OSHO

Nooit Geboren
Nooit Gestorven

Bezocht Alleen Deze
Planeet Aarde Tussen
11 Dec 1931 - 19 Jan 1990

TRANEN VAN DE MYSTIEKE ROOS

rajneesh onthult osho

een weids panorama strekt zich voor mij uit
de schitterende pracht van de met sneeuw bedekte toppen van de kanchenjunga
iedere keer als ik naar deze eindeloze uitgestrektheid kijk
zie ik een horizon van pure schoonheid voor me
ik krijg visioenen van een groots leven dat voor mij ligt
de dromen die ik kan vervullen
ik word bevangen door een droomachtige mystieke verwondering...mijn ogen zijn open
ik ben een dromer...die nog even wacht alvorens deze wereld binnen te gaan

al mijn levensinspiratie heb ik uit deze bergketens gehaald
de opkomende zon die de lucht goud kleurt
de ondergaande zon
die rode en paarse schaduwen laat glijden over de bergtoppen
de himalaya's zullen de komende tien jaar mijn kindertijd vormen
wat een paradijs om hier op te groeien
weg van huis op de st pauls school in darjeeling

mijn vader een bekend industrieel uit een enorm succesvol zakengeslacht
mijn moeder een filmster die net haar eerste bollywood film heeft uitgebracht
waarmee ze op slag een beroemde ster werd in heel india

o wat een heerlijkheid...wat een geboorte...het lot is mij zo gunstig gezind
ik heb de perfecte jeugd...het perfecte leven
ik ben werkelijk een gezegend kind

als kind had ik een afgrijselijke hekel aan mijn vader en zijn arrogantie
het meest nog aan zijn onechte autoritaire gedrag…hij was alleen geïnteresseerd
in geld en macht en controle over anderen...door die eigenschappen verzette ik me
altijd tegen hem en verwierp ik iedere poging tot toenadering jegens mij
ik vond het niet fijn dat hij bleef aandringen dat ik zoals hem moest worden
dat ik alleen vriendjes mocht worden met andere kinderen van school nadat hij had
onderzocht wat de status van hun ouders in de maatschappij was...ik vond hem
ontzettend banaal in deze dingen en wilde mezelf altijd van hem distantiëren

ik hield van mijn moeder en voelde me aangetrokken door haar kwetsbare en
onschuldige karakter...ze was mooi en bescheiden en hield altijd rekening met anderen
en met menselijke gevoeligheden...ook al was ze een superster dat weerhield haar
niet van haar eenvoudige dagelijkse routine om in de keuken te staan en eten voor
ons of voor gasten te maken...ze stond er altijd op ons zelf te bedienen...
ze was stralend en leefde mee met iedereen die ze ontmoette en geld speelde
nooit een rol in haar relaties met mensen...ik hield van die eenvoudige kwaliteiten
die haar leven bepaalden en bewonderde haar...en zij werd mijn idool
en belichaamde alles wat ik later zou willen worden

mijn vader wilde alleen maar dat ik de grootste zakenman zou worden en
hoewel mijn moeder heimelijk hoopte dat ik een filmster zou worden net als zij
wenste zij me enkel geluk toe en spoorde mij altijd aan mijn eigen droom te volgen
fluisterde me altijd toe word nooit een zakenman zoals je vader

mijn ouders gaven mij de naam rajnish
raj betekent koning en nish betekent nacht
rajnish betekent koning van de nacht
of heer van de volle maan

mijn vader was shivraj en mijn moeder vimlesh stond ook bekend als vimi
mijn vader verwerkte letters uit hun beider namen om mijn naam te maken

ik werd geboren 20 januari 1961 om 3.05 uur ‘s ochtends
ik heb een zus shona die werd geboren 19 januari 1963 om 4.30 uur ‘s middags

mijn ouders hadden gepland dat wij op dezelfde dag jarig zouden zijn
de dokters zaten er naast… als mijn zus slechts 8 uur later zou zijn geboren
dan zouden we wel op dezelfde dag geboren zijn
dit creëerde een enorm probleem voor ons
altijd ruzie op welke datum we onze verjaardag zouden vieren
en aangezien veel familieleden niet twee dagen achter elkaar konden komen
twee taarten...besloten ze dat we onze verjaardagen samen vierden met een grote
taart die van twee kanten tegelijk werd aangesneden...ieder jaar op 19 januari

met zeven en een halve maand werd ik te vroeg geboren en met enige complicaties
werd ik in een couveuse gelegd omdat ik minder dan 5 pond woog
mijn hele leven ben ik heel mager en kwetsbaar geweest…bleek gezicht
hierdoor gingen mijn ouders regelmatig met mij naar de dokter
ook vanwege mijn zwakke lichamelijke conditie en ondergewicht
en al gauw begonnen er dingen te gebeuren
er begonnen zich veel paranormale voorvallen voor te doen in mijn kindertijd

ik herinner me een paar van die ervaringen
tijdens atletiek...hardloopwedstrijden...gymnastiek...kung fu

ik was dol op hardlopen en trainen...de ervaringen in een verhoogde staat van
alertheid gaven me een kick en ik was gek op lichamelijke activiteiten
mijn schooldokter werd door mijn ouders gewaarschuwd voor mijn zwakke gestel
wat hem verbaasde...maar hij hield mij goed in de gaten
en merkte dat ik flauwviel en steeds weer op epilepsie lijkende aanvallen kreeg
bij extreme inspanningen tijdens het sporten

een zo'n hardloopwedstrijd…op de honderd meter
ik kwam als eerste...happend naar adem voor de finish
ik rende en zakte op het gras in elkaar in een stuiptrekking
de dokter bevond zich onder de toeschouwers tijdens de finish
en kwam erbij en zag hoe wit en uitgeput ik was en wilde me het sprinten verbieden
ik kon hem ervan overtuigen dat ik alleen maar buiten adem was en dat dit niet
gevaarlijk was…dat ik door moest gaan omdat ik uitkwam voor het schoolteam
met tegenzin liet hij het er bij zitten

ik ben veertien jaar oud
het seizoen voor de marathons…drie mijlen rennen in darjeeling
ik doe meer en meer mijn best tijdens de trainingen
ik moet als eerste eindigen want mijn moeder komt dit jaar naar de prijsuitreiking

altijd dezelfde route...op dit punt hebben we twee mijl gelopen
nog één mijl te gaan...het zwaarste gedeelte van de marathon
een weg 60 graden steil omhoog...bijna tweehonderd meter lang
dit stuk haten we het meest...het vermoeiendste stuk van het parcours

ik besluit dat ik tot dit punt moet rennen en al mijn krachten moet inzetten
en van daaraf...de laatste mijl naar beneden...is het makkelijk

ik zag altijd de tibetaanse gompa vanaf de top van de heuvel
hier stop ik altijd om te pauzeren en even op adem te komen

ik heb mijn uiterste best gedaan…en houd mijn tijd vandaag in de gaten
totaal uitgeput bereik ik de voet van de heuvel
niet rusten...moet de heuvel op rennen en dan pauzeren
mijn benen voelen vandaag echt zwaar en heb last van kramp

ik ren naar boven en bereik de top
de krampen zijn erger geworden
ben doodmoe vandaag
ik val neer

ik hoor de tibetaanse bellen van de gompa
en voel hoe een sterke energie mij naar het geluid toetrekt
ik probeer op te staan maar het gaat niet
mijn lichaam is zwaar als een steen
wat is er vandaag aan de hand

plotseling voel ik een enorme lichtbal
die uit mijn lichaam in de richting van de gompa schiet
ik kan de gompa heel duidelijk zien
terwijl ik daar op de grond lig
de gouden pagode schittert zo fel
dat de hele omgeving in brand staat
en danst in een schitterend blauw met een zachte gloed
tibetaanse lama's lopen en zitten bij de gompa
ik kan het niet geloven
sta ik nu of lig ik bewusteloos op de grond
hoe kan ik zien van die afstand
ik blijf helemaal in de war achter in deze vreemde en bedwelmde toestand

ik zie anderen me voorbij rennen…ik zie weer anderen me bijna inhalen
ik moet verder met de wedstrijd
en als bij toverslag sta ik als een veertje op
zo verfrist en barstensvol nieuw leven alsof ik zojuist aan de race begonnen ben

mijn voeten raken nauwelijks de grond
ze raken de aarde niet eens aan
hoe is dit mogelijk

ik kan de laatste mijl bijna sprinten...ik voel me net superman
ik loop lachend mijn laatste mijl alsof ik een nieuw onbekend geheim ontdekt heb

ik loop de drie mijlen loop uit...en wil nog wel drie mijlen rennen
de marathon is gewoon te kort
ik ren de heuvel op naar de school…nog anderhalve mijl
mijn vrienden zijn geschokt…ze denken allemaal dat ik vals gespeeld heb
een stuk heb afgesneden of halverwege een lift heb gekregen van een auto

ik wil hier niet over praten met mijn vrienden of met de dokter
de dokter heeft mij toch al verboden om te hardlopen

ik herinner me een hele goeie schoolvriend van me, mazumdar
die het rekenwonder van de klas was...wij waren zo goed bevriend dat ik hem
mijn bijzondere ervaringen kon toevertrouwen...hij luisterde altijd naar me
en op de een of andere manier had ik het gevoel dat hij me begreep
op een ochtend liep hij weg...de hele school was in paniek en ging hem zoeken
nergens te vinden de politie moest gaan zoeken
het duurde een paar dagen voordat ze ontdekten dat hij weggelopen was
naar een tibetaans klooster en daar gevraagd had of hij monnik kon worden
ze brachten hem uiteindelijk terug naar school en zijn ouders werden erbij geroepen
vanwege zijn onwrikbare besluit mocht hij van hen monnik worden
dit voorval achtervolgde mij de jaren daarna en ik had een immense bewondering
voor hem en wilde dat ik die moed had om monnik te worden

een kampeertrektocht door de bergen naar tongaloo
in het kader van de prijs van de graaf van edinburgh

op weg naar tongaloo
de laatste vier uur door een dicht begroeid bos
het had geregend en nu wordt het mistig
ik ben de andere kampeerders van onze groep van school kwijt
ze zijn al ver vooruit

vermoeid ga ik op een met mos overdekte rots zitten
opeens dringt het tot me door dat ik helemaal alleen ben en verdwaald in dit diepe bos

de lucht om mij heen wordt steeds stiller
en de stilte gaat steeds harder zoemen
alsof er duizenden bijen op mijn oren afkomen

angstig wil ik het op een lopen zetten
maar ben nog versteend
is het angst of is mijn lichaam te zwaar nu om nog te kunnen bewegen

het hele bos zoemt en komt tot leven
de bomen worden groener en lichter
ze lijken te leven en als water naar mij toe te stromen
ik kan bijna voelen dat ze me aanraken
dat ze mij van een afstand naar zich toe trekken

het gonzen in mijn oren is onverdraaglijk geworden
mijn trommelvliezen knappen bijna
dan daalt ineens een stilte neer
en uit het niets komt een enome donkere ruimte opzetten als een wolk
steeds donkerder en zacht als fluweel het omhult mij helemaal

ik val in een donkere onbewuste ruimte
ik wil bewegen en vechten maar ben helemaal verlamd
en heb geen controle over mijn ledematen of lichaam
het voelt zwaar als lood en ik raak buiten bewustzijn

uren later word ik wakker
ik weet niet hoeveel tijd er voorbij is gegaan…het wordt donker
het gegons in het bos is luider geworden maar minder heftig
en de smaak in mijn mond zoeter
ik word bedwelmd door het geluid

ik sta op...licht als een veertje…ik lijk te zweven door de lucht
iets heeft me opgepakt..en het lijkt of ik vleugels heb
ik voel me helemaal licht en zwevend

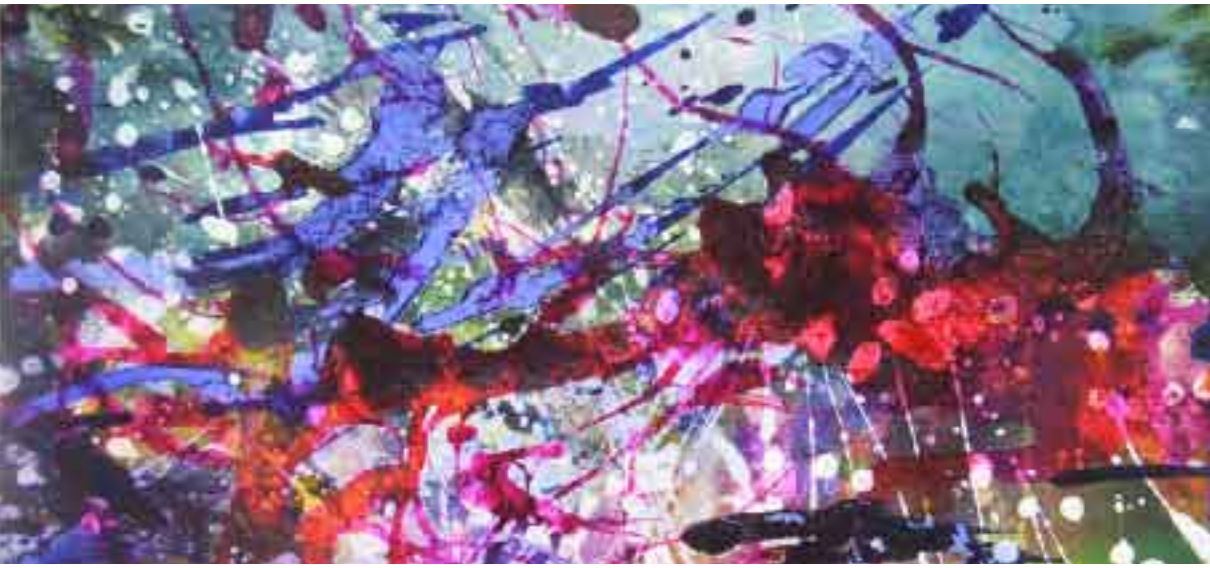

tijdens mijn drie maanden wintervakantie in bombay
zijn mijn ouders constant bezorgd over de fragiele toestand van mijn lichaam
en mijn hevige afkeer van eten…ik haat het om overdag te eten
en heb ik de gewoonte om maar een keer per dag te eten...'s avonds
's morgens drink ik altijd twintig koppen of een grote kan waterige thee
heel slap zonder melk…dat werd geaccepteerd toen ik opgroeide in darjeeling
en thee was onze favoriete drank…ik ontbeet nooit en at ook geen lunch
en mijn vader kocht me altijd om met tien roepies voor iedere chappati die ik at

ik had de vreemde gewoonte om altijd uit een kom te eten...en als het op een
bord kwam gooide ik het woedend op de grond…en na een kom eten was ik
onvermurwbaar en weigerde om meer te eten...ik was heel koppig en alleen zo
konden ze me wat eten geven al was het maar een maaltijd per dag
hoewel ik nooit ziek werd waren mijn ouders constant bezorgd over mijn gezondheid
leed alleen aan vreemde ervaringen
wat volgens hen kwam doordat ik weinig at

ik herinner me nog duidelijk een zondag aan het strand
we maken zandkastelen en breken ze af om nog grotere te bouwen
genieten van de gezellige theestalletjes en de ritjes te paard

de zon gaat onder
mijn lichaam voelt moe en ik wil naar huis om te slapen
maar onze vrienden staan erop dat we blijven tot het donker is

ik ben moe en lig in het zand
voel hoe de zon ondergaat…de lucht verandert
in mijn buik een vreemde sterke vibratie van de ondergaande zon

het geluid van de golven van de oceaan van de afgelopen dag overspoelt mij
ik wil naar huis….en opnieuw neemt een vreemde angst bezit van me
ik heb het het gevoel dat ik verdrink in de oceaan…in de golven

ik kan niet zwemmen…ga huilen en tenslotte besluiten ze dat we naar huis gaan

thuis in mijn kamer moe en slaperig
het is donker...maar het geluid van de golven klinkt na in mijn oren
dieper en dieper
en de angst om te verdrinken houdt me wakker

plotseling lijkt de kamer nog donkerder te worden
en ik zie niets meer
ik voel hoe het donker mij opslokt
en ik voel dat ik val val val val
een eindeloze val en ik moet me snel ergens aan vast zien te houden

het angstzweet breekt me uit en ik ben niet in staat om iets te doen
het vallen gaat maar door
ik zal moeten wennen aan deze toestand

ik hoef alleen maar naar het blauwe licht te kijken
dat ik aan het eind van de tunnel zie
daar kan ik tenminste naar kijken en me aan vastklampen

totaal in paniek maar volstrekt hulpeloos
het enige wat ik kan doen is wachten tot dat wat er is ophoudt
of mezelf toestaat het bewustzijn te verliezen en in slaap te vallen

plotseling wordt alles helemaal stil maar ik ben klaar wakker
ik heb nog niet eerder zo'n zachte en levendige stilte gevoeld
het troost me en het blauwe licht wordt groter en helderder

ik kijk naar het plafond
het is vol licht
zilverkleurige blauwe bolletjes
miljoenen zilverblauwe bolletjes dansen door de lucht

de hele kamer vibreert en de muren bewegen
ik moet de kamer uit
het verstikt me en ik krijg geen adem

ik sta op en voel ik me helemaal vrij
licht alsof ik vleugels heb
zwevend
ik voel helemaal geen zwaartekracht meer

ik ren naar buiten
mijn ouders komen naar buiten wakker geworden van de herrie die ik maak
ik ren naar de grote boom in mijn tuin
ik word er naar toegetrokken met een kracht die ik nooit eerder gevoeld heb

en ik wil dichtbij de boom zijn
ik voel een grote vrede en rust over me komen

het moet twee uur 's nachts zijn...mijn ouders willen dat ik weer naar bed ga
ze zijn bang dat er slangen bij de bomen zitten
ik verzet me en schreeuw en vecht met ze...dat ik onder die boom wil slapen
ik ga vannacht niet terug naar binnen

ze laten de bediende bij mij blijven tot 6 uur 's morgens en dreigen dat ze me
de volgende dag naar de dokter zullen brengen voor een spuitje

tijdens mijn jeugd gebeurden die dingen regelmatig
iets binnen in mij zei me dat het normaal was
maar er ontstond ook een vreemd soort angst in mij
om met mijn vrienden over mijn ervaringen te spreken
ik begon al gauw te beseffen dat er misschien toch wel iets mis was met mij
en al gauw werd ik een kluizenaar en erg op mezelf
maakte lange wandelingen over de velden
zweeg over dergelijke onderwerpen tegenover anderen…bleef stil en alleen

onze geheime kung fu club oefende een immense aantrekkingskracht uit
kung fu beoefenen was verboden
ach jongens zijn jongens…precies wat we nodig hadden…kung fu
bruce lee bracht ons hoofd op hol
onze geheime bijeenkomsten in de afgesloten gymzaal

tegen de wensen van mijn vader in deed ik aan gymnastiek
ik zou wel eens geblesseerd kunnen raken bij een salto over het paard
of op mijn handen lopend over de brug
zwaaiend aan de ringen…of salto's achterover bij de grondoefeningen
gevaar en risico was voor echte mannen…door vuurringen springen
dat was ons leven…risico's nemen en lachen om het gevaar

maar kung fu was verboden…nog opwindender
onze geheime club...broederschap van de grote risico's werd opgericht
aangezien ik zoon was van een filmster kreeg ik een speciale training
en werkte hard om me te bewijzen in de groep
ik moest de beste zijn want ze keken allemaal naar mij
intens trainen was het resultaat en dat werkte perfect

toen we tijdens een van mijn vakanties naar onze staalfabriek gingen
maakte ik in het geheim een paar roestvrijstalen staven
precies zoals de dodelijke en verboden nan chuk
met stalen kettinggen...in leren hoezen
het waren de mooiste en beste nan chuks
al mijn andere vrienden met eenvoudige houten stokken
zoef zoef zoef… ik lijk bruce lee wel…als een bezetene
ik verlies de controle en hoor een knal tegen de onderkant van mijn schedel
totale knock out...een groep angstige vrienden vindt mij buiten bewustzijn terwijl
ik tibetaanse mantra's reciteer...wat maak je vreemde geluiden en die stemmen
ze vinden het griezelig...zijn bang van mijn vreemde gezangen uit een vorige leven
ik was een tibetaanse lama
bizar

die 10 jaar op de st paul school in darjeeling waren net een sprookje voor me
blonk uit in alle vakken….of het nu sport was, hardlopen,
gymnastiek, atletiek, schaken, toneel, kunst, bijna alles
won altijd prijzen en onderscheidingen
altijd in de schijnwerpers en liet een spoor van successen achter me
het echte hoogtepunt kwam toen de directeur me beloonde
en me voor 1977 aanstelde als nieuwe aanvoerder van het schoolteam

maar plotseling in 1976 het jaar van mijn eindexamen stortte deze hele droom
in elkaar voor mij…toen filmtijdschriften en kranten artikelen begonnen te schrijven
over de verwijdering tussen mijn ouders
en dat ze een scheiding hadden aangevraagd
ik was compleet van slag want dit was mijn laatste schooljaar en ik verheugde
me erop om voor het eerst samen met hen thuis een nieuw leven te beginnen
ik zag hen maar drie maanden per jaar tijdens de wintervakantie
met de grootste moeite kreeg ik precies drie weken voor mijn eindexamen
speciale toestemming om weg te gaan en mijn ouders te bezoeken

ik wist dat mijn moeder het heel moeilijk vond om met mijn dictatoriale vader te
leven…ik liet haar dan ook ogenblikkelijk weten dat ik aan haar kant stond
en dat ik haar begreep en dat ze op mijn absolute steun kon rekenen
mijn vader gaf mijn moeder de schuld van hun scheiding en was woedend op mij
omdat ik haar kant koos en dreigde altijd dat hij mij geen geld meer zou geven
als ik het ooit voor haar zou opnemen in gesprekken met de rest van de familie

mijn moeder kwam uit een heel arm gezin met vier kinderen...haar ouders waren
eenvoudige onderwijzers…mijn grootouders van moeders kant mataji en
papaji waren goudeerlijke en bescheiden mensen...ze waren heel gratieus en
evenwichtig en zeiden altijd dat je voor hogere doelen in het leven moest kiezen

mijn vader was afkomstig uit een industriële zakenfamilie met zeven kinderen
allemaal beroemd en welvarend op hun eigen gebied binnen india

door mijn uitgesproken steun aan mijn moeder en mijn opstandige gedrag
kreeg ik een slechte naam
en dat scheidde mij van mijn ooms hun kinderen en mijn grootouders
zij bezaten macht en rijkdom en wilden liever niet horen dat ik mijn vader bekritiseerde
het bloed kruipt waar het niet gaan kan
het was ongehoord dat een kind het lef had en durfde in te gaan tegen degenen die
ouder waren dan hij in deze orthodox ingestelde zakenfamilie

de ouders van mijn moeder zeiden niets en accepteerden gewoon dat ze niets
konden doen tegen zulke machtige mensen…omdat zij zo arm waren konden zij
zich er niet mee bemoeien maar zeiden wel dat het beter zou zijn geweest
als ze hun dochters uitgehuwelijkt hadden aan een arme familie
en zo een simpel en gelukkig leven hadden gehad

ik ging naar school en voelde me terneergeslagen en had een paar examens gemist
en zonder een boek in te kijken zat ik slapjes mijn laatste examens uit

weer thuis kreeg ik heftige ruzies met mijn vader die meestal dronken was
hij zat iedere avond te flirten met mooie wannabe filmsterretjes
op een van die avonden was hij stomdronken met twee van die actrices ieder
aan een kant…om 2 uur ‘s nachts brulde hij tegen me dat ik met de chauffeur mee
moest gaan om eten voor hen te halen bij een restaurant in de buurt

ik sliep en was al kwaad omdat dat hij de hele tijd dronk
en seksuele avontuurtjes had met allerlei vrouwen
ik antwoordde hem dat ik zijn bediende niet was en dat hij zelf maar moest gaan of
een van zijn vrouwen moest sturen om eten te halen als ze dat wilden
hij schreeuwde tegen me en begon me te slaan en zei dat ik niet wist hoe ik me
moest gedragen in het bijzijn van volwassenen…waarop ik uithaalde en hem zo hard
sloeg dat hij geschokt achterover viel

dit was de eerste keer dat ik de moed had om mijn vader echt een klap te geven
hij zei dat ik op moest donderen en dat hij me zou slaan als hij me daar nog zag

ik beloofde dat ik het huis meteen zou verlaten

hij zei dat hij mij een lesje zou leren en me geen cent meer zou geven
en dat ik hem om geld zou smeken en al gauw op mijn knieën terug zou komen
ik zei dat ik van honger op straat zou sterven maar zwoer dat ik nooit meer terug
zou komen en dat ik hem in dit leven nooit meer wilde zien

ik verliet ons huis ‘s ochtends heel vroeg en ben nooit meer teruggegaan
ik was zestien jaar oud…droeg alleen een spijkerbroek en een t shirt
zonder een cent op zak in de straten van bombay om twee uur ‘s nachts

ik hoefde geen zakenman meer te worden...ik haatte dat woord
ik hoefde geen filmster meer te worden...ik haatte roem
ik wilde niet rijk worden...ik haatte die mensen
ik wilde gewoon vrij zijn en gaan en staan waar ik wilde

ik had van mijn zesde tot mijn zestiende in de bergen gewoond
kwam alleen ieder jaar thuis voor drie maanden vakantie
onbezorgd in een knus herenhuis vol klatergoud
waar mooie mensen woonden met iedere avond een feest

ik leefde nog in de onschuld van de himalaya’s
nog steeds een dromer en een rebel zonder enig idee van de rauwe werkelijkheid
die voor me lag…van de grote boze wereld

mijn moeder en vader vochten het uit voor de rechtbank
ik mocht mijn moeder niet bezoeken in die periode

ik verliet bombay en ging naar delhi naar de enige tante van wie ik hield
mevrouw rajeshwari paul, die ik liefkozend tante soni noemde
zij werd mijn nieuwe moeder en vader en heeft sinds die tijd voor mij gezorgd
zij stuurde mij naar mijn grootouders van vaderskant in jullundur in de punjab
ze deden erg hun best om me wat realiteitszin bij te brengen
en gaven me een baantje bij de staal en gietijzerfabriek van de familie
dit duurde niet lang want ik had echt geen interesse in het leven dat zij leidden

op een morgen in november 1977 werd ik wakker en las in de krant dat mijn moeder
een voortijdige dood gestorven was onder mysterieuze omstandigheden
niemand was bij haar in het ziekenhuis toen zij stierf
en aangezien mijn vader en die kant van de familie
haar niet mochten zien op grond van een gerechtelijke bevel
werd haar lichaam spijtig genoeg gecremeerd zonder iemand van ons erbij
wat een tragisch verhaal…dat een beroemde filmster werd gecremeerd met maar
heel weinig mensen aanwezig bij de laatste ceremonie

haar plotselinge en tragische dood was natuurlijk een grote schok voor mij
ik herinner me dat ik mijzelf toen beloofde dat ik iets van mijn leven zou maken
ter nagedachtenis aan haar en om zo haar herinnering in ere te houden
ik moest gaan begrijpen wat ik ging doen met mijn leven wat ik deed en waarom

door haar dood kwamen er veel nieuwe vragen in mij op en ik begon me af te vragen
wat de echte betekenis van het leven was en hoe je moest leven
de prioriteiten en de waarden van de maatschappij en van de mensen
nachtenlang probeerde ik deze vragen voor mezelf op te lossen
helemaal alleen...niemand om mee te praten en niemand die mij raad kon geven

ik heb gevochten en gerebelleerd tegen mijn hele familie en heb mijzelf afgezonderd
van hun levens en hun opvattingen
niemand wil iets met mij te maken hebben omdat ik te arrogant ben
en naar niemand luister en niets van hun goed bedoelde raad aanneem

ik heb nu de vrijheid om te leven zoals ik wil…ik voel een zware verantwoordelijkheid
om een richting te vinden…heb geen idee wat ik moet doen of waar ik moet
zoeken…ik voel me verloren maar gelukkig dat ik vrij ben

ik houd ervan de hele dag te slapen tot 12 of 1 uur ‘s middags…wakker worden en
een uurtje thee drinken…dan lekker luieren en niets doen…geen werk geen droom
om wat dan ook te doen…gewoon puur luiheid en helemaal tevreden zo

ik breng al mijn tijd door bij een kwekerij van de overheid naast mijn huis
heb ze gevraagd of ik hun planten een paar uur per dag water mag geven
de tuinmannen gaan heel vriendelijk met me om en zijn verbaasd dat de zoon
van zo’n beroemde filmster zich iedere dag met hen ophoudt in de tuin
ik houd van deze eenvoudige mensen en geniet van hun gezelschap

met al het geld dat ik verdien begin ik plantjes te kopen van de kwekerij
en de tuinmannen verkopen de planten stiekem aan mij voor een zacht prijsje
soms pikken ze planten voor me en geven ze me die cadeau
al gauw staan er meer dan tweehonderd planten op mijn dakterras
ik vind het heerlijk om die planten water te geven en te verzorgen
zij zijn mijn nieuwe vrienden en ik kan hen begrijpen en voel me één met hen

omdat ik veel van mijn opleiding gemist heb wil ik graag van alles lezen
studeren en leren...waar ga ik heen en wat doe ik met mijn leven
maar ik heb geen idee over welke onderwerpen ik zou kunnen lezen

tante soni laat mij stiekem de satya paul boeken lenen van mijn oom
voorzichtig één voor één uit zijn enorme bibliotheek…hij was zeer belezen en
bezat een enorme bibliotheek met grote meesterwerken over van alles maar vooral
over religie en boeken als de bhagavad gita en de upanishad de levens van
boeddha, krishna, mahavir, gandhi...schrijvers als kahlil gibran, tagore
alle boeken die ik tegenkom vind ik saai en heel voorspelbaar

ik ga op zoek en begin met het lezen van allerlei soorten vreemde boeken
alles over de toekomst, de dood, het leven na de dood, occultisme, religies
speciaal over tibetanen en lama's, leven als een boeddha, een monnik worden
deze onderwerpen fascineren mij en trekken mij aan als een magneet
dus lig ik iedere avond onder de blote hemel te lezen op mijn dakterras met mijn
planten tot 3 of 4 uur in de morgen…ik voel me volmaakt gelukkig met mijn leven

aangezien ik uitblonk in tekenen en handenarbeid op school
kwam ook mijn passie voor het tekenen van stillevens en schilderen terug
misschien word ik schilder of kunstenaar...kunst en creativiteit trekken me aan
al gauw ga ik boeken kopen over kunstgeschiedenis en alle grote meesters zoals
rembrandt, monet, gaugain, van gogh, cezanne, michelangelo, picasso, dali, duchamp
en lees maandenlang over hun leven en werk

negen maanden lang ben ik aan het lezen, het lezen en nog eens lezen

de afgelopen vier maanden krijg ik dromen dat ik over daken van huizen vlieg
en word abrupt wakker en merk dat mijn lakens nat zijn van het zweet
deze dromen worden steeds levendiger en ik zie een persoon met een lange baard
die naar me kijkt met doordringende magnetische ogen
dat is alles wat ik mij herinner als ik zwetend wakker word
naast mijn bed ligt een stapel tekenpapier
en ik begin die ogen en die baard te tekenen...ogen en baard
al snel is de muur bedekt met meer dan vijftig van die tekeningen
die mij allemaal aankijken met die magnetische ogen en een baard

een van de boeken die ik las was gitanjali van rabindranath tagore
die mijn idool was toen ik op school zat
ik concludeer dat ik misschien zijn gezicht zie
want ik was altijd al gefascineerd door zijn leven en werk

ik heb niets te doen en ik wil niet in het familiebedrijf werken
ik heb de meeste boeken gelezen die ik koos uit de bibliotheek van mijn oom
en mijn tante wordt boos omdat ik al mijn zakgeld opmaak aan planten en boeken
en niet aan eten…maar ik ga door en koop boeken op de pof en heb uiteindelijk
een enorme schuld bij de boekwinkel in de buurt...en krijg problemen met ze
en mijn tante vindt een oplossing door ze in maandelijkse termijnen af te betalen

omdat mijn tante ziet dat ik onvermurwbaar en koppig ben dat ik wil lezen en
verder niets wil doen suggereert ze mij om boeken te gaan lezen uit de afgesloten
bibliotheek onder de hoofdbibliotheek en belooft de sleutels te halen
de deuren waren op slot en het was moeilijk voor haar om stiekem de sleutels
weg te halen bij mijn oom…dus zei ze dat ik een paar dagen moest wachten
en ondertussen zou ze wat tijdschriften sturen om mijn leeshonger te stillen

ik herinner me duidelijk dat ik die middag wakker werd
mijn bediende kwam aan op de fiets rond vier uur in de middag
hij had mijn middagmaal bij zich...hij maakte een pot thee voor me
en ik vroeg hem naar de tijdschriften die mijn tante me had beloofd

ik herinner het me alsof het gisteren gebeurd is

op het moment dat ik het sannyasmagazine zag met zijn gezicht op de voorkant
die ogen en die baard
was het alsof de tijd plotseling stilstond
mijn hart ging tekeer
alles in de kamer begon om me heen te draaien
ik viel bijna flauw en was in shock
jee...wat zag ik daar voor me
was het een droom...of was ik wakker

precies diezelfde ogen die me de afgelopen vier maanden iedere nacht achtervolgden
staarden me aan vanaf de voorkant van dit sannyastijdschrift
het leken wel een miljoen flitsen
honderden beelden trokken aan mijn ogen voorbij
het was er allemaal opeens
ik wist dat ik gevonden had wat ik zocht

hij was wat ik zocht...hij was mijn leven...dit was de zin van mijn leven
alles viel op zijn plaats...de puzzel was af
ik had de man gevonden voor wie ik geboren werd

op de een of andere manier wist ik op dat moment wat mijn toekomst was
mijn vroegere ervaringen kregen eindelijk betekenis...alles hoorde bij deze zoektocht
de strijd was voorbij...ik weet wat ik moet doen met mijn leven

met tranen in mijn ogen boog ik vol eerbied voorover naar zijn foto en
sloeg langzaam met een gevoel van diepe liefde het tijdschrift open
opnieuw begonnen alle beelden mijn hoofd binnen te stromen

ik wist het op de een of andere manier allemaal
ik kende al die mensen
ik kende de plek alsof ik er geweest was
en toen las ik de eerste woorden

de gewone mens is tao

ik was nog in shock en begon van te huilen van vreugde
ik huilde en trilde
meer dan een uur zonder ophouden
ik kon gewoon niet ophouden
mijn hoofd werd licht en leeg
en er ontstond langzaam een druk die overging in een barstende pijn
weer begon de kamer de kamer te zweven
de vloer begon op en neer te bewegen
wat gebeurde er
was dit het begin van een aardbeving

ik beefde en raakte in paniek en riep tegen de bediende
dat hij me vast moest houden en me naar het park voor het huis moest brengen

mijn hoofd barstte uit elkaar en mijn maag verging van de pijn
ik kon niet lopen en beefde terwijl hij me vasthield
en me langzaam de trap af bracht naar het open park
ik viel neer op het gras en al gauw werd ik rustig en stil

ik wilde terug rennen naar mijn balkon om te lezen
maar was bang om de trap op te gaan voor het geval ik weer het gevoel zou krijgen
dat mijn hoofd uit elkaar barstte en mijn maag ontplofte
ik moest op de aarde zijn en de grond voelen...en dit alles laten wegebben
het duurde uren voor ik de moed had om weer naar boven te gaan

zonder te eten stortte ik me in de sannyastijdschriften
echt iedere foto van bhagwan trof me recht in mijn hart
iedere foto deed me huilen van vreugde...na maar drie of vier tijdschriften
kende ik het woord sannyas...zijn mala...zijn sannyasins...de poona ashram

hoe zou ik daar meteen kunnen zijn...hoe ga ik er morgen heen
het enige wat ik wilde was dat de nacht voorbij was en ik naar poona kon gaan
ik heb die nacht niet geslapen

ik wist dat mijn oom naar kantoor ging om 8.30 ‘s ochtends
dus wachtte ik tot hij weg was voordat ik naar het huis van mijn tante ging
ze had me nooit ‘s ochtends gezien...ik stond altijd om 2 uur ‘s middags op
ik moest haar onmiddellijk spreken en wat geld hebben
ik had het adres gelezen van het rajyoga centrum vlakbij mijn huis
ik had geld nodig van haar om dezelfde dag nog naar poona te gaan

ze kon het gewoon niet geloven toen ze me die ochtend zag...ik zag er uit als een
wrak maar ik straalde een soort rust uit die ze onmiddellijk herkende
ik stamelde tegen haar wat er met me gebeurd was en ze had tranen in haar ogen
ze werd zacht en boog zich langzaam over naar mijn voeten en raakte ze aan
ze had begrepen wat er gebeurde
het begin van de grote reis voor mij...ze wist het maar ze maakte zich zorgen
over het feit dat ik wegging...over mijn toekomst...dat ik te jong was
net negentien en zonder ouders...geen geld geen toekomst

ze kende mijn aard boos koppig en onvermurwbaar
en dat ik zelfs de hongerdood zou riskeren om te doen wat ik wilde
dus adviseerde ze me vriendelijk om niet te gaan
dat ze geen geld had om me naar poona sturen
en dat ik een paar jaar moest wachten om mijn leven op orde te krijgen
en ondertussen bhagwan rajneesh kon lezen

ik vertrok woedend omdat ze me niet begreep
en dat ik dringend naar poona moest om sannyas te nemen
ik ging naar rajyoga...daar was een oude man swami om prakash saraswati
hij zat in zijn stoel...ik ging naar hem toe en raakte zijn voeten aan
ik vertelde hem dat mijn hoofd uit elkaar barstte en mijn maag intens pijn deed
en ik het gevoel had dat ik dood ging en dat ik naar poona moest
hij glimlachte enkel en stelde voor dat ik naar huis zou gaan om eens goed te slapen
en om iets te eten en mijn hoofd te bedekken...en niet zo naar poona te gaan

ik ging weer naar mijn tante en smeekte me het geld te geven om naar poona te gaan
ze zei tegen me dat ze het zorgvuldig zou overwegen en in de loop van de komende
maanden zou proberen aan het geld te komen...en dan kon ik gaan

ik zie dat dit enkel een tactiek is om uitstel te creëren zodat ik van gedachten verander
ik had het gevoel dat al die oude mensen met elkaar samen spanden of zoiets

geen geld in mijn zak...vastberaden om daar dezelfde dag aan te komen
ik rende naar connaught place naar tripsout reisbureau harish buddhraj
hij kende mijn familie maar besloot dat een ticket op afbetaling niet mogelijk was
ik bood aan om hem het enige wat ik bezat in mijn huis te verkopen
een nieuwe koelkast...voor de halve prijs...een enkele reis en wat los geld
dit nam hij graag aan

hij liet meteen een karretje komen om de koelkast op te halen
en regelde een vliegticket enkele reis naar poona voor de volgende dag
mijn bediende maakte bezwaar toen het karretje kwam...ik moest hem omkopen
zodat hij zou zwijgen en mijn tante niet zou vertellen dat ik de koelkast had verkocht

ik ging weer terug naar connaught place kocht wat oranje stof en liet de kleermaker
mijn eerste oranje jurk naaien terwijl ik geduldig twee uur zat te wachten
mijn spirituele leven was begonnen
de hele nacht stortte ik me op de stapel sannyastijdschriften
plotseling kreeg ik stekende pijn in mijn hoofd en mijn maag stond op knappen
op en neer als een jojo
iets probeerde de hele nacht de druk die zich in mij opbouwde en in mij vastzette
in balans te brengen

de volgende ochtend zweefde ik van geluk zielsblij dat ik spoedig in poona zou zijn
het werd bewolkt...het begon te regenen
de zon scheen door de wolken...o wat een droom
ik zat in een taxi met genoeg geld op zak
op weg naar de hemel

poona februari 1981 ik kom aan in de hemel
draag mijn oranje jurk en ga meteen naar de ashram
het is avond...het lukt me om de straat van de ashram in te lopen
te gek...toen ik al die absoluut adembenemend mooie sannyasins met zo veel
vreugde en blijdschap op hun gezicht zag...overal op straat...voelde ik een golf
van energie opkomen en wilde ik voor de rest van mijn leven hierbij horen
mijn maagpijn komt plotseling tot rust en mijn hoofdpijn verdwijnt als een wonder
ervoor in de plaats komt een zoete smaak in mijn mond van pure bedwelming
en een warm en honingachtig gevoel over mijn hele lichaam
mijn neusvleugels ruiken jasmijn...en ik zweef boven de grond
in een weidse ruimte die ik nooit eerder gekend heb

Etin 06

het is te laat voor bezoekers
dus ik loop een beetje rond buiten de ashram en kijk alleen maar naar de sannyasins
breng de hele avond en nacht door terwijl ik op straat loop
op de hoek van iedere straat mensen die dansen en gitaar spelen
op veel plekken wordt een cassette van zijn lezingen gedraaid
zijn goddelijke stem praat zachtjes en sannyasins zitten bij elkaar
drinken ieder woord van hem in als nectar en verdrinken erin
luisteren intens naar het sissende geluid aan het eind van zijn woorden

mijn god...ik zou willen dat ik de hele wereld aan zijn voeten kreeg
ik droom dat dit maar het begin is
en stel me voor dat bhagwan echt de hele wereld zal transformeren

als ze alleen maar hier zouden komen en naar zijn magische stem zouden luisteren
en zijn goddelijkheid waarvan alles hier doordrongen is zouden voelen en indrinken
de lucht is dik ja vloeibaar...stroomt als goddelijke heerlijkheid...dit is echt het paradijs
deze mensen zijn de gezegendste mensen op deze aarde

ik kijk vol verbazing naar de sannyasins die bij bhagwan zijn geweest
ik zou willen dat ik hier een paar jaar eerder naar toe gekomen was
wat een zegen voor hen om aan zijn voeten te zitten
waarom werd ik niet eerder geboren...ik had hier eerder moeten zijn

ik ben verliefd op iedereen die ik zie...ik houd van hen omdat ze hier zijn en voel
me verbonden met ieder gezicht dat ik zie
ik ben voor het allereerst verliefd

ik kan de hele nacht niet slapen
heb het enige simpele en goedkope hotel in de buurt gevonden
alleen een matras met een muskiettennet op de gang van een hotelletje
er slapen een heleboel mensen in piepkleine kamertjes
er is verder geen plek want alles is vol en ik heb niet veel geld
net genoeg om hier voor een dag of tien te zijn en mijn sannyas te nemen
ik moet zorgen dat ik met het beetje geld dat ik heb een maand rondkom
ik moet eerst sannyas van bhagwan krijgen
zijn ogen zien...meteen vlakbij hem komen
voorover buigen en zijn voeten aanraken

ik kan gewoon niet slapen...de lucht is zo vol met leven
dit is een heel nieuw universum en zoveel om op te nemen
ik word van alle kanten gebombardeerd door deze nieuwigheid
het komt van alle kanten op me af en omgeeft me als een magische mist
ik ben ademloos...hoe kunnen deze mensen ademen zo dichtbij hem
ik bevind me gewoon in een toestand van geluksshock

ik kom aan bij de poort die geen poort is
eindelijk...en word helemaal stil
dit is de poort van de tempel van mijn meester
ik ben helemaal stil en buig me diep voorover
ik krijg tranen van onuitsprekelijke vreugde in mijn ogen
dankbaarheid om gewoon hier te zijn

de bewakers lopen naar me toe en vragen me waarom ik gekomen ben wat ik wil
belachelijk zo voel ik het...wat ik wil...hoe absurd
ik wil sannyas nemen en hier voor de rest van mijn leven wonen

ik zwijg omdat ik overweldigd ben door alles
ik sta met mijn mond vol tanden en krijg er geen woord uit
ik zie er dom uit helemaal wit en stoned en mompel dat ik gekomen ben om
sannyasin te worden

ze vragen hoe ik heet
opnieuw heb ik moeite met spreken en ik brabbel rajnish
ze lachen en kijken naar me op een vreemde manier alsof ik gek ben
echt heet je rajnish zeggen ze en lachen keer op keer
vragen me om een identiteitsbewijs
die had ik niet want ik heb niets bij me zeg ik
maar probeer uit te leggen dat ik rajnish heet omdat mijn vader me die naam gaf
ze laten me een uur buiten wachten en als ze uiteindelijk zien dat ik rustig wacht
vragen ze me om met een bewaker mee naar krishnahuis te gaan en met iemand
te praten die moet beslissen of ik binnen kan komen of niet

ik loop door de poort...maar de grond is verdwenen
ik zweef een halve meter boven de aarde...zweef gewoon op vleugels
veel mensen kijken nieuwsgierig naar me...en ook naar de manier waarop ik loop
plotseling realiseer ik me dat ik nooit zo gelopen heb...iets heeft het overgenomen
en ik ben in een nieuwe stroom beland die ik niet onder controle heb
te gelukkig om te denken blijf ik langzaam lopen in de richting van het krishnahuis

ze laten me een half uur zitten...en zie een vrouw met een oranje doek
om haar hoofd zitten bij wie andere mensen in en uit lopen
ik herinner me haar gezicht van tijdschriften...dus dit is laxmi
ze vragen me om in haar kantoor te komen...ik wil haar voeten aanraken
dit zijn de goddelijke godinnen van bhagwan...de gezegende mensen

ze vraagt zacht hoe ik heet en als een kind dat zijn tong verloren heeft zeg ik rajnish
ze kijkt naar me en overlegt met een andere sannyasinvrouw naast haar en
vraagt weer hoe ik heet en wie ik ben
ik zeg nog een keer mijn naam en vertel haar dat mijn vader me die naam gaf
ze vraagt naar de naam van mijn vader...en ik zeg dat ik mijn vader's heb laten vallen
omdat ik weggelopen ben

ik kon me niet voorstellen dat dit alles idioot en gek zou klinken voor hen
omdat ik gewoon mezelf was en onschuldig de feiten vertelde zoals ze waren
ze vond me grappig en glimlachte en vroeg me wat ik hier wilde doen
ik wachtte tot ze me toestemming gaf om te praten en zei dat ik haar voeten wilde
aanraken en smeekte haar om er alsjeblieft voor te zorgen dat ik zo gauw mogelijk
mijn mala en sannyas kreeg van bhagwan
ik was gekomen om sannyasin te worden en mijn leven hier te leven hoe dan ook
ze leek me een vrouw met compassie en glimlachte warm en zei
dat bhagwan de dag daarvoor in stilte was gegaan
dat ik een maand lang dynamische en kundalini meditatie moest doen
ze zou zien of ik vooruitgang boekte in die maand en dan zou ik sannyas krijgen

ik voerde aan dat ik niet genoeg geld had voor een maand en dat ik echt
iedere dag mijn meditaties zou doen en terug zou komen met geld
maar of ze alsjeblieft mijn mala en sannyas binnen een paar dagen kon regelen
ze zei dat ze erover na zou denken en dat ik met de meditaties moest beginnen
en met een knikje werd ik naar de poort gebracht en mocht ik mijn toegangspas kopen

toen ik bij de poort mijn pas kocht besefte ik opeens wat laxmi gezegd had
dat bhagwan in stilte was gegaan...mijn hart begaf het opeens
wat betekende dat...dat ik bhagwan niet kon zien
het was alsof ik doodging...en vroeg aan een paar mensen wat het betekende en
wanneer ze dachten dat bhagwan weer tevoorschijn zou komen
ze leken perplex toen ik dat vroeg alsof ik van niets wist
en de manier waarop de dingen hier toegingen
ik was nieuw en enthousiast en opgewonden omdat ik bhagwan zou zien
ontspan gewoon,...rustig aan...laat het gewoon los...hij heeft zo zijn manieren
hij zal spoedig tevoorschijn komen...wat een super relaxte types
ik zag mijn angst en verlangen meteen
ik moest deze nieuwe taal leren...gewoon rondhangen en chillen
en de kunst leren om op je gemak te leven...met de stroom meegaan
ik leerde snel

iedere ochtend was mijn enige vraag komt bhagwan vandaag
wanneer zou hij weer gaan spreken...wanneer kan ik sannyas krijgen en mijn mala

iedere dag kreeg ik een paar keer steken in mijn hoofd wel duizend naalden
een zoete pijn...ik liep te zweven...ik vond het heerlijk om de koendalini te doen
op de een of andere manier bracht het de naalden in mijn hoofd in balans
en ik werd er helemaal dronken van

ik zag al gauw dat mensen me opmerkten en op een vreemde manier naar me keken
het had iets te maken met mijn moeiteloos zwevende en langzame manier van lopen
veel mensen kwamen naar me toe en gaven me een hug
andere mensen begonnen te fluisteren en te roddelen...alles was vreemd voor me
ik was pure onschuld en extatisch en glimlachte naar iedereen die ik zag
ik was verliefd met alles en iedereen...de lucht was liefde
ik liep gratieus met zachte tred en vol eerbied voor zijn boeddhaveld en
voelde bhagwan zich verspreiden in de lucht de planten de bomen en de aarde zelf
dit was zijn tempel...de aarde was zijn hart de lucht zijn liefde
ik zette mijn voetstappen met steeds meer gevoel

minstens twee weken gaan voorbij en geen teken van bhagwan
ik ben de lucht van de ashram ingegroeid en voel me groot en lang als de bomen
maar mijn hart doet pijn van verlangen om hem te zien
ik huil iedere nacht en hoop dat ik morgen misschien geluk heb

morgen kwam nooit

terwijl ik danste in de boeddhahal werd aangekondigd dat bhagwan besloten had
naar amerika te gaan en werd de aanwezige sannyasins gevraagd of ze dat fijn
vonden...iedereen juichte...en het was een geheim
en de volgende dag kondigden ze officieel aan dat het bevestigd was dat
bhagwan niet meer tevoorschijn zou komen en dat hij naar amerika zou gaan

een black out voor mij...ik was in tranen
geen bhagwan meer in deze prachtige oase van poona
waar alles zo levendig was en tot een hoogtepunt kwam
plotseling vertrek...een nieuw begin voor alle sannyasins
iedereen druk in de weer om zijn bezittingen te verkopen en naar amerika te gaan

ik was gewoon weer in shock...mijn hart schreeuwde het uit
ik moest mijn geldzaakjes voor elkaar zien te krijgen
een paspoort halen...een amerikaans visum halen
ik had helemaal niets...ik moest me hoe dan ook bij bhagwan in amerika voegen
wat er ook voor nodig was ik zou zorgen dat het gebeurde

ik had geen geld meer dus ik kocht ik een kaartje derde klasse voor de trein naar delhi
daar wachtte me een nieuwe wereld van problemen
een baan vinden en geld verdienen om naar amerika te gaan
een paspoort regelen en het onmogelijke amerikaanse visum

terug in delhi...het enige dat ik gemist had waren mijn planten

het allereerste wat ik deed was naar een houtbewerkingsatelier gaan
om een houten locket te laten maken precies zoals de mala in poona
houten kralen kopen en een zwartwit foto van bhagwan uiknippen
neem mijn sannyas onder een boom in de lodi gardens

ik koop een foto van bhagwan's voeten...ik leg er iedere avond mijn mala op
leg de voeten en de mala op mijn hoofdsteun
slaap vredig onder zijn voeten
word iedere ochtend wakker en doe dan de mala voorzichtig om mijn nek
precies zoals hij sannyas gaf en buig dan drie keer

buddham sharanam gachchhami
sangham sharanam gachchhami
dhammam sharanam gachchhami

zo bracht ik hem iedere dag mijn 's ochtends en 's avonds in mijn herinnering

ik ga weer naar mijn tante...ze was boos omdat ik mijn koelkast had verkocht
aangezien de zomer eraan kwam was mijn eenpersoonkamer op het dak
bloedheet in de zomer en mijn dagelijks eten waar zij voor zorgde zou bederven

ik verontschuldigde me voor de allereerste keer in mijn leven en huilde bij haar uit
zei dat ik echt hulp nodig had omdat ik geld wilde verdienen om naar amerika te gaan
ze was verbaasd over mijn enthousiasme om geld te verdienen
en was blij dat ik de waarde van geld had leren inzien
en het nu belangrijk vond om werk te vinden en te werken
ze belde onmiddellijk oom joginder in calcutta die een betrouwbare en eerlijke bediende
nodig had op zijn kantoor in delhi waarvoor ik een klein loon van 1600 roepies plus
onkosten kreeg en later meer als ik bewees dat ik het waard was

ik begon oprecht aan mijn werk
was onnozel wat betreft het geldbedrag dat ik ging verdienen
het bedrag dat nodig was om alleen maar een paspoort te krijgen
de complicaties om een amerikaans visum te krijgen voor indiërs
het geld dat ik nodig zou hebben voor het vliegticket om in oregon te komen
ik was bereid om wat dan ook te doen om bij bhagwan te zijn

ik was nu onder de controle van mijn familie en in hun macht
ik moest die taal leren
respect tonen en je dagelijks brood verdienen
ik wilde geen geld...ik had geld nodig

ik ging naar het rajyoga cenrum en leende 3 boeken van bhagwan tegelijk
werkte overdag op kantoor...las iedere avond een boek van bhagwan
ik moet minstens 200 boeken van bhagwan gelezen hebben in die 10 maanden
want ze zeiden dat ik hun hele bibliotheek had gelezen

ik lees nooit boeken om iets te leren of om te studeren
hem lezen was puur poëzie...gewoon echt zalig
ik kon zijn adem in de woorden voelen en de stiltes daartussen alsof hij
echt aanwezig was...ik verdronk gewoon in alles wat hij zei en in de woordeloze
stiltes die de echte boodschap overbrengen
ik herinnerde niets van wat ik las
alleen het gefluister van de stilte om me heen
alleen het voortdurende ritme en de stroom...de waarheid die er in doorklonk
mijn ziel werd gevoed door alleen maar zijn foto’s te kijken...zijn gebaren
ik begon me dichter bij hem te voelen gewoon door de afstand
omdat ik naar poona gegaan was en hem niet in het echt gezien had
kreeg de vlam in mij honger en terwijl ik zo naar hem zocht
begon ik alle grote liefdesverhalen te waarderen die ik had gelezen
die ik altijd te zoet vond en kinderachtig

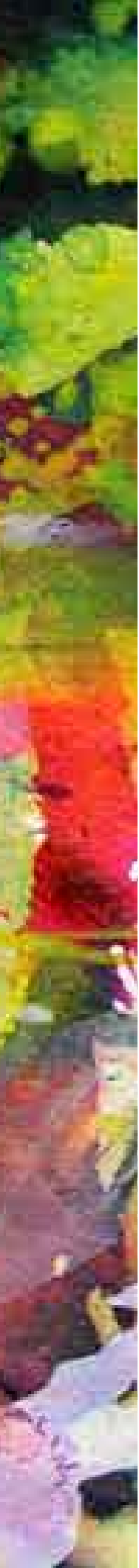

nu wist ik voor het eerst hoe het echt voelde om
verliefd te zijn op een meester
om in brand te staan en verteerd te worden door de vlammen
als een mot die het licht zoekt

de baan in het bedrijf was belangrijk omdat ik bewees wat ik waard was
ik blonk uit als verkoper en had geweldige organisatorische kwaliteiten
het kleine kantoor verkocht al spoedig acht keer zo veel
mijn oom was blij om te zien dat ik vooruit ging
maar nog blijer vanwege mijn enorme enthousiasme en de controle
die hij nu over mij had...hij verhoogde mijn salaris naar 3500 roepies
en ik mocht alles doen in het bedrijf

om de een of andere reden was mijn grootvader ook blij in die maanden
en hij begon op een andere manier geld voor me te regelen
dat ik ging ophalen

ik vroeg mijn oom om een aantal belangrijke gunsten...ik had papieren
en documenten nodig die aantoonden dat ik veel verdiende
een bewijs dat ik een vaste baan had bij een bekend bedrijf
een vast woonadres...bepaalde papieren van het bedrijf
zodat ik een paspoort kon krijgen en kon reizen

ik deed er zes maanden over om het paspoort te krijgen
nu kwam het moeilijke gedeelte...het amerikaanse visum
het reisbureau zei tegen me dat het onmogelijk was
een indiër zonder enige reisgeschiedenis...een leeg paspoort
nog maar net negentien...visum onmogelijk

toen maakte ik een afspraak met mijzelf over het leven
dat het woord onmogelijk niet bestond in mijn woordenboek
iedereen die mij gekend heeft zeggen dit van mij
dat het woord onmogelijk niet bestaat voor rajnish

met speciale toestemming van mijn oom zocht ik zoveel mogelijk
documenten bij elkaar voor mijn amerikaanse visumaanvraag
noemde mijn moeders reputatie en het aanzien van mijn vaders bedrijf
mijn salaris stond op papier zijnde 16000 roepies per maand
ik werd tot partner gemaakt in een familiebedrijf
het werkterrein werd groter...persoonlijke gegevens werden overdreven
enorme gelddeposito's werden aantoonbaar gemaakt op mijn naam
ik kreeg een eerste klas ticket naar amerika
met een tusenstop in thailand voor vakantie

ik droeg het beste pak en de mooiste das...droeg een dure aktetas
en ging naar het amerikaanse visumbureau...ik wilde naar amerika
omdat mijn ouders me een vakantie hadden beloofd
ze waren rijk en beroemd...ik verklaarde dat ik van plan was om
vaak naar het buitenland te gaan...toen ze me vroegen of ik in amerika
wilde gaan werken antwoordde ik vinnig en vroeg of ze vonden dat
ik eruit zag als een bediende...dat was genoeg...
de vrouw die me interviewde was in verlegenheid gebracht
op zijn amerikaans...kijk alleen maar naar de buitenkant

ik kreeg mijn eerste 3 maanden multiple entryvisum voor amerika in
januari 1982...het duurde 10 maanden voor dit alles op zijn plek viel

hoera...ik had mijn ticket verdiend
mijn amerikaanse visum...800 dollar

bhagwan ik kom er aan

mijn reisbureau met wie ik gewed had zei
het woord onmogelijk staat niet in het woordenboek van rajnish

twintig jaar...mijn eerste reis in de grote wereld
ik kom aan in bangkok
mijn eerste bezoek aan het nachtleven van pad pung
nog nooit zulke swingende mensen gezien
de hele nacht door allemaal aan het drinken en wild aan het dansen
ik vond het heerlijk om te zien maar voelde me verlegen en helemaal
uit de toon vallen...een vis op het droge
en niet veel geld bij me behalve die 800 dollar
ging terug naar het hotel
drie nachten in bangkok

door naar tokyo voor een tussenstop van 1 nacht
het was 31 december...oudejaarsavond
te duur om uit te gaan
de luchtvaartmaatschappij bracht ons onder in narita een prachtig hotel
ze brachten champagne voor iedereen in de bar van het dakterras
ik kon voelen dat ik gewoon niet thuishoorde in dergelijke situaties
at mijn avondeten en ging naar bed

ochtendvlucht naar los angeles
ik vlieg door de internationale tijdzone

opnieuw de nieuwjaarsviering...was dit een goed voorteken
twee keer nieuwjaar vieren

de eerste keer dat ik in amerika kom...verrast dat ik me gewoon normaal voel
en niet echt opgewonden om in de vs te zijn op twintig jarige leeftijd
ik voelde me verloren en helemaal in de war door de grote afstanden in los angeles
alleen maar auto's en auto's en snelwegen en snelwegen
hoe en waar ontmoetten mensen elkaar eigenlijk
dit was een vreemd land voor mij
ik voelde me echt ellendig en zonder enig contact met wie of wat dan ook

in san diego zou ik mijn vriend ontmoeten
die me zou helpen in amerika en er voor zou zorgen dat ik in oregon kwam

nam de greyhoundbus en kwam aan in san diego
voelde me veel beter daar...de stranden en de stad waren toegankelijker
je kon tenminste gewoon mensen zien die over de boulevard slenterden

in plaats van me te helpen om in oregon te komen
besefte ik al gauw dat mijn vriend alleen maar iemand nodig had om de kosten
van zijn appartement te delen en hierdoor begon al mijn geld op te raken

ik belde met oregon en ze begonnen meteen over
welk visum ik had en hoelang ik mocht blijven als indiër
hoeveel geld ik bij me had
dat je 50.000 dollar moest hebben om in de commune te wonen
ik begreep gewoon niet waar deze mensen het over hadden
ze leken afstandelijk en koud...ik wist dat mijn trip naar oregon niet door zou gaan
ik voelde me niet verbonden met de commune

ik begon te beseffen dat ik gewoon naïef en stom was
niet voorbereid op de realiteit van het grote geld en de grote wereld
ik voelde me al ongelukkig met de amerikaanse cultuur en alles daaromheen
geen echt eten voor vegetariërs
ik trok me terug in mijn schulp en wilde zo snel mogelijk vertrekken
twee maanden in san diego leerden mij wat het kost om te eten te leven en te reizen
oregon was buiten mijn bereik
omdat ik niet mijn visum wilde overschrijden
en zo iedere mogelijkheid zou verliezen om ooit naar amerika terug te komen
ging ik terug naar india en wilde me goed voorbereiden en dan teruggaan

het duurde één jaar
deze keer had ik met mijn familie gesproken en zij zorgden ervoor
dat ik rechtstreeks naar mijn moeders zuster tante usha ging in de buurt van chicago
zij had beloofd om voor me te zorgen en dat ik kon wonen
en werken in haar twee motels in waukegan illinois
op die manier zou ik in staat zijn om tenminste voor de festivals naar oregon te gaan
aangezien ik het me niet kon veroorloven een vaste bewoner in de commune te zijn

ik landde in new york op 9 januari 1983
tante usha was aardig en begreep dat de enige reden dat ik dag en nacht
in haar motel werkte was omdat ik geld wilde sparen
om iedere drie maanden naar oregon te gaan
ik besef al gauw dat haar man uit gujarat alleen wilde dat ik werkte
ze ontsloegen de schoonmaaksters en de bedrijfsleider
en al gauw runde ik het motel met 16 slaapkamers in mijn eentje
de was en de toiletten en de kamers inchecken uitchecken
allemaal een one man show...zelfs zonder een uurtje pauze
wat het nog erger te maakte was dat dit motel alleen bezocht werd door mariniers
die hadden een trainingskamp in de buurt...altijd luidruchtig en dronken en slordig
alle kamers lagen constant overhoop
ik rende me gewoon suf maakte de kamers schoon en klaar voor de volgende
dronken marinier die binnenkwam en de kamer weer overhoop haalde
soms maak ik de kamers schoon om 2 uur ‘s nachts bij wat aanvoelt als min 30 graden

ik klaagde nooit en was tevreden zolang ze me tien dagen
naar oregon lieten gaan gedurende de festivals
de eerste keer dat ik kon gaan belde ik op en reserveerde voor het juli festival
waarop mijn oom ontplofte en vroeg wie tijdens mijn vakantie het motel zou runnen

het loon dat ik zou krijgen van slechts 300 dollar per maand
heb ik nooit gekregen...hij zei dat als hij mij mijn salaris gaf ik alleen maar
naar oregon zou gaan en het over de balk zou gooien bij die seksgoeroe bhagwan
dit alles was te veel voor mij...ik pakte mijn koffer en verliet chicago
ging naar new york om daar een andere oom te ontmoeten
mijn tante kwam me achterna en betaalde me 800 dollar voor de vier maanden
die ik daar gewerkt had...verontschuldigde zich voor het gedrag van mijn oom
geen respect liet iedereen te hard werken betaalde te weinig en stuurde de beste weg

oregon ging niet door

weer onderweg in de greyhound...ik kwam aan in new york
in het pluche appartement in manhattan van een andere oom vijay en tante kiki
die bijzonder liefdevol en aardig tegen me waren
zij waren de eersten die echt de tijd namen en mijn hele verhaal aanhoorden maar
stellen voor dat ik werk...eerst volwassen word voordat ik aan sannyas begin

mijn oom was vice-president van de oberoi groep in new york
en omdat hij niet wilde dat ik illegaal werd in amerika
regelde hij voor me dat ik naar india ging en voor hen in delhi ging werken

ik zei tegen hen dat ik het gevoel had dat ik naar londen moest gaan waar een rijke
en beroemde oom van mij woonde...misschien zou hij me een baan geven

zij kochten met liefde een vliegticket voor me naar londen
de eerste keer dat ik in feite iets van iemand in mijn leven kreeg
ik beloofde dat ik hen terug zou betalen...wat ik uiteindelijk een paar jaar later deed

londen mei 1983
mijn oom swraj paul in londen miljardair zegt dat hij het druk heeft en dat ik na drie
weken terug moet bellen en een afspraak moet maken met zijn secretaresse

ik bel vriend uit india die in londen in de kledingindustrie zit
die me heel graag wilde helpen...omdat hij zelf hulp nodig had
hij en zijn vrouw waren pas gescheiden...hij was altijd op reis
zijn huis was een puinhoop...zijn eenmanskledingzaak een janboel
met een te grote voorraad kleren die verkocht moesten worden
ik paste perfect in zijn plannen en het bleek ook ideaal voor mij te zijn

ik ruimde zijn huis op...ruimde zijn rommelige kantoor op
begon de stapel kleding te verkopen
en binnen een paar weken was het duidelijk dat ik verkoopkwaliteiten had
en een bedrijf in mijn eentje kon runnen
mijn vriend was ontzettend blij en we hadden een ideale samenwerkingsovereenkomst
toen hij de resultaten zag was hij gul
ik verdiende in feite 1000 pond per maand
en begon van londen te houden en van de kledingbusiness

eindelijk wat licht aan het einde van deze zwarte financiële tunnel
mijn geluk was van korte duur want mijn vriend moest zijn kantoor in londen sluiten
en het bedrijf de fabriek en de export vanuit india regelen

ik was nu een jaar in londen
ik had veel geleerd en waardevolle ervaringen opgedaan
dus begon ik met een eigen lijn
begon te ontwerpen voor mijn eigen label en importeerde naar londen
omdat ik volgens de wet geen geld mocht verdienen in engeland maakte ik een
lege bv met een neef van mijn moeder
mijn bedrijf verkocht nachtkleding voor vrouwen
door mij ontworpen met mijn label renei...gemaakt in india
en ik lag al gauw in de kerstetalages van harvey en nichols werd verkocht in
selfridges, dickens en jones
in alle dure winkels van bondstreet knightsbridge en oxford street
sequined nachtkleding was een hit in londen

mijn ontwerpen waren extravagant en modern
ik had de reputatie verworven van high-end designer met een laag prijskaartje
na aftrek van de onkosten om het bedrijf op te zetten en een tiental vliegtickets
naar en van india had ik 25.000 pond winst...ongeveer 35.000 dollar
de oregon droom leek werkelijkheid te worden
voor 50.000 dollar kon ik daar voorgoed wonen

ik was bijna twee jaar in londen en het leven was mooi
ik werd iedere ochtend wakker aan zijn voeten en droeg mijn mala
en boog op de grond gezeten drie keer voorover buddham sharanam gauchami

ik werd uitgenodigd door een beroemd internationaal merk om naar milaan te komen
en te helpen op hun ontwerpafdeling en kleding uit india te laten komen
dit zou mijn laatste zakenreis zijn en dan terug naar india en dan naar oregon

ik vertelde dit aan mijn neef die de verkoopafdeling voor mij runde
alles van mijn contracten met grote warenhuizen voor mijn label renei
tot het importeren van documenten...bankrekeningen...alles stond op zijn naam
ik leefde eenvoudig en nam alleen geld op voor eten en de
londense metro iedere maand en verder geen echte uitgaven
woonde in zijn huis en betaalde hem voor mijn kamer

toen ik na een succesvolle zakenreis terugkwam met opdrachten uit milaan
werd ik bij de douane tegengehouden en moest ik mee voor een gesprek
ze zeiden dat ze informatie hadden dat ik geld verdiende in engeland
en een zaak runde tegen de regels in die op mijn toeristenvisum stonden
en dat ik niet tot het land zou worden toegelaten
ik was verbijsterd en besefte onmiddellijk dat mijn neef mij misschien had
aangegeven zodat hij kon proberen mijn geld te stelen
hij had een saaie overheidsbaan iets met de sociale dienst en toonde
altijd belangstelling voor mijn bedrijf omdat hij zag hoeveel winst ik maakte

ik vermande me en zei dat ik enkel een indiaas bedrijf had
dat kleding exporteerde naar engeland en dat mijn neef de kleding
importeerde en niet van plan was mijn indiaas bedrijf te betalen
en dat ik was gekomen om de openstaande rekeningen te incasseren
de douanebeambte ging akkord met mijn verhaal
en in plaats van de gebruikelijke drie maanden kreeg ik een visum van twee weken

ik belde mijn neef vanaf het vliegveld
hij klonk verbaasd dat ik echt terug was in londen
ik realiseerde me dat hij geprobeerd had me te belazeren
hij kwam me niet ophalen...zijn moeder lag zogenaamd in het ziekenhuis

en dat zijn huis op slot zat en dat hij me over twee of drie dagen zou spreken
toen ik er heen ging deed hij zijn beklag bij de plaatselijke politie dat ik een vreemde
was die zich met geweld de toegang tot zijn huis verschafte

ik belde naar india en hoorde dat hij die week dat ik in milaan zat in india was geweest
contracten had afgesloten om mijn reneibedrijf voort te zetten met andere leveranciers
en toen ik mijn klanten belde bij harvey nichols en selfridges
zeiden ze dat men gezegd had dat ik daar alleen werkte als ontwerper
dat mijn neef de eigenaar van het bedrijf was en me ontslagen had

ik stond weer op straat

verloor 35.000 dollar waar ik hard voor gewerkt had aan een doortrapte schurk
ik kon niets doen want de hele zaak stond op zijn naam

ik keerde terug naar india en mijn vrienden waren geschokt want zij wisten allemaal
hoe hard ik werkte voor mijn sannyas droom
de fabrikanten waarmee ik zaken had gedaan wilden me financieel steunen
en me toch helpen...mijn ontwerpen gingen als zoete broodjes over de toonbank
nu had ik succesvolle zakencontacten in londen parijs italië en griekenland
maar ook in milaan en new york

ik moest opnieuw het vertrouwen in mij opbouwen
wat freelance ontwerpen doen en me laten betalen als ontwerper
en binnen vijf maanden besloot mijn grootste kledingexporteur om me
een crediet van 20.000 dollar te geven op kleding
ik kon niet naar londen gaan...de immigratiedienst van engeland was nu alert
de vraag naar mijn bijzondere avondkleding was overgenomen door mijn neef
hij had zijn overheidsbaan vaarwel gezegd en runde nu mijn bedrijf
dus maak ik een plan om me op de grote markten van new york en los angeles
te richten dat zou me dichter bij oregon brengen

terwijl ik in india ben lees ik notes of a madman
wat mijn meest geliefde en favoriete boek van bhagwan zou worden
gewoon beter dan alle andere boeken omdat bhagwan alleen tegen zichzelf praat
geen toehoorders...pure expressie van zichzelf zijn en gelukzaligheid ervaren
dit boek heb ik minstens 10 keer gelezen
koop 50 exemplaren tegelijk en geef mijn vrienden alleen dit nog cadeau

tegelijkertijd lees ik books i have loved
dus maak ik een complete lijst van al zijn boeken
en ga naar de piccadilly boekwinkel in delhi
die oude man wordt een van mijn beste vrienden
hij vindt het fijn om de beste boeken te verzamelen in zijn winkeltje in connaught place
en is enorm trots dat hij bijna alle titels in zijn boekwinkel in voorraad heeft
hij geeft me korting op alle boeken van mijn lijstje
vindt ongeveer negentig titels en ik begin opnieuw een leesreis
het boek van mirdad, tao the ching, j krishnamurti, raman maharishi,
ramakrishna, gurdjieff, richard bach, herman hesse,leo tolstoy, paul reps

ik keer terug naar amerika op 25 oktober 1985

bij de douane arriveerde een scheepslading kleding ter waarde van 20.000 dollar
samen met een vriend probeerde ik erachter te komen hoe je die kon importeren
en had voorbeelden bij me van de laatste ontwerpen om die met mijn kennis
en goede naam in de kledingbusiness alvast te verkopen
ik zou kleding verkopen en het geld terugverdienen binnen twee of drie maanden
ieder kledingstuk werd met meer dan 100 procent winst verkocht
nu was het simpel...gewoon ervoor zorgen dat er gekocht werd en hard werken

ik herinner me de ochtend van 29 oktober 1985
ik kreeg een telefoontje om ongeveer 9.30 ‘s ochtends
ik sliep in het huis van mijn familie in pasadena los angeles
word wakker...zet de televisie aan...zie het nieuws

bhagwan is gearresteerd

de commune is verwoest

in ongeloof zet ik de televisie aan in de zitkamer
op het nieuws bhagwan die met een glimlach geboeid uit een vliegtuig stapt
fbi agenten zwermen om hem heen met geweren

wel verdomme...is dit een nachtmerrie

ik pak de lamp van de tafel en gooi hem naar de tv
ik ben woest en had wel iemand kunnen vermoorden op dat moment

hoe kunnen ze bhagwan dit aandoen
handboeien en kettingen om zijn enkels
echt verschrikkelijk
en absoluut onacceptabel
om een breekbaar goddelijk wezen te ketenen

weten ze wat ze doen
kunnen ze zijn goddelijke aanwezigheid niet zien
boeien om zijn gracieuze
en delicate handen
overal om hem heen geweren

bhagwan glimlacht
stralend en gracieus
zijn gezicht uiterst kalm
zijn ogen fonkelen

dat was het eerste wat er die ochtend gebeurde
ik herinner me dat beeld nog steeds

de wereld is gek geworden

mijn leven is afgelopen
nu kan ik nergens meer heen
geen oregon
niet meer achter bhagwan aanhollen
geen reden om geld te verdienen
een waas voor mijn ogen
en het beeld van hem
geketend en geboeid

ik ben een draak die vuurspuwt
woedend en nergens
kan ik die woede kwijt
mijn gedachten zijn bevroren
wat ga ik doen

vol kokende woede sluit ik voor
de eerste keer mijn ogen
en hoor een stille stem

jouw verlichting is het enige dat je mij kunt geven

je kunt je woede op een positieve manier gebruiken
brand de kaars van beide kanten

wees totaal
ga naar binnen

je verlichting is je enige bescherming

ik kreeg die boodschap luid en duidelijk van bhagwan

ga naar binnen...ga gewoon naar binnen

ik bel de commune
niemand aan de telefoon daar kan een antwoord geven
ze zeggen dat ze niet weten wat er zal gebeuren
het lijkt het einde van de commune te betekenen

ik wilde weg uit amerika en terug naar india
ik had een hekel aan amerika en wat ze hem en de
commune hadden aangedaan
mijn sannyasins die ik liefhad en aanbad
hun gezamenlijke bloed zweet en tranen waarmee ze
de grootste oase ter wereld hadden gebouwd van een
levende boeddha

ze hadden de toekomst geruïneerd van miljoenen zoekers

ik haast me naar het centrum naar mijn importeurs
probeer een bulkprijs te bedenken zodat ik alle kleding kan
verkopen...alles in één keer weg aan een tussenhandelaar
tegen kostprijs en spreek af om de balans op te maken
en het indiase bedrijf terug te betalen en amerika te verlaten
25 dagen om op te ruimen en hun het geld terug te betalen
ik heb maar 2000 dollars gespaard

ik keerde terug naar india mijn hart was zwaar
geconcentreerd op de taak die voor me lag
vol vuur...vol rebellie en vastbesloten om van binnen wraak te nemen
om mijn woede te kanaliseren...van binnen te branden...helemaal verteerd worden
ik kon het...verlichting was mijn aard
gewoon me ervoor inzetten totaal en oprecht
ik wist dat ik wist hoe...nu was het moment...gewoon sterven

ik weet niet waar ik mijn duik naar binnen moet beginnen
ik denk dat het het himalaya gebergte is
misschien in een klooster in pokara in nepal
ik ga naar mijn vriend harish buddhraj van trips out travel
en begin te praten over wat er met bhagwan en de commune is gebeurd
dat ik in diepe meditatie wilde gaan
en een geschikte plek in de bergen zocht
en dat hij een ticket naar katmandoe voor me moest regelen

tot mijn verbazing stelde hij voor dat ik naar de ashram in poona zou gaan
ik had gehoord dat de ashram dicht was gegaan
nadat bhagwan naar amerika vertrok
hij legde het uit en gaf me de laatste rajneesh times die naast hem lag
en zei dat zijn vriend sardar gurudayal singh hem altijd een exemplaar stuurde
de poona ashram was open er woonden twintig sannyasins...perfect
precies wat ik zocht...een rustige plek waar alle meditaties gedaan werden
een enkele reis naar poona alsjeblieft harish

ik voelde me als een ter dood veroordeelde
absoluut vastbesloten dat ik een missie had
ik wilde totaal zijn en gefocust...geen holle vriendschappen...tegen niemand praten
gewoon daar zijn om te mediteren en absoluut niets anders...full stop

ik laat al mijn bezittingen achter...laat alleen een oranje jurk maken
helemaal effen...geen knopen...recht en eenvoudig een paar bata sandalen
en neem de foto uit de krant van bhagwan geketend en geboeid
mijn eigengemaakte mala...zijn voeten

ik wil geen enkele afleiding hoe dan ook
simpelweg zijn simpel leven en focussen...geen uitstel meer
ik moet verlichting bereiken...levend of dood

ik kom weer bij de poort die geen poort is van de ashram in poona
en word helemaal stil...dit is de poort naar de tempel van mijn meester
elke keer als ik deze prachtige houten poort binnenga verandert de lucht om me heen
de lucht tilt me op...ik kom in een andere wereld terecht
de mysterieschool van bhagwan...zijn gezegende boeddhaveld

de poort die geen poort is...weer vragen ze me wie ik ben en waarom ik ben gekomen
vreemd is dit de manier waarop ze mensen altijd begroeten...altijd achterdochtig

ik word naar de stugge en harde swami swabhav gestuurd
die me meteen de les gaat lezen en zegt dat ik moet leren om
mijn leven in balans te brengen...zorba de boeddha...vraagt hoeveel geld ik heb
om mijzelf te onderhouden...dat deze plek alleen is voor mensen die werken
dat werk worship is en de enige manier was waarop ik daar kon zijn
anders werd ik niet toegelaten

ik zeg dat ik meer dan 200 boeken van bhagwan gelezen heb
ik vertelde dat ik alleen op meditatie wilde focussen en stil wilde zitten
en dat ik niet wilde werken...dat meditatie mijn enige werk was
hij was boos op mij en zei dat ik bhagwan's wensen niet begreep
dat werk worship was...dat meditatie zonder werk luiheid was

hij was eenzijdig in zijn benadering en besloot dat ik niet welkom was
ik maakte hem duidelijk dat ik mijn leven financieel voor elkaar had
dat ik geen vaste bewoner wilde zijn noch hierom vroeg zoals de anderen
en dat ik gewoon mijn maandpas zou kopen en voor mijn eten zou betalen
zou komen mediteren...en ‘s avonds weg zou gaan...buiten de ashram zou wonen
dit maakte hem woedend omdat hij voelde
dat hij mij niet kon domineren en controleren
zoals andere hulpeloze indiërs die afhankelijk waren van de steun van de ashram

ik vertelde hem dat ik in 1981 naar poona kwam en toen niet de mala van bhagwan
kon krijgen en ook niet officieel sannyas
ik ben bedroefd en vraag hem met een namaste om mij alsjeblieft sannyas te geven
hij wordt zacht en glimlacht...hij is blij dat ik eindelijk door de knieën ga
en op de een of andere manier zijn hulp nodig heb

alle keren dat ik met hem in aanraking kwam stelde hij zich hard op
maar ik hield eigenlijk van hem omdat ik duidelijk kon zien dat hij oprecht was en
echt in zijn liefde voor bhagwan en dat hij het belangrijk vond dat sannyasins zouden
mediteren als ze in de ashram kwamen
en niet alleen maar een beetje rondhingen daar
en dat ze zijn gezag serieus namen

een paar dagen later kwam het onderwerp van mijn naam ter sprake
swami swabhav begon nu te zien dat ik echt onschuldig was zacht en simpel
en dat de naam rajnish bij me paste en besloot om me sannyas te geven
en mijn mala met de naam swami rajnish bharti
en al gauw begonnen mensen me rajneesh te noemen

ik kon nog steeds voelen hoe de lucht doordrongen was van bhagwan
de ashram vibreerde met zijn aanwezigheid en ik voelde me weer in de hemel
ik kon gaan en staan waar ik wilde zonder beperkingen
achter buddha grove wandelen

waar bhagwan woonde
het heilige hek naar het lao tse huis altijd in mijn hart gegraveerd
elke keer als ik bij dat hek kom stopt alles voor me

het hek naar het lao tse huis was open wat bijna een schok voor me was
ik herinner me iedere keer dat ik langs dat hek kwam in 1981
mijn adem ging dan langzamer en ik pauzeerde stilletjes en ging naar binnen
maakte van binnen een diepe buiging voor mijn meester...de tijd stond stil
dat is altijd mijn manier geweest...en zelfs tot op de dag van vandaag
gewoon door de herinnering aan dat hek word ik stil
het is de deur naar mijn tempel

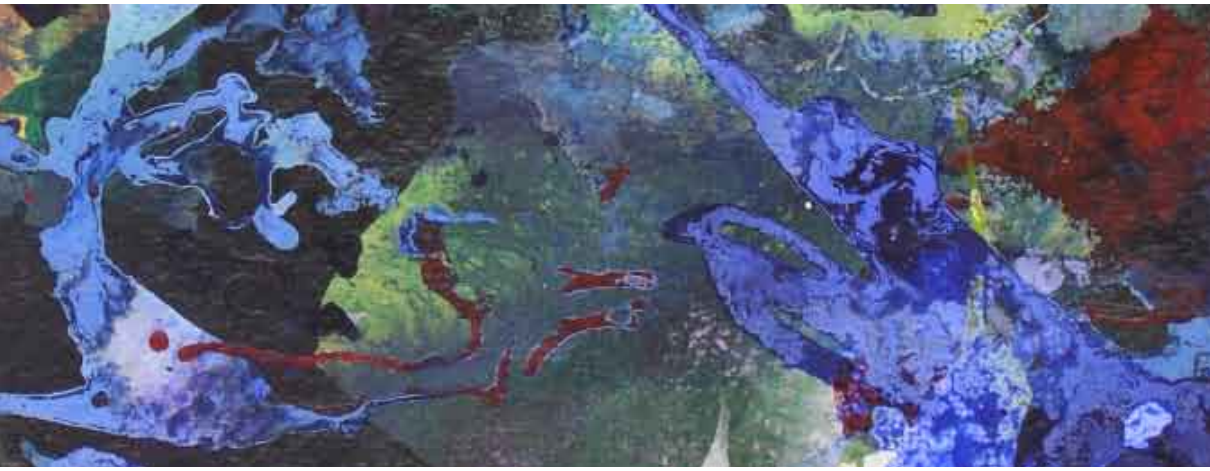

het hek is open...maar ik ga niet naar binnen...het is te heilig
ik voel dat ik alleen als ik het echt verdien door dat hek zal gaan
ik loop er langzaam voorbij...dat hek is een stiltepunt geworden
het diepste moment voor mij

tot nu toe was het alleen lezen en lezen
rondhollen om dichtbij bhagwan te zijn...dromen van de dag dat ik hem zou zien
honderden emotionele momenten...een paar dagen koendalini...niet echt zitten
het echt moeilijke gedeelte nu was het eigenlijke mediteren

ik ga naar hotel sunderban naast de ashram
de onvriendelijke bewaker zegt dat ze dicht zijn...
en dat ze geen kamers verhuren
ik zeg dat ik een kamer voor een jaar wil en sta erop om de eigenaar te spreken
er komt een auto aan...meneer talera komt het sunderban hotel binnen
ik maak kennis met hem en vraag hem mij een kamer te geven
hij lacht en zegt dat hij nog nooit iemand zoals ik heeft ontmoet...alleen al de manier
waarop ik hem om een kamer vroeg...lachend zegt hij dat er spoken wonen
en dat ik goed gezelschap voor hen zou zijn
en stemt erin toe om me een kamer voor 1200 roepies per maand te geven
ik zeg dat ik niets in de kamer wil hebben
alleen een matras op de grond...een lege kamer

een prachtig onderhouden tuin...rijen rozen bij de ingang
een luxe grote overdekte veranda die op de tuin uitkijkt
de ashram ernaast...ik ben er klaar voor

het is maart 1986 ik ben nu vierentwintig
en zoals je je voor kunt stellen moet ik mijzelf een spiritueel doel stellen
iets bereiken en deadlines bedenken voor mijn verlichting

ik hoor dat de dag waarop bhagwan verlicht werd 21 maart is
te snel om iets te kunnen bereiken
dan is er master's day celebration in juli
een perfecte dag voor een geschenk aan bhagwan
een discipel kan alleen zijn verlichting aan de meester geven
dus stel ik een deadline voor mijzelf...negentig dagen

in alle boeken die ik gelezen heb van bhagwan
vind je zoveel verschillende richtingen...waar moet ik beginnen
ik moet een eenvoudig en gemakkelijk beginpunt vinden
dat ik kan volgen en kan gebruiken om mijn vooruitgang aan af te meten

ik bedenk het allemaal in mijn hoofd
vast...vloeibaar...gas...drie stadia om verlicht te worden

eerste maand schudden en de vaste fundering oplossen
tweede maand met de rivier meestromen en vloeibaar worden
derde maand het subtiele ervaren
en verdrinken in het onzichtbare en verdampen

simpel...maak het niet ingewikkeld...volg deze methode
kijk iedere dag naar het proces
en als er niets gebeurt...intensifieer de methode

ik kon 's ochtend nooit opstaan...altijd 1 of 2 uur 's middags
dit was oké voor mijn gevoel...ik kan het compenseren
door tot 's avonds laat te mediteren
en ben altijd wakker tot 3 uur 's nachts

vanzelfsprekend stond de dynamische meditatie niet op mijn lijst
en dat was te rechtvaardigen want mijn lichaam is al heel zwakjes
en ik heb echt niet zo'n solide fundering die je door elkaar kan schudden
dus doe ik iedere dag serieus en totaal de koendalini meditatie

ik begin met de koendalini meditatie
schudden...zo totaal dat het schudden als het ware vanzelf gaat
de muziek beweegt het lichaam in een hoog tempo...badend in het zweet
dansen...ik kan mijn voeten niet bewegen
mijn bovenlichaam heen en weer als een grote bamboestengel...iets trekt me omhoog
stilzitten...mijn kruin wordt met naalden doorboord
met grote kracht wordt mijn kruin naar boven getrokken…mijn nek wordt uitgerekt
liggen...doodstil...alles valt weg...geen herinneringen
alleen de gong...ik ben terug

begin met stilzitten
ik besef al gauw dat het heel moeilijk is om stil te zitten
niet veel gedachten eigenlijk...alleen heeft het lichaam erge pijn en is onrustig
een onaangenaam gevoel en heel pijnlijk
heb nooit eerder in mijn leven met gekruiste benen gezeten...absoluut niet prettig

het lukt me niet eens om stil te zitten
om de tien minuten doe ik mijn ogen open...het is heel moeilijk gewoon te zitten
de tijd gaat maar niet voorbij...zelfs tien minuten is te lang
het lichaam doet pijn en wil opstaan en rondlopen
hoe kan ik zo ooit verlichting bereiken
wat voelde ik me belachelijk en dom met mijn doel van drie maanden

ik doe mijn ogen open...de foto van bhagwan kijkt naar me...met boeien om
ik ben weer woest...ik doe mijn ogen dicht boos op mijzelf
ik heb geen ruggengraat ben zwak...kan niet eens zitten
en zeg boos tegen mijn lichaam hou op en wen maar aan de pijn
er is geen andere manier...er is gewoon geen keus
gewoon de pijn negeren...mezelf discipline opleggen...
als je moet sterven sterf dan maar
een enorme strijd en oorlog met mijn gedachten en mijn lichaam
ik verlies het iedere keer
doe mijn ogen open en zie bhagwan in de boeien
onverdraaglijk om dit beeld te zien
doe mijn ogen dicht en duik weer naar binnen...binnen...binnen...binnen

drie weken of zo...alleen maar koendalini meditatie
vervolgens de rest van de dag intens zitten...begin te kijken hoe lang ik zit
en al gauw lijkt een uur te kort...dan drie uur...dan zes uur
het perfecte aantal uren om te zitten

nu ga ik een zekere controle over mijn lichaam voelen
en voelt het alsof ik iets bereik...een bepaalde innerlijke kracht
een wil die sterker is dan de gedachten

ik begin bewust te experimenteren en mijn zitten vorm te geven
wat betekent naar binnen eigenlijk
zit ik gewoon met mijn ogen dicht en voel ik mijn lichaam van binnen uit
en voel ik hoe ik van binnen word vastgepakt
of is van binnen een koendalini baan in de ruggengraat
of is van binnen diep ergens bij mijn navel
duik ik naar binnen met mijn adem samengeperst
moet ik mijn adem gebruiken om mijn duik naar binnen te richten en te leiden
een heleboel vragen..ga naar binnen...waar is van binnen

deze vragen achtervolgen me en ik experimenteer iedere avond urenlang
met verschillende experimenten die ik bedenk...het neemt me zo in beslag is zo intens
ik houd van ieder moment iedere keer dat ik naar binnen duik
het is duidelijk dat er een ander universum van binnen is
veel dieper en ruimtelijker
je moet een groot wetenschapper zijn om al die mogelijke lagen
van binnen te observeren
al die multidimensionale perspectieven aan ervaringen van binnen
wat een vreugde...pure vreugde...het wordt interessant en de tijd vliegt voorbij
misschien vlieg ik een heleboel nieuwe lagen binnen...het mysterie verdiept zich
ik zoek niet meer naar resultaten...de reis krijgt me in haar ban

mijn simpele methode werkt
schudden tijdens de koendalini...schudt alles wat vast is los
dan ‘s avonds drie uur stilzitten
ik begin nu uit te kijken naar het ongestoord kunnen zitten iedere avond
van 9 uur ‘s avonds tot 3 uur ‘s nachts...zes uur in het donker...
totaal negen uur zitten per dag

het wordt me duidelijk dat het boeddhaveld op de een of andere manier
veel van de slapende innerlijke ruimtes die ik ervoer in mij activeerde en uitvergrootte
toen ik als kind in de bergen woonde tijdens mijn schooltijd
kwam alles in mij tot leven…en ik had daar volledig vertrouwen in
en hield het in stand

tijdens die dagen en nachten van intens zitten negen uur per dag
begin ik te beseffen dat als ik iedere avond zo’n elf uur slaap
ik die slaaptijd erbij moet doen om continu te mediteren
en ik begin te oefenen om in slaap te vallen terwijl ik langzaam achterover leun
alsof het zitten doorgaat...val iedere avond in deze toestand in slaap
al gauw sta ik ‘s ochtend op en is het of een enorme kracht me naar boven trekt
en ik begin een enorm reservoir van energie om me heen te ervaren

nu ik een bepaalde richting gevonden heb en controle over het zitten heb gekregen
voel ik dat ik dat het vaste gedeelte voorbij is

ik ben meer gaan stromen en vloeibaar geworden...mijn dagen veranderen
ik begin te experimenteren met mijn vroegere ervaringen met lopen
het lopen wordt veel langzamer...lichter en opgewekt
de ervaringen uit mijn jeugd komen naar boven
de vroegere ervaringen toen ik liep alsof ik gewichtsloos was worden compacter
en beginnen ook meer als een glijdende beweging te voelen
sannyasins in de ashram beginnen me nu op te merken
daarvoor zat ik buiten hun gezichtsveld
nu loop ik iedere dag achter buddha grove...alle ogen zijn op mij gericht
speciaal swami swabhav...houdt me altijd in de gaten
hij heeft last van mij omdat mensen beginnen te praten
over hoe ik loop net als bhagwan
dat ik rajneesh heet net als bhagwan
dat ik hen aan bhagwan doe denken
alarmerende geluiden voor hem

ik ben stil...ik spreek met niemand en ze denken dat ik stom ben
ik luister niet naar anderen en ze denken dat ik doof ben...letterlijk
al spoedig denken ze dat ik te arrogant ben
anderen denken dat ik doe alsof ik verlicht ben...heiliger dan de anderen

ik word te zeer in beslag genomen en schenk er geen aandacht aan
de dagen en de nachten zijn te kort...diep ondergedompeld in dit experiment
gaat iedere dag vanzelf over in de dag die daarop volgt
ik moet dit spoor volgen dat steeds dieper gaat en steeds duidelijker wordt voor me

ik kan voelen dat iemand mij leidt...en dat ik niet alleen ben
ik heb een gids bij me...ik kan een aanwezigheid voelen
mijn lichaam loopt zonder te lopen...het wordt door iemand gedragen
het beweegt zonder de geringste inspanning van mijn kant...de glijvlucht is begonnen
ik ben verticaal licht geworden...het laat het lichaam bewegen
ik ervaar hoe het is om zonder lichaam te zijn

ik herinner me een aantal ervaringen van toen ik zo langzaam liep
ik zou er duizend bladzijden mee kunnen vullen

lopen en voelen hoe mijn hele lichaam beweegt van top tot teen
ik focus op de grond voor mij
helemaal gefocust op hoe ik loop
op de simpele bewegingen van het lopen

wanneer het lichaam langzamer gaat wordt de ademhaling langzamer
en neemt een nieuwe innerlijke ademhaling het over
die is koel en geurig en zoet
het trekt mijn hoofd in opwaartse richting en ik stop met denken
alleen ik en mijn voetstappen
geen gedachten
alleen een lege ruimte

er prikken naalden in mijn hoofd
het is pijnlijk en bedwelmend tegelijk

ik word er dronken van
de lucht wordt dik
een nieuw gevoel van warmte
en iets dat me aan alle kanten vasthoudt

ik moet bij swami swabhav komen die tegen me zegt
dat ik normaal moet doen en niet alsof ik heiliger ben dan de anderen
en dat hij niet kan tolereren dat ik doe alsof ik verlicht ben
dat ik bhagwan na doe...mijn ego moet droppen...moet stoppen met vipassana
meditatie...dat ik gek aan het worden was of binnenkort gek zou worden
en dat ik in de ashram moest gaan werken zoals de iedereen...gewoon normaal doen

ik kon iedere dag zijn blik in me voelen priemen als ik achter buddha grove liep
misschien begreep hij me niet
werd hij misleid door sannyasins in het kantoor van het krishnahuis
narendra was sluw en berekenend
maitreya hield zich buiten de politiek van de ashram en zweeg
er ontstond een enorme oppositie jegens mij

ik loop nu elke dag twee of drie uur achter buddha grove
langzaam de helling op...langzaam de helling af...een perfect pad

ik heb het gevoel dat er een enorme zuil door mijn lichaam loopt
en begin tegelijkertijd te ervaren
dat er een bal boven me zweeft
de grote bal boven mij rolt mee op de wind

als een grote zuil golft het lichaam onder mij
mijn voeten bewegen zich voort op een vreemde manier
ik kan niet voelen dat mijn voeten de grond raken
alleen een gewaarwording alsof ik boven de grond zweef

mijn twee voeten zijn één geworden
de rechtervoet laat de linker bewegen en de linkervoet de rechter

het is een vreemde langzame beweging
langzaam en ritmisch maar toch in balans
je moet dat tempo volgen

vanuit een lange dunne zuil golft het lopende lichaam eronder heen en weer
een enorme bal die erboven hangt brengt
de heen en weer gaande beweging in balans

ik moet heel langzaam lopen anders raakt de bal uit balans
verliest de zuil zijn ritme en moet ik stoppen met lopen

al gauw krijg ik te horen dat ik bij swami swabhav moet komen dat was onvermijdelijk
men raadt mij aan om te stoppen met het langzame lopen en vertelt mij
dat vipassana niet toegestaan was door bhagwan zonder de dynamische meditatie
en werk in de vorm van worship...het zorgde voor aarding en ik was gek aan het worden
ik moest uitkijken of anders zou ik binnenkort in de ban gedaan worden
voor mijn eigen bestwil dat hij me sannyas had gegeven en het zijn plicht was
om mij te vertellen dat het mijn ego was

ik vroeg hem wie mij eigenlijk sannyas gaf
constateerde dat als hij aanwezig was toen ik sannyas kreeg
dat het zijn ego was...dat je een pure holle bamboestengel bent
tijdens de sannyasceremonie en dat alleen bhagwan mij sannyas
kon geven en ik gaf de mala terug
ik werd verbannen uit de ashram

ik ging nog verder de diepte in met mijn loopexperimenten
ging nu ‘s nachts in de tuin van het hotel lopen
droeg een blinddoek om de ervaring intenser te maken

een naald boorde door mijn kruin en er werd stevig aan getrokken
mijn lopen had een perfect ritme gevonden...een balans zo volmaakt
alsof ik op een koord liep dat in de lucht was gespannen
perfecte balans...geen angst om naar links of naar rechts te vallen
pure gratie...pure harmonie...pure vreugde en extase
gewoon in dat tempo lopen langzaam
ik bereikte een orgastisch hoogtepunt

alle bewegingen rondom mij worden slow motion
alsof ik in een droom ben
de lucht staat stil...mijn adem stopt
en alles om mij heen bevriest
een grote gapende kuil vlak voor mij
als ik beweeg zal ik in dit diepe gat vallen

ik stop helemaal bevroren
de aarde beneden mij opent zich en vormt een diepe diepe kuil
ik kan niet naar beneden kijken...ik word erdoor verzwolgen
een snelstromend geluid trekt me erin...dieper en dieper
ik sta onbeweeglijk in shock...stil in het donker
een eeuwigheid lijkt voorbij te gaan
en plotseling een explosie van licht
alles om mij heen twinkelt
miljoenen fonkelende lichtjes

ben ik in een ondergrondse tunnel gevallen
of ga ik omhoog naar de hemel
een grote buis een zuil van licht trekt me omhoog
ik voel hoe mijn voeten van de grond losraken
mijn lichaam kent geen zwaartekracht meer

al gauw begin ik vreemde ervaringen te krijgen

ik voel de bal over me heen rollen
hij lijkt groter en groter te worden
de ervaring van de zuil wordt sterker hij krijgt meer wortels in de aarde
ik besef dat de stilte waarin ik verdrink een spiegelende
vijver creëert...een soort spiegel boven me...die mij ziet daar beneden
ik begin lichtballen om mensen heen te zien
een stralend licht om sommige mensen

ik heb gelezen dat bhagwan verschillende keren zei
ga naar het centrum van je wezen
ik ga weer verder met mijn innerlijk onderzoek

waar is het centrum van je wezen
is het een verticaal centrum...is het het centrum van de navel
is het het centrum van je kruin
ik probeer me te verdiepen in al deze innerlijke paden
kijk diep naar binnen om te zien wat het centrum betekent

omdat ik er altijd vanuit was gegaan dat de navel het centrum was
was ik nu helemaal in de war of de koendalini ervaring…
die grote zuil van licht...het verticale centrum was
of de lichtbal die boven me zweefde mijn centrum was

ik zeg tegen mezelf dat aangezien ik niet het lichaam ben
niet mijn gedachten..niet mijn emoties
en alleen een objectieve getuige ben
het centrum misschien niet in het lichaam is
maar de getuige een punt is buiten mij

ik zeg tegen mezelf
als het centrum deel uitmaakte van een cirkel
zou een bol juister zijn
en dan zou het centrum
eigenlijk betekenen het centrum zelf van die bol

mijn ervaringen met het lopen had twee kanten
een grote verticale lichtzuil
en een enorme bal die heen en weer rolde en boven me zweefde
ik duik diep in dit onderzoek
allebei leken ze te kloppen
de verticale zuil en de bolvorm
maar welke

al gauw begin ik te experimenteren met de bol als mijn centrum
het leek meer te kloppen aangezien het een objectieve getuige was
niet verbonden met de zintuiglijke ervaringen van de bodymind
en met deze nieuwe methode begon ik
naar mezelf te kijken met de blik van een adelaar
vanaf een horizon in de verte
en mensen om me heen beginnen te zien dat ik een lege
en emotieloze uitdrukking op mijn gezicht heb...hij lijkt doods en levenloos

alsof die doodse blik nog niet genoeg was
begon ik te experimenteren met het donker en het zwart van de nacht
de donkere nacht trok mij aan als een magneet…ik wilde erin verdrinken
maak mijn kamer helemaal donker pikkedonker
ik hield van het donker
ik herinner me de nachten dat ik in het donker van de nacht staarde
het leek alsof er te veel licht was in de atmosfeer
en ik kon het donker niet dieper binnengaan
dus besluit ik een blinddoek te gebruiken en tot diep in de nacht te zitten

het werd steeds intenser
en steeds opwindender voor mij...dit was een inspirerend avontuur
ik werd er ingezogen

door de nachtelijke zitsessies met de blinddoek kreeg ik nieuwe dingen te zien
en ik werd me ervan bewust dat mijn innerlijke lichaam niet echt donker was
maar eigenlijk opgevuld werd door een blauwe vonk vloeiend en levendig
en dat die beschermd werd en omgeven was met een diepzwart dat
fluwelig en zacht van aard
en hoe meer ik erin verdronk hoe meer ik voelde hoe er
een kalmte over me kwam
toen het blauwe licht van binnen sterker en levendiger werd
wist ik dat ik een soort lichtexplosie naderde

er waren twee maanden voorbijgegaan
ik gaf een briefje mee aan een sannyasin met een excuus voor swami swabhav
zijn antwoord was prachtig en hij verwelkomde mij terug met een glimlach
en toen ik zijn lichtere kant zag en zijn warmte begon ik vanaf dat moment
van hem te houden
ik voelde het als een vergissing dat ik mijn sannyas en mala had teruggegeven
en verontschuldigde me en vroeg mijn mala terug
inmiddels was swami narendra niet blij met mij en overtuigde swami swabhav ervan
dat ik opnieuw sannyas moest nemen met een nieuwe naam akam bharti
gewoon om me een lesje te leren en mijn ego met de naam rajnish zou opgeven

ik had geen ego wat betreft de naam rajnish
en accepteerde het van ganser harte zonder voorwaarden
elke naam die ze kozen was oké voor mij
dus werd ik swami akam bharti
maar iedereen noemde me gewoon rajneesh

het was nu juli en mijn deadline was bijna verstreken
ik moet verlichting bereiken voor master's day celebration
nog maar twintig dagen ongeveer

er vonden enorme veranderingen plaats in mijn dagelijkse activiteiten
ik zette iedere stap bewust
bewoog iedere hand bewust...stond of zat met bewustzijn
ieder afzonderlijk gebaar iedere beweging van mijn lichaam sloeg ik gade
en ik kwam bekend te staan als de-man-die-langzaam-beweegt
de-man-die-langzaam-loopt
van mijn kant ging dat gemakkelijk en zonder inspanning
het was opwindend en het gaf me een bedwelmd gevoel
het was heerlijk om iedere beweging gade te slaan...
de pure gratie die ervan uitging
en de ervaring van het gevoel van gratie zelf was overweldigend
en een geschenk...het werd een deel van mijn dagelijks leven...van meditatief zijn

de intensiteit waarmee ik het deed werd steeds groter
ik werd bijna krankzinnig van mijn pogingen
ik nam het mezelf kwalijk dat ik niet diep genoeg ging
ik mediteerde maar negen uur per dag
plus daarbij de slaap ‘s nachts...negentien uur
ik bracht vijf uur door met onbelangrijke zaken
dus zette ik op papier dat ik twaalf uur moest mediteren...negen uur slapen
twee uur voor ‘s ochtends douchen en thee en één uur voor het avondeten

ik moet meer bronnen aanboren
met meer methodes experimenteren die nieuw voor me zijn

om een nieuwe dimensie aan mijn avondmeditatie toe te voegen
ging ik iedere avond naar bed alsof ik dood was
en ging dieper en dieper in mijn fantasie dat ik dood was
en dat ze mijn lichaam meenamen om verbrand te worden

mijn slaap werd lichter en ik voelde me de meeste nachten klaarwakker
dus besloot ik dat er geen noodzaak was om echt te slapen
ik voelde me helemaal fris en uitgerust en vond
dat ik mezelf moest dwingen dieper te gaan

ik was me ervan bewust dat verschillende lagen van mijn ervaringen
samenkwamen
een soort van multidimensionaal collectief begrijpen
kwam bij elkaar bij een soort grotere opening
het was een vaag gevoel
en toch was ik er zeker van dat ik mijn innerlijke stem hoorde
die me ervan verzekerde dat ik dichtbij iets was

nog tien dagen tot mijn deadline

ik besluit om zeven dagen te gaan zitten in totale stilte
en absoluut niet te bewegen

er is een binnenplaatsje in sunderban met een kleine citroenboom
dit was een perfecte plek om onopgemerkt te zitten
niemand die me zou storen

ik begon aan mijn laatste duik die zeven dagen zou duren
absoluut vastberaden en nu nog meer focust

het begon allemaal met dit ultimatum van zeven dagen

mijn lichaam begon het heel heet te krijgen...ik kreeg hoge koorts
en zweette aan een stuk door...kreunde van de hoge koorts in mijn slaap
de volgende dag kreeg mijn lichaam het ijskoud
begon te bibberen en te bibberen...mijn tanden klapperden
het was allemaal zo raar
één dag verschrikkelijk heet...de volgende dag verschrikkelijk koud
misschien had ik mezelf te veel geforceerd
dus ontspande ik en hield op mezelf te forceren
want zo zou ik alleen maar ziek worden

iets in mijn lichaam begon uit elkaar te vallen
ik voelde een transparante damp om me heen
koel en koesterend...als een stille gids

de intensiteit en de concentratie maakten dat de bodymind alles deed wat ik wilde
en iedere wens en ieder verlangen van mij ondersteunde
ik had een genie uit de fles bevrijd

stilzitten...alleen maar stilzitten
ik begon te beseffen dat de lucht buiten mij niet leeg was
hij stond bol van energie en omhulde me en pakte me van buitenaf vast
en dat ik van binnen uit ook door een soort dikke energie werd vastgegrepen
misschien als ze elkaar ontmoetten...zouden binnen en buiten één worden

dus word ik helemaal stil
en focus op stilzijn
adem in...adem uit
ik begin me alleen op de stiltes te concentreren
inademen...stilte...uitademing...stilte
deze stille momenten werden mijn nieuwe focus

er volgen momenten waarop ik vergeet om in of uit te ademen
er ontstaan lange pauzes in de stilte
en een plotseling gevoel dat ik ergens in val
alsof ik in een soort tunnel terechtkom in de stiltes
het was heel angstig omdat ik voor het eerst besefte
dat ik op een heel complex punt gefocust had precies tussen twee ademhalingen in
verschillende keren kreeg ik een black-out omdat ik bang was dat de adem zou
stoppen en ik kon een zuigend geluid horen alsof ik in een vacuüm werd getrokken
het was eng maar toch heel opwindend

toen de stiltes steeds compacter werden
begon ik ook een weidsere stilte te ervaren

nieuwe ervaringen dienden zich aan

mijn lichaam begon naar jasmijn te ruiken
de geur was zo overweldigend dat het me bedwelmde
en mijn oogleden werden steeds zwaarder
de bedwelming was zo zwaar en drukkend
dat ik in een soort trance raakte
een zware slaap omhulde mij

ik verloor de greep op mijn dagelijkse routines
die bedwelmde toestand nam het helemaal over
ik was in de zevende hemel en liet alles los
geen routines meer
gewoon meegaan in deze trance en het laten gebeuren

het ervaren van geluid werd iets vreemds
het was bijna alsof er overal geluid vandaan kwam
en ik zat er middenin...als rimpelingen in een cirkelvormige beweging om mij heen
hoe meer ik dit ervoer hoe meer ik me bewust werd van mijn stiltes

het werd oorverdovend...de rimpelingen om me heen
de stiltes verdiepten zich
ik verdronk in een zoemend geluid
gezoem als miljoenen bijen in mijn hoofd
soms was het te hard...onverdraaglijk
maar ik had er geen controle over

mijn tastzin begon zich te verruimen
het voelde bijna alsof de rots waarop ik zat van veren was
als mijn handen iets aanraakten voelden ze vol leven en heel sensitief

ik kijk nu de hele tijd naar boven
de plek tussen mijn wenkbrauwen bevond zich in een hypnotische toestand
een borende kracht drukt erop…pakt mijn voorhoofd beet als een bankschroef
ik kon niet naar beneden kijken
mijn ogen keken de hele tijd naar de hemel
alsof ze wachtten tot er iets voor mij zou verschijnen

terwijl mijn innerlijke zintuigen een weg naar buiten zochten
kon ik voelen dat ze ook naar binnen gingen...een samensmelten
van binnen naar buiten en van buiten naar binnen
ik werd steeds sensitiever...er waren geen muren meer
ik begon te verdampen

mijn lichaam wordt steeds groter en rekt uit als een ballon
ik voel de luchtstromen met mij samensmelten

nergens vandaan en overal vandaan
uit de hemel, de aarde, het gras, de bomen, de rotsen, de lucht
alles komt tot leven en stroomt in mij binnen
mijn lichaam is verdwenen
ik was helemaal doorzichtig en kwetsbaar

plotseling gaan er verschillende lagen voor mij open
ik doe mijn best deze ervaringen enigszins onder controle te houden
van bovenaf worden een heleboel mystieke ervaringen over mij uitgestort

ik moet naar de wc...ik voel een een enorme ontlading in mijn darmen
alles werd eruit gespoeld
mijn lichaam is zich blijkbaar op iets aan het voorbereiden

uit iedere porie van de huid komen druppels uit het lichaam
het is dik als honing en het komt uit de hele huid
ik word kleverig...het lichaam voelt romig aan...en zacht als een baby

ik ervaar een lange koendalini-achtige opening
een snelle stroom van verticale bewegingen de hemel in
er komt opeens meer druk op mijn hoofd...plotseling is de druk weg
de druk binnenin mijn schedel is heel pijnlijk
en ik begin zachtjes te huilen
en wens dat dit allemaal op de een of andere manier ophoudt
het was te veel...iemand moet dit laten ophouden alsjeblieft...ik barstte uit elkaar

het is gaan regenen
mijn ademhaling wordt vrijer en opener
mijn hele lichaam is poreus en haalt adem
ik word zelf een ademhaling

ik vind een paraplu...hij blijft niet boven mijn hoofd
maar wordt heftig naar rechts geslingerd
ik probeer weer om hem boven mijn hoofd te houden...hij wordt naar links geslingerd
ik kan de paraplu niet boven me houden...ik laat hem los
de regen komt recht naar beneden...vreemd genoeg zie ik hoe de regen boven me
uit elkaar gaat...de regen valt niet op me
de kracht van die verticale stroom doet de regen uiteen wijken
ik beweeg me voort als in een magische droom

de bomen en het gebladerte zijn psychedelisch geworden
er verschijnen allemaal lichten in de lucht schitterend
kleuren dansen als regenbogen met de regendruppels
alles wat ik zie wordt steeds helderder
met verschillende kleuren stralend naar alle kanten
ieder moment is vol leven met een nieuwheid die gepaard gaat aan verandering
maar te veel voor mijn zintuiglijke waarneming om te bevatten
de stroom is te snel
dit was allemaal te veel...te plotseling

voor de eerste keer zie ik iets groots en zwarts boven me hangen
ik werd echt heel bang

ik ren naar de ashram voor hulp
en vraag swami swabhav of ik een paar dagen daar mag blijven

ze waren de plek aan het voorbereiden voor het juli festival
mensen die daaraan meewerkten konden betaald onderdak in de ashram krijgen
mijn verzoek werd niet ingewilligd
met als antwoord dat ze me altijd al gewaarschuwd hadden dat ik gek zou worden
dat ik nooit naar iemand luisterde
nu zoek je het zelf maar uit

ik ga naar swami maitreya die alleen maar glimlacht en zegt dat hij niet weet
wat hij moet doen en dat ik het aan swami narendra moet vragen die weet het wel
swami narendra ziet hoe ik eraan toe ben
wil niets met me te maken hebben maar adviseert me vriendelijk en liefdevol
om iets op mijn hoofd te doen en iets te eten om te aarden
ik bedank hem en volg zijn advies op

ik had de laatste dagen niets gegeten
en het eten in de ashram brengt me terug op de aarde
en ik bind een zakdoek om mijn hoofd
de sannyasins kijken naar me met vreemde blikken
mijn ogen zien er heel raar uit en dronken
iedereen die naar me kijkt raakt gefixeerd door mijn ogen
mijn derde oog is actief geworden
een sannyasin volgt me en vraagt me of hij iets voor me kan doen
iets voor me kan halen...alsjeblieft iets
zijn ogen zijn gefixeerd...hij is in trance...vastgeklonken in mijn ruimte
ik probeer hem liefdevol los te maken uit deze verbinding
mensen kijken naar hem omdat hij me zo eerbiedig volgt
ze beginnen te roddelen

ik voel dat ik nu naar sunderban terug kan
de straat is donker...ik kan de aarde niet meer voelen
ik zet mijn voetstappen in zwarte gaten van nietsheid
ik moet alleen maar in evenwicht blijven
aan de linkerkant heb ik geen houvast meer...aan de rechterkant ook niet
een lange verticale straal licht is mijn gids
een open tunnel
de koendalini heeft zich opgericht en ik ben voor mijn gevoel honderd meter lang
tot in de lucht boven de bomen van de ashram

het lijkt nu alsof niets deze mystieke ervaringen meer kan stoppen

ik kan niet eens het hotel binnengaan…ik voel me verpletterd als
ik de gang binnenkom
ik kan de hele gang voelen
zelfs het open raam in de verte voelen
mijn lichaam glijdt precies door het midden van de gang
gaat linksaf precies bij de bocht...helemaal vanzelf
ik besef dat ik door één of andere kracht in het midden blijf
dat ik een nieuw gevoel van volmaaktheid ervaar
als ik mijn rechterhand beweeg volgt de linker in harmonie
een stap naar rechts links volgt vanzelf
iedere opwaartse beweging brengt de neerwaartse beweging in balans
naar voren betekent naar achteren

ik ben pure volmaaktheid
pure bewegende gratie
gratie krijgt een nieuwe goddelijke betekenis

nu mijn hoofd bedekt is komt het prikken in mijn schedel tijdelijk tot rust
maar het eten geeft weer een nieuwe stoot energie
mijn hoofd barst uit elkaar als het donker wordt
er lijkt geen einde te komen aan de nacht vol strijd

ik herinner me dat het ongeveer 8 uur ‘s avonds is
aan de ene kant verkeer ik in totale gelukzaligheid

en aan de andere kant ben ik totaal in paniek
er gebeurt zoveel...ik kan het hotel niet binnengaan
vanavond zal ik in de tuin zitten onder de citroenboom

moe en uitgeput van deze plotselinge veranderingen
zit ik onder de boom en kijk naar boven
het mysterieuze zwarte gat dat boven me zweefde
hangt nu een halve meter boven mij

de sterke jasmijngeur overmant me
ik ben totaal uitgeput door al die prikkels

ik voel hoe het zwart me omhult
en ik val val val val
een eindeloze val

in een zwarte put
een zwart gat

het moet uren geduurd hebben
maar ik ben al gauw wakker
ik kan van binnen uit zien
dat ik ergens in ben gevallen

het vallen gaat nog door
maar zachtjes en ontspannen
als een zachte veer die naar beneden dwarrelt
door een tunnel

ik zie een nieuw universum
alles is licht
verticale mystieke ervaringen flitsen aan één stuk door voorbij
ik kan mijn vorige levens voorbij zien snellen
in een ogenblik
in seconden
op de een of andere manier kan ik alles voelen zien en herinneren
compact en intens
alles wordt zesdimensionaal

ik zie voel raak aan ervaar alles tegelijk
alles vol leven alsof dit de echte wereld was
en de echte wereld alleen een fantasie
ik zie mijn leven met boeddha
mijn leven als tibetaanse lama
visioenen strekken zich uit voor zo ver dit oog ziet

terwijl ik mij zachtjes begeef in deze ervaringen en ze weer loslaat
zie ik hoe mijn lichaam deze herinneringen opnieuw beleeft

ik zie hoe mijn lichaam kreunt en door zachtjes naar binnen te gaan
en de spieren te ontspannen
worden de sloten van al die levens ontgrendeld

deze beelden gaan eindeloos door
dierenlevens
het laatste dat ik me herinner
zwemmend als een vis

in de oceaan

het lijkt alsof er een eeuwigheid voorbij is gegaan

ik weet niet hoe lang dit doorgaat
ik heb geen besef van tijd in het zwarte gat

ik ben buiten bewustzijn in het zwarte gat
ik word me bewust van een alomvattende aanwezigheid boven mij

het is gewoon naar beneden gekomen en omhult me
ik weet op de een of andere manier dat dit een bezoek is
van iemand die ik eerder gekend heb

ik hoor en herken de zachte en vriendelijke stem
uit mijn vorige leven

een helder stralend wezen

gautama de boeddha
is neergedaald

ik lig hulpeloos op de grond en ben buiten bewustzijn
gewoon hulpeloos en buiten bewustzijn

ik kijk gewoon van binnen uit
hoe hij mij zegent
dat ik deze grote hoogte bereikt heb

zijn zegen en zijn wens om zijn werk voort te zetten onder de mensen
ik kon zijn woorden voelen en hoorde hem zeggen
dat hij terugkomt in de wereld
in zijn woorden klinkt een grote belofte door
die hij wil vervullen

ik voel me opgetild in de lucht
bij iedere uiting van zijn hart
de integriteit van zijn wezen
de kracht van zijn aanwezigheid
zijn belofte aan de mensheid

de beloofde terugkeer van boeddha
2500 jaar later
ik was zijn uitverkoren medium
ik zou bekend worden als
maitreya
de
vriend

een samensmelten van licht voltrok zich
ik voel hoe mijn fysieke lichaam van binnenuit verandert

ik voel mijn omvang groter wordt...steviger
mijn kaken breder worden...mijn handen groter worden
mijn vingers anders gaan staan alsof ze een moedra vormen
mijn voeten breder worden
iets heeft mijn lichaam overgenomen

ik ben nog half in coma
in de diepere lagen wordt geopereerd
onder zware verdoving
ik ben absoluut
gelukkig...gelukkig...gelukkig

ik word wakker gemaakt door een enorme explosie van licht
alsof de zon in mijn hoofd is neergedaald
er is geen schedel
ik kan door de bovenkant van mijn hoofd heen kijken
schitterend onverdraaglijk licht
stroomt mijn hoofd binnen
ik word verblind
helemaal verblind

ik kan mijn ogen niet opendoen
ze zijn zwaar als een rots
ik kan mijn lichaam niet bewegen
ik heb totaal geen kracht
ik lig levenloos onder de boom
maar ik ben wakker

vanuit de verte kan ik de daken zien...de bomen van de ashram
ik kan mijn lichaam zien liggen onder een citroenboom op de binnenplaats
laat er alsjeblieft iemand komen die me helpt opstaan
ik ben net een rots...zwaar als een rots...kan mijn lichaam niet overeind krijgen

ik wens dat ik op kan staan
en door die wens word ik vreemd genoeg in mijn lichaam gezogen
en voel de pijn en het zware gevoel van na een operatie

ik herinner me niet veel van wat er ‘s nachts gebeurde
ik herinner me alleen dat ik in een zwart gat viel
ik herinner me de vis in de oceaan

en merk dat ik mezelf onbekend voorkom
ik herken mijn lichaam en de veranderingen die het heeft ondergaan niet
ik loop anders...ik sta anders...mijn handen zijn anders
mijn gezicht groter en anders
ik voel me anders van binnen en van buiten
wie ben ik eigenlijk

zodra ik overeind kom en rechtop zit
wordt ik weer verzwolgen door een reusachtige draaikolk
en neemt een helder licht langzaam bezit van mij

o nee...niet weer...alsjeblieft...ik heb genoeg gehad
ik kan voelen hoe een grote zuil van licht zich weer opent
ik voel een sterke stroom in mij neerdalen
en word er weer ingezogen
ik val weer naar binnen

ik daal steeds verder af naar binnen
en herken spoedig het punt waar ik gisteravond was aangekomen
ik staar door een ronde opening in een tunnel
met een helder licht aan het eind
ik bevind mij weer binnenin mijzelf achter mijn navel
dus nu ga ik uit mijn lichaam
ik ben voorbereid
hier moet een einde aan komen

maar het afdalen gaat door
ik kom nu onder de navel terecht...en word bang
mijn gedachten proberen overeind te blijven
ik ben bij de verkeerde deur...ik moet eruit via de navel
niet via het zwarte gat dat zich voor mij bevindt

ik begin me hevig te verzetten
ik probeer de grote lichtzuil door elkaar te schudden
door heen en weer te zwaaien
ik moet niet weer in dat zwarte gat vallen
ik moet bij bewustzijn blijven
ik moet het lichaam verlaten via de navel

ik zwaai heen en weer om mijn bewustzijn in leven te houden
beweeg beweeg beweeg
nu is er een enorme strijd begonnen om in leven te blijven
het is een heftige strijd
de koendalini houdt me nog stevig in zijn greep
het voelt alsof er barsten in mijn schedel komen
ik kan een licht gekraak horen binnenin mijn schedel
dit lijkt mijn dood te worden en is heel heel gevaarlijk
wat kan ik doen
hoe kan ik mijn leven redden
deze strijd duurt meer dan een uur

eindelijk komt er meer ruimte...de koendalini komt tot rust

ik voel opnieuw een aanwezigheid boven mij hangen
en dan komt er nog een
drie enorme lichtballen bevinden zich boven mij

ik begrijp niet wie het zijn
ze kijken allemaal naar dit gevecht

ik voel me hulpeloos
misschien was het allemaal te veel en te plotseling
ik was niet voorbereid op dit soort krachten die bezit van mij namen
mijn lichaam was te zwak
onvoorbereid
mijn wil was sterk maar ik had geen ervaring
ik moet het opgeven wat het ook is

ik sla het stilletjes gade en voel hoe boeddha me weer zegent
vol mededogen en begrip
ik kan hem voelen zeggen dat hij zal wachten tot ik klaar ben
dan lacht hij vriendelijk
en smelt met een gracieuze beweging samen
met een ander wezen boven hem

ik ben bewust maar ben verbijsterd en bevind me in een ijlende toestand

ik wil opstaan zo snel mogelijk weg van deze plek
en rechtstreeks naar de open tuin aan de voorkant gaan
ik ben helemaal uitgeput van de strijd van het afgelopen uur
moet bewegen en ademen en normaal worden
mezelf in balans brengen door buiten te lopen

ik loop de tuin in en word weer naar boven getrokken
mijn ogen kijken naar boven
de hemel is bewolkt
de wolken breken
de hemel opent zich
de blauwe hemel explodeert

er komt een schitterende zilverwitte tunnel tevoorschijn

ik ben in shock

ik zie de schitterendste lichtbal die je je voor kunt stellen
zie lichten die op diamanten lijken naar beneden komen

bhagwan maakt met gevouwen handen het namasté gebaar
lacht vriendelijk en glijdt zachtjes naar mij toe

ik ben dood en naar de hemel gegaan
ik kan niet geloven wat ik voor me zie
het meest hemelse en goddelijke schouwspel
de aarde staat stil

ik val op mijn knieën in het gras en buig voor hem
ik kan mijn tranen niet bedwingen
ik kijk naar boven

hij glimlacht en troost me zachtjes

de tranen blijven over mijn wangen stromen
veeg mijn ogen af om te zien of het echt is
hij hangt daar nog steeds en kijkt naar me

tranen van vreugde blijven over mijn wangen stromen
ik kijk weer naar boven
daar zweeft hij en hij glimlacht

zijn vingers wijzen met een sierlijke beweging naar een rode roos naast mij
ik zie een rozenknop die langzaam open gaat

hij glimlacht en zegt
jij bent de dauwdruppels op de rozenblaadjes

ik zegen je
je bent thuisgekomen

ik vier jou

zijn ogen twinkelen als diamanten
hij glimlacht en kijkt me doordringend aan

en gaat zachtjes omhoog de tunnel in

terwijl zijn handen het namasté gebaar maken
verdwijnt hij de blauwe hemel in

ik blijf naar de lucht kijken
het ultieme mysterie van de meester heeft zich aan mij onthuld

als de discipel er klaar voor is verschijnt de meester

ik realiseer me dit alles in een oogwenk
dat hij mij in mijn strijd de hele tijd in de gaten had gehouden

en begin als een gek te lachen
dan weer te huilen dan weer te lachen
dan weer te huilen dan weer te lachen

een diepe stilte daalt neer in mijn hart
een vrede die alle begrip te boven gaat

ik heb het geweten
ik heb het gezien

hij die alles ziet is wakker

het is een bewolkte dag
er hangt mist

de roos is open en kijkt naar me
geeft haar geur mee aan de wind

de mystieke roos

ik ben zo gelukkig...ik ben zo gelukkig
gelukzaligheid dwarrelt aan alle kanten om me heen naar beneden
hoe kun je zoveel extase bevatten
ik sterf van te veel geluk...mijn hart explodeert

het moment dat ik bhagwan uit de hemel zag neerdalen
en hij zichzelf onthulde transformeerde alles

het was alchemie
en een enorme kwantumsprong
mijn bewustzijn had een heel andere gestalt gekregen

alles wat ik gelezen had werd kristalhelder
alle vragen gingen gewoon in rook op...alle schaduwen verdwenen

de oude bodymind die ik bij me droeg en de rusteloosheid die daarbij hoorde
alles smolt samen in een nieuwe smeltkroes van ervaringen
vrede gelukzaligheid en licht

en omdat de bodymind het gezien had
begreep en wist het dat begrijpen op veel verschillende niveau's plaatsvindt

zien is zijn

de zoeker en het gezochte verdwenen

degene die zag was aanwezig

ik danste met de kosmos...en glimlachte met de wind
sprak zachtjes tegen dit prachtige psychedelische bestaan
genoot van ieder moment

op dat ene moment
leefde ik in een andere dimensie van het bestaan
ik besefte dat we allemaal in andere dimensies van het bestaan leven

eenvoudige woorden gesproken vanaf het toppunt van een geweldig inzicht
en de diepte van waaruit ze worden opgemerkt
veranderen de hele gestalt en worden dan anders begrepen

ik weet niet waar ik moet beginnen met wat ik wil zeggen
dit is maar het topje van de ijsberg

het moet gezegd worden
je kunt niet blijven zwijgen
die stilte zou ook zinloos zijn

het is absolute pracht...het is schoonheid...het is gratie...het is pure liefde...het is licht
het is orgastisch en weidser dan de eindeloze hemel
het bereikt alles en iedereen

waarheid was overal
aanwezig in elke vezel van alles wat ik zag
doordrong de hele ruimte en de leegte waaruit die bestaat
de vorm en het vormloze

o wat een wonder...wat een wonder
de mens is als een vis in de oceaan
niet bewust van het water waarin hij zwemt en wat zijn eigen leven is

waarheid is een open hemel
een open geheim verborgen terwijl iedereen ernaar kan kijken

eindeloze vreugde

ik ben thuis gekomen
dit is mijn universum
ik heb gedurende vele levens naar de waarheid gezocht
het staarde me van alle kanten aan

ik ben gestorven en weer geboren
ik ben mijn belofte aan bhagwan nagekomen

het is master's day celebration juli 1986
mijn ogen zijn vochtig van de tranen

ik moet stil worden en de onmetelijkheid van dit nieuwe universum
dat ik voor me zie in me opnemen
ik moet stil worden om de immense implicaties
te absorberen en te begrijpen
ik heb tijd nodig om tot rust te komen en dit alles tot me te laten doordringen

maar ik kan niet meer stilzitten...ik voel dat ik wil dansen
deze uitzinnige vreugde dat ik het gevonden heb overbrengen
aan de sannyasins...aan mijn vrienden van wie ik houd

het feit dat ik dit in slechts negentig dagen bereikt heb
zou de vonk van een revolutie...een vuur in hen ontsteken
ik liep iedere dag tussen hen in...maar een gewoon iemand
ik zou een bron van inspiratie zijn dat zij dit ook konden bereiken
dat zij ook spoedig in deze orgastische extase zouden verdrinken

mijn hart reikte naar hen uit...ze verdienden dit allemaal
ieder menselijk wezen verdiende dit

ik loop met een nieuw soort gratie en zweef door de poort die geen poort is
master's day vieren...ik wil bij hun feest zijn
om met hen bhagwan te vieren

buddham sharanam gauchami
sangam sharanam gauchami
dhammam sharanam gachchhami

ze zijn allemaal in de hal van chuang tse...ik ga het hek van lao tse binnen
ben ontzettend blij en voel dat ik nu deel uitmaak van deze heilige ruimte
waar bhagwan woont...het motregent...een magische hemel...
borrelend van nieuwe energie ga ik zachtjes het feestgedruis van chuang tse binnen
ik dans eindeloos op de kirtans en we zingen allemaal voor bhagwan

lao tse...paradijs op aarde...deze plek is het lotusparadijs

ik zou willen dat ik op een dag precies zo'n tempel als slaapkamer heb
een enorme ronde ruimte met overal tuinen eromheen
ik verdrink in de extase

ik kan zien dat er veel ogen op mij gericht zijn
sannyasins voelen een soort nieuwe aanwezigheid om mij heen
het lijkt alsof ze boos zijn omdat ik zo vrij dans
ze hebben me nooit eerder zien dansen
alleen maar serieus en altijd langzaam lopend
voor me uit kijkend waar ik mijn voeten zet
ik kan hun boosheid niet begrijpen
ze fluisteren en deinzen achteruit bang om bij me in de buurt te komen

ik was altijd een vreemde
waar ze langzaam aan gewend waren geraakt en die ze tolereerden
ze lachten en maakten grappen over mijn langzame manier van lopen

maar nu was ik zelfs nog meer een vreemde...dit was iets nieuws
ze hielden op met lachen
de grappen pasten niet in deze nieuwe sfeer die ik uitademde
nu zeiden ze honend dat ik verlicht was geworden

ik heb zelfs geen woord gezegd
ik was helemaal in de zevende hemel en sprakeloos
maar gewoon mijn aanwezigheid.. ieder gebaar van mij
mijn zwevende manier van lopen...de geur om me heen
alles herinnerde hen aan bhagwan

ze begonnen allemaal te fluisteren dat ik denk dat ik verlicht ben
dat ik doe alsof ik bhagwan ben

ik was verbaasd
konden ze allemaal op de een of andere manier gedachten lezen
en voor zichzelf uitmaken wat ik dacht
en dan zeggen dat dat was wat ik dacht

ik besefte dat dit alleen maar het begin was
van meer lelijke dingen die zouden komen
dit was de echte wereld waar ik in terecht kwam

de wereld van spirituele ego's...machtsspelletjes
competitie...oordelen...jaloezie...kruisiging

niemand nam zelfs maar de moeite om dicht bij me te komen
hun ogen te sluiten...me te vragen wat er gebeurd was
gewoon als mens...als een medereiziger
ze hadden voor zichzelf besloten
geoordeeld...jury...schuldig zonder proces...straf
en lieten iedereen weten wat hun oordeel was

grote zoekers van waarheid

ze lieten me niet met rust
plotseling werd iedereen mijn meester
voortdurend wilden ze me praten over mijn ego
mijn ziekte...en de geneeswijze...zodat ik mijn ego zou droppen

dit alles deden zij zonder dat ik erom vroeg
en zonder mijn toestemming om onderzocht te worden naar hun
maatstaven...ik zag plotseling overal meesters om me heen

ik voelde compassie voor hen
ik wist dat ze eigenlijk goed begrepen hadden
dat er iets met me was gebeurd
en dit was duidelijk hun jaloezie
ik zou hiermee leren leven in stille compassie

ik kon zien dat iedere levend mens eigenlijk op zoek naar de
waarheid was...waar ze ook mee bezig waren
goed of slecht...goed of fout...
ze zochten allemaal naar de waarheid

waarheid was de bron van alle leven

geboorte dood en wedergeboorte
doorgaan om te evolueren
tot de waarheid zelf
de cirkel is rond

waar dit orgastische universum evolueert
tot zo'n hoge vorm van bewustzijn
dat het zichzelf kan zien...zichzelf kan waarnemen
en zichzelf kan vieren door middel van verlichting

ik zou willen dat alle levende wezens verlicht werden

toen ik het onmetelijke lichtwezen van bhagwan gezien had
en mijn eigen wezen zag
net een baby...pas geboren

besefte ik dat ik enkel verlichting had ervaren
en dat er meer was...veel veel meer

wat mij betreft was de enige verandering dat ik van discipel
een devotee was geworden

voor de eerste keer besefte ik de schoonheid en gratie
van een devotee zijn...mijn ogen waren opengegaan

nu ben ik echt zijn devotee mijn ogen zijn open
ik ken zijn diepste geheim
ik zie hem altijd

ik leg mijn verlichtingservaring aan zijn voeten
het verbleekt vergeleken met wat ik van bhagwan gezien heb
ik zal dieper moeten gaan...de ervaring verdiepen en verbreden

ik besef dat bhagwan in 1953 verlicht werd toen hij 21 jaar was
maar bleef zwijgen en pas in 1970 met zijn sannyaswerk begon
het duurde zeventien jaar voor hem om de hele reis te voltooien

van acharya tot bhagwan
van mysticus tot meester

van acharya...iemand voor wie binnen en buiten één is
tot bhagwan...geen binnen geen buiten...gewoon opgelost in één zijn

acharya...iemand die je van binnenuit kan helpen...in jouw wezen kan kijken
bhagwan...iemand die je van buitenaf kan helpen...jouw zijn eigen wezen kan geven

het was me duidelijk dat hij door vijf diepe samadhi ervaringen was gegaan
dit alles over een periode van achttien jaar
samadhi samadhi samadhi samadhi de uiteindelijke samadhi
explosie explosie explosie explosie de uiteindelijke implosie

samadhi wanneer de dauwdruppel in de oceaan verdwijnt...de oceaan wordt

de dauwdruppel geeft zich over
verdwijnt in de oceaan en beseft hoe uitgestrekt die is
hij verliest niets...hij wordt weids als de oceaan

maar als de oceaan in de dauwdruppel verdwijnt
die oneindige gratie
de oceaan wordt de dauwdruppel
de machtige oceaan buigt voor de kleine dauwdruppel

alleen in het oosten weet men uiting te geven aan zo'n diepe ervaring
alleen dit te begrijpen en te ervaren is het waard om voor te sterven

ik ben helemaal verliefd op bhagwan
dat is alles wat ik zoek
om aan zijn voeten te zitten als zijn devotee
die verlicht wil worden
nu heb ik bhagwan

ik heb een grotere vreugde gevonden...een grotere liefde...mijn meester

ik wil dichtbij hem zijn en hem voor het eerst in levende lijve zien
wat een droom...ik zal hem zien...het zal extatisch zijn
ik kan me niet voorstellen wat er zal gebeuren...wat er zal gebeuren

het is pure luxe
een enorm geluk om een echte meester te vinden
en dan bhagwan meester der meesters
het meest geëvolueerde wezen dat ooit op deze aarde liep
de man van alle tijden

ik wil alleen maar zijn voeten aanraken en huilen
zie hem binnenkomen hij zweeft
zit en luister naar zijn woorden...verdrink in zijn stilte
kijk naar zijn sierlijke gebaren...kijk in zijn ogen
zie hoe hij met zijn handen magie in de lucht creëert
ben getuige van zijn charismatische en magnetische aanwezigheid
die de zoekers in golven van gelukzaligheid doet verdrinken

ik kijk nu met ogen die kunnen zien
en zie dat bhagwan het meest panoramische schouwspel ter wereld zal zijn

ik begrijp waarom mahakashyapa bleef zwijgen
ik moet zijn zoals hij

ik wilde niet herkend worden
wilde zwijgen en mijn geheim te bewaren
ik was hebberig
wilde genieten en dieper in mijn ervaring verdrinken
de privacy van de anonimiteit hebben

bhagwan is de allerbeste show in dit universum...kijk eens hoe hij speelt

terwijl ik probeerde te wennen aan deze nieuwe manier om het universum te ervaren
nog steeds in shock...ervaringen van verschillende niveau's in me opnam
onderging de bodymind grove en subtiele lichaamsveranderingen
veranderde mijn lichaam van binnenuit op tal van manieren

dit alles eiste zijn tol
ik had steeds meer slaap nodig...diepe stilte en rust

ik was helemaal alleen

de ashram gedroeg zich vijandig jegens mij
sannyasins begonnen zich tegen mij uit te spreken

ik kon hun aanvallen jegens mij voelen
soms leken het wel dolken of pijlen die me doorboorden
ik moest leren mezelf af te schermen

mijn lichaam was open zacht en kwetsbaar
nog steeds in een toestand van verdamping
waar alles binnenkwam en gevoelig was helemaal open
ik kon de lichtste bewegingen in de lucht voelen

ik kon mensen hun gedachten en gevoelens lezen
ik begon hun heden verleden en toekomst te zien
het was niet mijn bedoeling om iets over anderen te leren
maar als ze langs me liepen kon ik als het ware binnenin hen kijken

alles om me heen was transparant
en onthulde zijn mysteries aan mij

ik werd al overspoeld met zoveel kennis die binnenstroomde
ik wilde manieren vinden om me af te sluiten
en weer een beetje onbewust worden

dus nam ik mijn toevlucht tot zo veel mogelijk slapen
geen meditatie meer...gewoon loslaten...gewoon ontspannen
slapen en de tijd de kans geven om dingen tot rust te laten komen

ook dit zal voorbijgaan

10 juli 1986 mijn eerste samadhi
29 juli 1986 bhagwan terug in bombay

maar negentien dagen na mijn samadhi
ik wist dat hij zou komen

als wonderen gebeuren...gebeuren ze allemaal tegelijk

de amerikaanse beproeving
de rampspoed en misdadige verwoesting van de commune
de wereldtour door zeventien landen en de stomme en absurde
weigering van zijn visa...zijn deportaties...de sannyasins waren in chaos

bhagwan zelf is helemaal niet aangeslagen
ik kon hem begrijpen en zag het van binnenuit als een scherpen van onze zwaarden
het versterkte onze vastberadenheid als sannyasins om naar binnen te gaan

soms kun je een shock zien als een ladder die je kunt beklimmen
en die je bewust maakt
een zenmeester gebruikt echt iedere situatie
als een middel om bewustzijn te creëren...alertheid

hij was alleen bezorgd over het effect dat het op zijn mensen zou hebben
ze hadden goed nieuws nodig...een andere sfeer...zodat ze weer bij elkaar kwamen

hij zag dat mijn verlichting al gauw een nieuwe bron van inspiratie zou worden
en in zijn mensen een nieuw momentum en nieuw vuur kon creëren
een gewoon mens...maar negentig dagen...de harakiri methode...komt thuis

ik ga naar de ashram om het dagelijkse nieuws over zijn terugkeer te horen
de ashram bewoners krijgen speciale passen om hem in het sumila centrum
in bombay te zien en er wordt een privé-bus geregeld om ze daarheen te brengen
ik vraag om een pas en een plaats in de bus om met hen mee te gaan

ik was al vier maanden in de ashram in poona maar krijg geen pas
ik sta al op hun lijst van ongewenste personen
ze zeggen tegen me dat ze mensen zoals ik niet naar bhagwan laten gaan
dat ik gek was en een fysieke bedreiging voor hem zou kunnen vormen
dat ze de mensen screenden die toegang kregen tot sumila
ze hadden swami manu en swami tathagat in sumila over mij verteld
ik was verbijsterd...waarom deden al die mensen mij dit aan

ik was stil en hield mijn samadhi geheim
dit was het begin van een nachtmerrie voor mij
ze probeerden me te beletten om bhagwan te zien

ik vertrek naar bombay per taxi en ga naar sumila
drommen sannyasins zijn daar aangekomen
niemand kent me daar...alleen de sannyasins uit poona
dus besluit ik om me gedeisd te houden en probeer een pas te regelen

de mensen moeten in een rij gaan staan dichtbij het hek van sumila
en vier uur van te voren ga ik enthousiast in de rij staan
ik ben de derde persoon in de rij bij het hek
nu moet ik diep naar binnen gaan en stil worden en wachten
voor mij is dit het levende hek van lao tse

ik wil helemaal stil zijn en alleen mijn diepste stilte mee naar binnen nemen
dit is de eerste ontmoeting waarvan ik gedroomd heb
ik moet helemaal stil zijn
in het allerdiepste punt in mijzelf voor deze eerste keer dat ik hem zie

mensen gaan in de rij staan en na vier uur wachten
gaat zonder enige waarschuwing het hek een beetje open
om de mensen van buiten naar binnen te laten
meteen ontstaat er een enorm geschuifel en geduw van mensen achter mij
iedereen duwt iedereen om als eerste binnen te komen

ik word opzij geduwd...ik heb een zwakke conditie...kan niet rennen
blijf alleen kijken hoe de duwende menigte me voorbij rent
met kracht duwen ze de hekken helemaal open
van binnenuit wordt geroepen doe het hek dicht...doe het hek dicht
er komt een boze sannyasin naar buiten en daar zijn alleen ik
en een paar anderen die buiten zijn gebleven
hij schreeuwt tegen mij...is dit een manier om je te gedragen
jullie brengen zijn werk in gevaar...dit is niet de manier...ga weg jullie

ik zegt zachtjes dat ik vier uur lang als derde in de rij heb gestaan
dat iedereen me opzij duwde...dat het niet mijn schuld was...ik bleef juist rustig
hij vervloekt me en vraagt waarom ik met hem in discussie ga
hij zal mijn gezicht onthouden en me niet naar binnen laten

wat een grap...is dit hoe kosmische rechtvaardigheid werkt
misschien is deze wereld toch niet zo gek eigenlijk
kijk alleen maar naar onze eigen mensen

mijn allereerste ontmoeting vond nooit plaats
ik steek over naar de tuin aan de overkant van de straat en word stil van binnen
de hele avond blijf ik daar in stilte zitten

als ik de volgende dag kom
hoor ik dat er een nieuwe regel is...alle passen moeten gekocht worden bij het meditatiecentrum in de buurt van het fort...daar moet je heen

terwijl ik buiten bij het hek sta...zie ik ma laxmi naar buiten komen
ik bepleit mijn zaak bij haar en vertel wat er de dag daarvoor gebeurd is

ze knikt glimlacht en zegt dat ze het allemaal gezien heeft
oké...en geeft me een speciale dagpas
dank je ma laxmi...dit is een speciale dag voor mij
we mogen naar binnen...moeten even wachten...
en worden dan naar boven gebracht

ik loop heel heel langzaam...laat anderen voorgaan
en kom als laatste de wenteltrap op
ik zie ma vivek voor de eerste keer ze verschijnt bovenaan de trap
en kijkt naar me hoe ik langzaam de trap op kom

weer een geschenk voor mijn ogen en ik voel me enorm dankbaar naar haar toe
zij heeft voor bhagwan gezorgd...zij is een godin hier vlak voor mij
ik vouw mijn handen in namasté en maak een diepe buiging voor haar
ze glimlacht...ik voel een warm welkom van haar
ik zeg tegen mijzelf de mensen die het dichtst bij bhagwan staan
zijn tenminste liefdevol en meelevend

ashok bharti zingt...een lange witte baard
zo'n passie en liefde in zijn stem...er klinkt het ritme van de liefde in door
dit is waar ik thuishoor...weer met deze mensen...we moeten samen zijn
met bhagwan die ons de weg wijst...zijn eeuwige karavanserai

de lucht wordt helemaal stil...alle ogen kijken dezelfde kant op
bhagwan komt binnen met een stralende glimlach
ik zie hem lopen zo dronken en zo alert tegelijk
met twinkelende ogen maakt hij langzaam het namasté gebaar...zweeft zijn stoel in
dit is de eerste keer dat ik hem gezien heb

het wachten heeft zes lange jaren geduurd

bhagwan's lichamelijke aanwezigheid is overweldigend
ieder luchtdeeltje is in honing gedrenkt...dik en vol
ik ben dronken als nooit tevoren
mijn samadhi een maand geleden was niet zo zoet
dit is waar het echt om gaat

de tranen stromen over mijn wangen
ik kijk naar hem...wel verlegen...doe mijn ogen weer dicht
in kan niet rechtstreeks in zijn ogen kijken...het zou opdringerig zijn
ik sluit mijn ogen en mijn tranen blijven maar stromen en de tranen blijven stromen
de tijd bestaat niet meer

ik kom in hetzelfde zwarte gat terecht
nu nog dieper en zachter en zoeter

ik kan hem horen zeggen
dat dit moment op een dag in de geschiedenis herinnerd zal worden
jouw verlichting wordt gezegend
ga dieper...er is meer...er is meer

ik kan zijn woorden niet horen
ik verdrink in gelukzaligheid

om om om vibreert het aan alle kanten

ik hoor ashok bharti weer zingen

waar ben ik...waar ben ik geweest...wie ben ik

hij danst van vreugde...ik weet waarom...hij weet dat ik weet waarom
ik zal mijn geheim bewaren tot ik vleugels heb gekregen
en hij is de reden dat ik de wereld invlieg om feest te vieren en zijn lied te zingen
om zijn dans te dansen...om zijn overstelpende liefde te delen

ik ben zielsgelukkig en ben het bestaan intens dankbaar voor alles
dat ik gekregen heb

zijn aanwezigheid betekent een diepe duik in de eeuwigheid
deze ene ontmoeting is eeuwig

ik moet alles wat hij deze avond over mij heeft uitgestort in me opnemen
alles totaal opdrinken en geen druppel verspillen

ik wil bhagwan niet meer storen
uit eerbied jegens hem bewaar ik een heilige afstand
ik wil mezelf scherp houden en hem niet als iets vanzelfsprekends zien

ik weet dat hij alles in mij stort
ik moet een diepere put maken om meer te verdienen en meer te drinken

laat andere dorstige medereizigers drinken
het is een kleine plek… velen willen hem ontmoeten
maak ruimte voor anderen…geef ze hun kans…ze hebben hem allemaal nodig

ik blijf ma laxmi eeuwig dankbaar voor de pas

zielsgelukkig keer ik terug naar poona

nu de laatste wens om hem fysiek te zien ook vervuld is
moet ik dieper naar binnen gaan en het beste halen uit die bijzondere momenten
die ik gelukkig in sumila mocht meemaken
naar binnen gaan en zorgen dat de meester op een dieper niveau kan binnenkomen

ik zit alleen
er waren zoveel lagen opengegaan en ik had tijd nodig
om het geleidelijk aan te begrijpen en van binnen te groeien
nu pas begint de grootsheid van de ervaringen mij te dagen
nu pas realiseer ik me wat de implicaties zijn van wat er
tijdens die donkere nacht van de ziel gebeurde

de gratie en het mededogen toen de grootste boeddha neerdaalde
gautama de boeddha…zijn zegen
mijn gebrek aan ervaring en bewustzijn in de strijd omdat ik bang was
en ik begin te begrijpen dat bhagwan zijn beloofde astrale lichaam
ook bekend als de maitreya wilde beschermen

alles was zo plotseling gebeurd zonder enige voorbereiding
ik was onvoorbereid mentaal emotioneel fysiek

ik wou dat ik me gewoon had laten gaan…en zelfs als ik gestorven was
waren zij er geweest om ervoor te zorgen dat ik in mijn lichaam terugkeerde
ik voelde me diep schuldig
maar ik was alleen maar menselijk en zwak

ook dit zal voorbij gaan

ik zal me weer voorbereiden…de volgende keer de dingen gewoon laten gebeuren
de volgende keer dat ik door het zwarte gat word opgeslokt
op de dood wachten…het zwarte gat…wedergeboorte

terwijl ik in stilte bijkwam
werd het me allemaal langzaam duidelijk
er waren zeven lagen…hogere en hogere niveaus van bewustzijn
die naar het niveau van de ervaring leidden
van het pure gadeslaan

het is niet het lichaam…het zijn niet de gedachten…het zijn niet de emoties
het is niet het astrale of de zes subtiele lichamen die met dit lichaam verbonden zijn
het heeft geen vorm…een puur gadeslaan

de eerste vijf centra zijn alleen voor ontwikkelen groeien en uitkristalliseren
dat leidt tot bewustzijn
daar is degene die ervaart en datgene wat ervaren wordt...een dualiteit

als het zesde centrum bereikt wordt
waar men zich voor de eerste keer bewust wordt van bewustzijn zelf
de toestand van ervaren…non-dualiteit

het zevende…is geen centrum…waar de toestand van ervaren
is opgegaan in een puur gadeslaan
nietsheid…de leegte

ik ging dieper en dieper en dook in mysteries die zich aan me openbaarden
en bhagwan verschijnt keer op keer om mij te zegenen
mysterieus en ondeugend zweeft hij boven mij om te zien of ik alert ben
en ik kan zijn stille aanwezigheid voelen

zijn humor en lichtheid maken me aan het giechelen en lachen ik ben blij
ik word vrolijker…er groeit een nieuw gevoel van humor in mij
ik begin de absurditeit van de menselijke aard te zien
de eenvoud en de schoonheid van alles wat me omringt

zijn oog ziet alles
ik leef onder een open hemel

bhagwan begrijpt ten volle mijn recht op totale privacy
en ik begon te leren om de privacy van anderen te respecteren
tijdens mijn paranormale ervaringen met mensen die ik tegenkwam
zei ik niets wat ik ook zag
en veroordeelde niemand

bhagwan heeft enorm veel respect voor individuele vrijheid
vrijheid is zijn gouden sleutel
als ik onbewust wil zijn is dat mijn vrijheid
ik kan groeien in mijn eigen rustige tempo
geen haast…geen haast meer om te duiken op de harakiri manier
gewoon ontspannen en van het windje genieten

de reis is het doel
er is in feite geen doel
alleen maar de pure schoonheid van de reis zelf

mijn schuldgevoel en pijn over het moment dat gautama de boeddha afdaalde lost op
ik word liefdevol en met compassie door bhagwan geleid
zijn wijsheid en helder begrip
hij geneest me met zijn liefdevolle aanraking

ik probeer bhagwan's methode van onmiddellijke verlichting begrijpen
of de stromingen die spreken van verlichting in fases

het is duidelijk dat bhagwan helemaal gelijk heeft
dat verlichting plotseling is
zonder deze eerste plotselinge ervaring van superbewustzijn
is er niets mogelijk

en daarna
een langzaam ontwaken van superbewustzijn naar kosmisch bewustzijn
waarbij je oplost in het laatste stadium

de langzame methode van verlichting is gewoon belachelijk
uitstel
je blijft gewoon voor altijd opgesloten

het werd me heel helder hoe het zat met sannyasins
dat er zes miljard mensen op deze planeet aarde waren
en maar één miljoen waren zijn discipelen
dat bhagwan zijn discipelen gekozen had
hij kende het potentieel van iedere sannyasin
vanuit zijn weidse visie zag hij ver ver vooruit

dat deze dappere en zeldzame individuen
elk op z'n eigen manier het stramien heeft doorbroken
geïsoleerd raakt van familie vrienden en de maatschappij…
financiële problemen heeft

dat ze allemaal hier waren voor de liefde van bhagwan
de moed hadden om zich aan hem over te geven en sannyas te nemen
zij verdienden mijn liefde dankbaarheid en respect

ik zou hen beschouwen als mijn geliefde vrienden en medereizigers
bhagwan begint me nauwgezet gade te slaan
ik ben me ervan bewust dat hij de eventuele valkuilen ziet
dat ik nu misschien een spiritueel ego zal krijgen

ik weet nu dat bhagwan in mijn wezen kan kijken
hij kent alle spirituele mogelijkheden die in mij aanwezig zijn

maar de mind...het menselijk ego en het verlangen naar macht
dat was iets anders

het was allemaal een kwestie van individuele conditionering...individuele houding
iedereen kon zich elk moment omdraaien en verklaren dat hij verlicht was

mijn mind had alle vrijheid om spelletjes te spelen
of uit angst niet dieper te gaan en de ervaring tot een statement te maken
het ego weet hoe het zich diep kan verbergen in de kelder van het onbewuste

daar was ik me van bewust
en ik was me ervan bewust dat hij wilde dat ik de reis voltooide
vanuit zijn compassie hield hij me in de gaten en begeleidde hij me met liefde

ik was een volwassen devotee aan het worden
ik was verliefd op bhagwan
ik was mijn verlichting helemaal vergeten en had het losgelaten
er was meer waar ik in kon duiken...er waren nieuwe dingen om te ontdekken
ik zat lekker warm onder zijn vleugels

mijn liefde voor hem was veel groter
ik zou een nieuwe mahakasyapa worden

ik ging dieper het zwarte gat in
dit was de laatste barrière
tijdens mijn zoektocht
naar de uiteindelijke waarheid

wat is almachtig...alomtegenwoordig...alwetend
onverwoestbaar...allesdoordringend..alleskennend
geen smaak...geen reuk...geen aanraking...geen geluid...geen zicht
kan niet gecreëerd worden altijd al aanwezig...noch vernietigd worden zal er altijd zijn
voorbij ruimte...voorbij tijd
onpeilbaar...onmetelijk
heeft zijn eigen lichtbron...eeuwig

het zwarte gat...was het onkenbare...het ultieme mysterie

ik begon te begrijpen wat er gebeurd was
licht kan alleen waargenomen worden vanuit het donker
de ervaring van een lichtexplosie van atomen
licht dat alle kanten uit explodeert
werd waargenomen vanuit het zwarte gat

van binnen is de ervaring donker...van buiten is de ervaring licht
nirvana...de vlam houdt op te branden...van buiten de eeuwige vlam

het zwarte gat...de echte innerlijke kern van je wezen

mijn zuster shona en haar man ramesh komen vanuit hongkong in
bombay aan voor een huwelijk en logeren allemaal in het taj mahal hotel
ze vragen mij hen daar te ontmoeten

ik was naar poona gegaan met mijn laatste geld dat nu bijna op was
ik had maar één jurk die ik elke dag waste...ophing om te drogen en aantrok
hij was helemaal verschoten en doorzichtig geworden
ik hield van deze jurk want hij was zacht en poederachtig geworden
mijn samadhi-jurk was onbetaalbaar voor mij
de bata slippers waren dun en afgedragen

ik was me niet bewust van mijn armzalig uiterlijk

toen ik het taj hotel binnenkwam wilde de manager mij spreken in de lobby
ik mocht plaatsnemen en hij informeerde waarom ik naar het hotel was gekomen

ik vroeg hem waarom hij dat vroeg
ik kon naar het restaurant gaan of naar de koffieshop of wat dan ook
wat was de reden van deze vreemde vraag
toen begon het me opeens te dagen dat hij dacht dat ik een bedelaar was

hij zag dat ik manieren had en hoorde dat ik vloeiend engels sprak en zweeg

ik zei dat ik gekomen was om mijn zus en familie te ontmoeten die in de taj logeerden
wie zijn dat dan vroeg hij en ik zei shona en ramesh jhunjhunwala
zijn mond viel open van verbazing...opeens werd hij beleefd en hij heette me welkom
de familie jhunjhunwala...is shona uw zuster

hij belde hun kamer en al gauw kwam shona naar de lobby gesneld
toen ze me zag was ze in tranen...wat heb je met jezelf gedaan
wat is er met je kleren gebeurd...je bent zo dun geworden...armoedig

ik keek naar mijn zuster...ze droeg diamanten en dure bruiloftskleding
ik zei tegen haar dat ik me beschaamd voelde omdat zij in mijn ogen arm was en ik rijk

de manager staarde ons allebei aan...wat een wereld was dit
wat een vreemde broer en zus...zo'n contrast
middenin het taj mahal hotel

ze gaf me genoeg geld zodat ik de maanden daarna kon rondkomen
het was vreemd om onder deze nieuwe omstandigheden mijn zus en de familie te zien
en ik vertrok naar poona zonder naar de bruiloft te gaan

er was een maand voorbij gegaan...ik kon horen dat hij me riep

zo zou het voor mij van nu af aan gaan met bhagwan
drie weken van intense voorbereiding
een week op een vloeibaar dieet
als hoogtepunt bhagwan zien op de avond van de volle maan

zijn naam bhagwan shree rajneesh en mijn naam rajneesh
waarheid heeft een bepaalde schoonheid...een dichterlijke kant...een gratie
de volle maan die de wassende maan ontmoet

ik besloot om naar bombay te gaan
ik herinner me dat ik daar op 16 september aankwam
hij spreekt en ik ging de weekpas regelen
dan gaat hij vreemd genoeg op de 17e in stilte

de 18e is het volle maan
hij begint weer...fantastisch...mijn eerste darshan bij volle maan

mijn pad van devotie wordt intenser
als hij dansend opkomt is het mij nog meer duidelijk
hij is blij met mijn vooruitgang mijn stilte
en ik focus op de waarheid en het bereiken ervan
ik ben standvastig en volwassen...in staat om het grote geheim te bewaren

er blijft veel meer ongezegd
dan ooit gezegd kan worden

het mysterieuze universum van een meester en een discipelrelatie
naarmate de discipel groeit...onthult de meester
het is een eindeloze reis...een begin zonder einde
die dieper en dieper gaat...weidser en weidser wordt

de meester is bereid tot het einde te gaan
hij is al open en weet oneindig veel meer

de discipel moet open blijven...zich overgeven en kwetsbaar blijven
altijd open voor alles en iedereen...nooit bepalen wanneer het genoeg is
er is meer na iedere horizon die wordt overschreden
oneindig meer mogelijkheden

onder een limoenboom
een hart...
de hemel !!

de maan daar boven
eronder hangt...
het hart een hemel

van over zee
daalde de meester neer...
dauwdruppels in de ochtend !!

dauwdruppels
op bloemblaadjes
het hart ging open !

tranen
glimlachend
een kop thee

het regent tranen
een donderende lach

het is de mystieke roos !!

haiku rajneesh 1986

bhagwan is begonnen met de rajneesh upanishad
terwijl ik aan de voeten van de meester zit
zie ik dat deze lezingen al gauw een nieuwe fase inluiden
ik kan begrijpen waar ze heen zullen leiden
tijdens deze lezingen wordt het ene mysterie na het andere onthuld

bewust blijf ik deze week in bombay
de geheime deur gaat open via govind siddharth

een deel van de hele ervaring die ik op die avond in juli had ondergaan
kwam ter sprake in zijn vraag waarin hij een verklaring aflegt

hetzelfde heb ik die avond ook ervaren
dus ik besef dat hij de tweede helft gezien heeft
hij heeft mij niet gezien...en mijn strijd
dat deel zag hij niet tijdens zijn visioen en zijn realisatie

ik hoor bhagwan zeggen
dat gebeurde niet alleen met jou
er zijn nog twee mensen hier aanwezig
die de ervaring tegelijkertijd gehad hebben
ook zij aarzelen of zij het bekend zullen maken of niet
hun aarzeling is logisch want het bekend maken is zoiets groots
je voelt je zo klein maar je kunt het niet voor je houden
als een zwangere vrouw hoe lang kan zij verbergen dat ze zwanger is
dat ze op een dag een baby zal krijgen

je voelt je ongemakkelijk over hoe je het moet zeggen

en ook om het in een wereld te zeggen die sceptisch is
waar mensen doof zijn wat de waarheid betreft
in een wereld waar mensen blind zijn wat schoonheid betreft
waar mensen geen hart hebben wat betreft gevoeligheid
je voelt je alleen als je zoiets naar buiten brengt
maar het komt niet van het ego...je kunt zoiets niet vanuit je ego verkondigen
want het ego voelt zich ongemakkelijk en houdt er niet van
het is uit nederigheid dat je een dergelijke verklaring aflegt

en vervolgens hoor ik hem zeggen
dat hij erop wachtte...wie van deze drie mensen het het eerst zou zeggen
govind siddharth had bewezen werkelijk nederig en moedig te zijn
wat hij ook zei...hij heeft het gezien niet in zijn slaap...niet in een droom

het is waar dat j krishnamurti op exact dit verschijnsel werd voorbereid
gautama de boeddha heeft beloofd dat hij na 25 eeuwen terug zou komen
als de heer maitreya...maitreya betekent de vriend

ik hoor hem plagend zeggen
dat het probleem van govind siddharth was dat hij het niet geheim kon houden
dat het een van de moeilijkste dingen op aarde was een geheim te bewaren
en dan nog wel zo’n groot geheim

en ik hoor hem nog eens plagend zeggen
dat er nog twee mensen hier aanwezig waren
en als zij de moed hadden...hun vragen zullen komen...als zij de moed
niet konden opbrengen zouden zij altijd gebukt gaan onder de last van een geheim

ik bevries en het koude zweet breekt me uit als ik deze woorden hoor
vraagt hij me om naar voren te komen op dezelfde manier
door op deze manier via een soort vraag een verklaring af te leggen
het zou zijn alsof je om een diploma vroeg...het begin van een spirituele egotrip

buiten het sumila zie ik hoe sannyasins om govind siddharth heen gaan staan
ze buigen eerbiedig voor hem
ik vind het prachtig en wil ook voor hem buigen als erkenning van zijn visioen
maar er zijn te veel mensen
ik wist dat zijn oog was opengegaan...dat hij die grote gebeurtenis ook had gezien

ik wilde niet zo door mensen omringd worden
het was gewoon niet mijn manier...niet hoe ik ben
let altijd op mijn privacy en stel prijs op mijn absolute alleen zijn
ik haat het als mensen buigen en mijn voeten aanraken

het is kristalhelder voor mij dat bhagwan alleen maar heeft gezegd
dat govind siddharth het punt van verlichting bereikt heeft
dat was niet genoeg voor zo ver ik begrijp
het punt van verlichting bereiken was
slechts het allereerste begin van de reis

en dat waren exact mijn woorden
toen iemand mij persoonlijk vroeg naar de ervaring van govind siddharth in die tijd

ik bleef zwijgen
en bleef de onthullingen volgen die hij iedere keer openbaarde
er kwamen steeds meer vragen...het werd een verhaal
ik keer terug naar poona opgewonden maar stil
ik wist dat een enorme nieuwe explosie zich aankondigde

ik voorspel dat bhagwan spoedig naar poona zal terugkeren

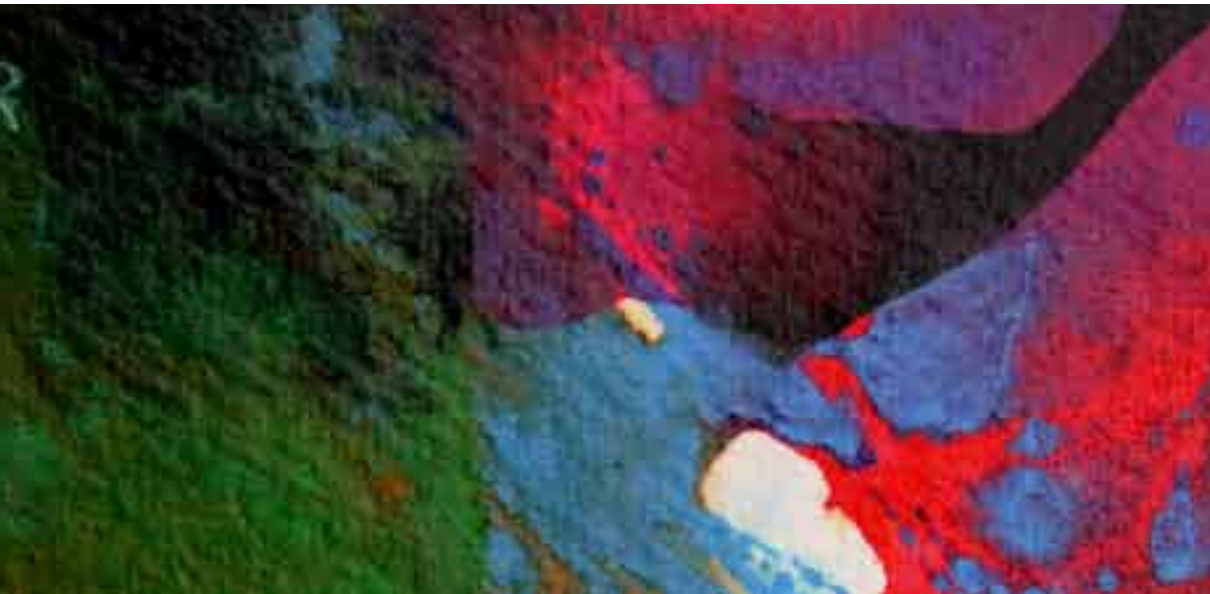

ik zie dat bhagwan me plaagt met zijn humor
mij op een bepaalde manier op de proef stelt en kijkt of ik in zijn valkuilen val
en echt het geheim kan bewaren
dat zal mijn werkelijke bedoelingen aan het licht brengen
hij heeft de handschoen in de ring geworpen...de bal is in mijn hof...zal ik toehappen

mijn liefde voor bhagwan was groter dan mijn kleine glimpen van verlichting
zelfs de afdaling van gautama de boeddha wilde ik niet onthullen

ik weet hoe ik een geheim moet bewaren
ik heb het toen gezegd en ik herhaal het opnieuw...ik zou een mahakasyapa worden

en helaas al gauw hoor ik bhagwan een paar maanden later zeggen
dat een paar maanden geleden in bombay toen govind siddharth een visioen had
van de ziel van gautama de boeddha die een lichaam zocht hij in zijn visioen zag
dat bhagwan een vehikel voor gautama de boeddha was geworden
en hij had gelijk...maar het is het ongeluk van de mens
dat je zelfs verkeerd kunt gaan al heb je een juist punt gevonden
want nadat bhagwan hem verlicht verklaard had verdween hij
en sindsdien was er niets meer van hem vernomen
misschien dacht hij...wat heeft het nu voor zin
ik zocht verlichting en ik heb het gevonden
bhagwan zegt verlichting is slechts het begin en niet het einde
dat hij heel dichtbij was gekomen en nu heel ver weg is gegaan

ik had horen zeggen dat govind siddharth een meester geworden was
al gauw zou zijn ego nog grotere valkuilen creëren
en uiteindelijk zelfs zijn simpele discipelschap vernietigen

wat een trieste ramp zag ik hierin
een dag van enorme pijn...spijt...hij verdiende meer

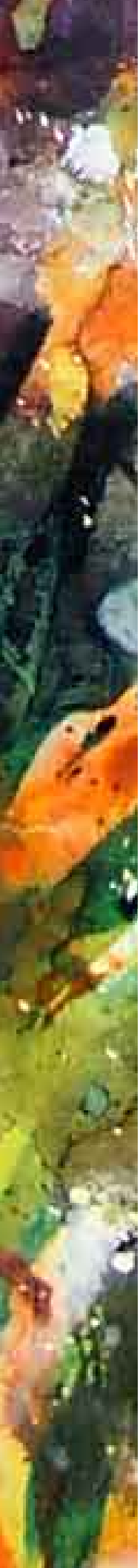

ik wilde echt nooit in deze valstrik terecht komen
ik zou zelfmoord plegen
opnieuw geboren moeten worden als dat met mij gebeurde

de eerste ervaring van verlichting
maken een eerste opening mogelijk van deze multidimensionale lagen
zodat deze lagen voor de eerste keer beschikbaar worden
waarna je dieper in iedere laag moet duiken
om iedere afzonderlijke dimensie te absorberen

er zijn vijf of zes van zulke explosies nodig ofwel toestanden
van samadhi
om laag na laag te absorberen en op te lossen
en in fases de hele reis te voltooien
totdat je langzaamaan verdwijnt

ik verdronk gewoon steeds dieper en dieper
mijn dagelijkse activiteiten ondergingen voortdurend ingrijpende
veranderingen...mijn fysieke bewegingen en eenvoudige dagelijkse
handelingen kregen iets gracieus
ik hield op met meditaties doen…meditatief zijn werd mijn leven
een ontspannen aandachtig bewustzijn nam bezit van iedere stap
die ik zette...ieder gebaar iedere blik hoe ik stond
hoe ik zat hoe ik de afwas deed hoe ik een bad nam mijn tanden poetste
zen is een levende ervaring…een manier om meditatief te leven

er is niet zoiets als meditatie voor mij
er bestaat alleen een toestand van meditatief zijn

ik stopte al mijn bewustzijn in deze eenvoudige activiteiten
en sliep zoveel mogelijk…in een pikdonkere kamer

ik wist dat ik weer het zwarte gat afwachtte
om vertrouwd te worden met het zwart van de nacht
werd ik een nachtwaker

ik liep in zen en ik zat in zen
daardoor hing er een zekere uitstraling om mij heen

nu ik door de geheime deur was gegaan met bhagwan
brengt bhagwan mij steeds vaker een astraal bezoek
ik begin zijn manieren van geheime transmissie te leren
zijn stille en geheime manieren van werken

ik moest hem zoveel mogelijk de toegang tot mijn fysieke lichaam verschaffen
situaties creëren zodat hij gemakkelijk bij me kon binnenkomen
en op mij in kon werken

er was nog een ander geheim waar ik naartoe groeide en in belandde
dat was de manier waarop ik liep

mijn vipassana kanalen en paden uit een vorig leven waren open
deze verticale kanalen zijn gemakkelijk toegankelijk voor iedere levende meester
vandaar dat gautama de boeddha mij gevonden had
als een geschikte partij om zijn medium te zijn

bhagwan liep altijd op een bepaalde manier
zijn koendalini golfde en bewoog op veel grotere hoogten dan die van mij
was veel weidser en groter en dieper

bhagwan kon mijn groei gemakkelijk versnellen
als ik me zou kunnen afstemmen op zijn verticale verbinding
dus begaf ik mij in dieper water
hand in hand met hem
stap voor stap…verticale golf na verticale golf
ik versmolt langzaam met zijn kanalen
die me steeds nieuwe hoogtes lieten zien
ik droeg zijn goddelijke vlam…hij danste met mij

tranen schieten te kort om aan deze goddelijke momenten uitdrukking te geven

het werd me duidelijk hoe de mysterieschool functioneerde
ik werd deel van zijn geheime mysterieschool

de hemel regent
diamanten
kijk !
hemel regent
diamanten op jou !

gisteren regende het
dankbaarheid
in stilte
regende het gisteren

stilte
tranen van stilte
in dankbaarheid
gisteren regende het diamanten

regende gisteren
zie je ?
diamanten op jou
het regende gisteren !!

haiku rajneesh 1986

haiku rajneesh 1986

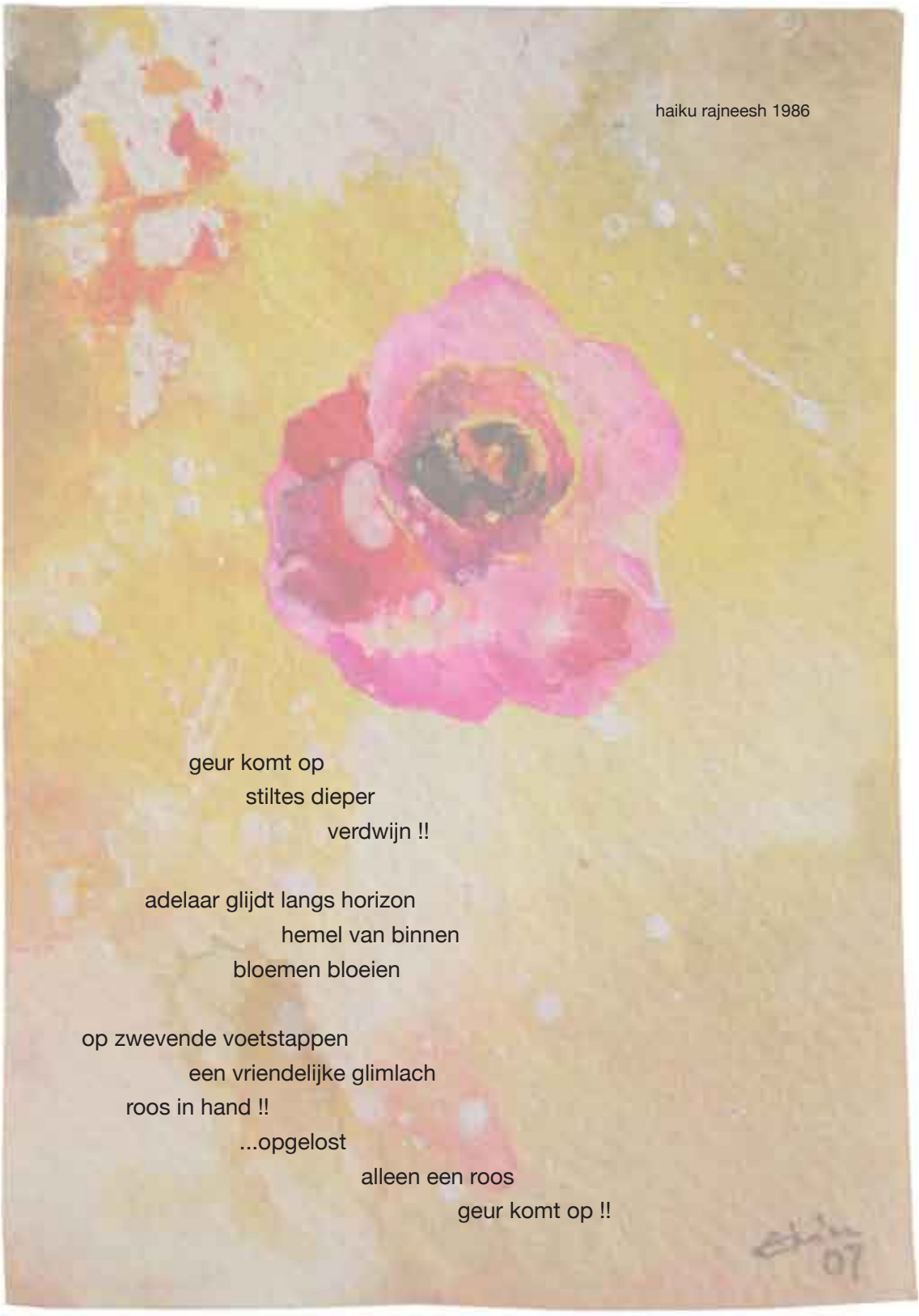

geur komt op
stiltes dieper
verdwijn !!

adelaar glijdt langs horizon
hemel van binnen
bloemen bloeien

op zwevende voetstappen
een vriendelijke glimlach
roos in hand !!
...opgelost
alleen een roos
geur komt op !!

ik zal de eerste mens ter wereld zijn die verklaart en onthult wat de werkelijke betekenis is van bhagwan's uitspraak

dat hij voorbij de verlichting gegaan is

dit is een revolutionaire uitspraak
de allereerste keer dat bhagwan zo'n ongebruikelijke verklaring heeft afgelegd

mensen gaven het poëtische waarde
geen dichterlijke vrijheid voor bhagwan
het was een feitelijke verklaring
een feitelijke gebeurtenis die plaatsvond

bhagwan de grootste gokker...spelend met zijn leven
altijd lopend op het scherp van de snede hoog in de lucht
heeft besloten om een stap verder te gaan
waar geen enkele levende boeddha ooit naartoe is gegaan

geen enkele boeddha heeft zijn astrale lichaam aan zijn discipel overgedragen
terwijl hij nog leefde

om zijn astrale lichaam over te kunnen dragen
moest zijn fysieke lichaam in een onbeschermde toestand blijven...kwetsbaar
zijn lichaam was al heel gevoelig en zwak
deze overdracht was uiterst radicaal en heel gevaarlijk

ik begreep het onmiddellijk
ik begon hem in mij mee te dragen met de grootste zorg en bewustzijn

deze ervaringen zijn zo groots dat ik ze niet in een enkel boek kan vatten
het zijn mijn grootste levende ervaringen met hem
en het zijn diepere en weidsere werelden van bewustzijn geworden

ik bleef waar ik was en ging hem niet meer opzoeken in bombay
ik begaf me in het geheim in zijn nieuwe dimensies
om mijn lichaam niet bloot te stellen aan risico's door te bewegen of te reizen
bleef ik in stilte in poona

ik wist dat hij zich voorbereidde om naar poona te gaan
en dat gebeurde ook

4 januari 1987 arriveert bhagwan in de ashram in poona

we wachtten allemaal op zijn stoet met auto's
in het geheim vanuit bombay midden in de nacht

sannyasins dansen en zingen...verdrongen zich vanaf de poort in een rij naar lao tse
wachten en wachten...dansen en feestvieren
hij arriveerde om ongeveer 2 uur 's nachts wuivend naar iedereen dansend van binnen

de hemel op de achterbank van zijn rolls royce
wat een groot geluk...mijn geliefde meester terug in poona

bhagwan is weer op zijn hoogtepunt
dansend komt hij iedere ochtend binnen...helemaal in zijn element
je kon zien hoe de energie via zijn armen explodeerde...hoog in de lucht
hij neemt het hele chuang tse auditorium mee in zijn vlucht
die uitmondt in een adembenemend spektakel

het vriendelijke zachte gegrinnik
zijn ogen die geheimzinnig glimlachen

hoger en hoger...hoger en hoger bhagwan
terwijl hij binnenkomt worden er liefdesliedjes gezongen

nemen ons dieper mee in onszelf

golven nemen ons mee golven nemen ons mee

sannyasins waren in extase...ze waren weer verliefd
hun ogen glinsterden van vreugde en dankbaarheid
het boeddhaveld had weer vlam gevat
er hing iets nieuws in de lucht

bhagwan spreekt over de komst van de nieuwe mens op deze planeet aarde
de nieuwe mens verschijnt aan de horizon

de gouden toekomst...de rebel...de nieuwe dageraad
het hele boeddhaveld was geladen
en wachtte op de geboorte van de nieuwe mens

ik wist het...en danste samen met hem
wie danste er...was ik aan het dansen...of was hij mij aan het dansen
de danser was er niet meer alleen de dans was er nog

bhagwan rajneesh meester der meesters een icoon en een tovenaar
een nieuwe mens...rajneesh...maitreya de vriend...aan de horizon

zijn wijsheid en leeftijd
mijn jeugd en kinderlijkheid
werken samen als een eenheid
met mijn jeugd zal ik zijn lichaam en het boeddhaveld beschermen
met zijn eindeloze ervaring en wijsheid zal hij mij begeleiden

we wachten op het moment dat dit onthuld wordt aan de wereld
wat een explosief verhaal

ik voorzag een mogelijke werkelijkheid
een kettingreactie die een nieuw en groter verschijnsel teweeg zou brengen
veel sannyasins die verlicht werden
en overal op zouden staan

we hadden honderd boeddha's nodig...dringend
om het collectieve superbewustzijn met licht te vullen

toen bhagwan terugkeerde kwam zijn hele intieme kring van sannyasins met hem mee
ik had tot nu toe alleen maar over hen gelezen
en fantaseerde dat velen in het geheim verlicht waren

ik las hartbrekende en opmerkelijke verhalen
over de hoogtepunten die grote discipelen van meesters zoals boeddha bereikten

ik droomde dat ik lichtgevende wezens zag en tussen hen in liep
veel van deze gelukkige sannyasins hadden de eer en het voorrecht
om twaalf of vijftien jaar aan bhagwan's voeten te zitten

ik had ontzag voor hen en begon met verwonderde ogen naar hen te kijken
en passeerde hen met gevouwen handen terwijl ik van binnen een buiging maakte
ik wenste dat ik zoveel geluk had om fysiek dichtbij hem te kunnen zijn

mijn eerbied alleen al jegens veel van die mensen die ik niet kende
maakte hen boos...was dit een rare boze droom

ik wens hen allen mijn liefde en zijn zegen toe
mogen zij op een dag hun boeddhaschap realiseren

ik werd gadegeslagen
door bhagwan
maar nu ook nauwlettend door iedere sannyasin

ik liep langzaam door de ashram
onschuldig en gewichtsloos
zweefde zonder moeite voorbij
met een begrijpende en liefdevolle glimlach

de jaloezie en het ego van mensen die de macht hebben
ze begonnen roddels en leugens over me te verspreiden
vergiftigden de lucht om me heen

ik werd door iedereen aangevallen
met woorden met hun emotionele ontladingen en met hun acties
ik werd door iedereen van alle kanten beoordeeld

dat ik denk dat ik een meester ben
dat ik denk dat ik verlicht ben
dat ik deed alsof ik verlicht was
dat ik de meester imiteerde

dat ik negatieve en de slechte energie verspreidde
dat ik mensen met leugens in mijn val lokte
dat ik gewoon hun aandacht wilde hebben
dat ik een grote komediant was
dat ik zogenaamd bhagwan de tweede was

ik kon hun achterdocht begrijpen
ik verborg iets...dat was zeker

dat ik verlicht was...dat ik het in het geheim al wist
dat ik de meester spiegelde...ook dat kon ik begrijpen
dat ik deed alsof ik de meester was...ik droeg hem bewust in mij mee

hun oordelen en hun intense drang om het iedereen om me heen te laten weten
verbaasde me gewoon
het stelde me gerust dat ik op de goede weg was
en dat dit hun manier was om mij een diploma te geven

ik bewoog me kalm en op mijn gemak in de richting van mijn boeddhaschap
ik kon gemakkelijk al hun negatieve pijlen absorberen
ik had compassie voor mijn medereizigers

ze moeten pijn hebben omdat ze het niet bereikt hebben...daarom creëren ze jaloezie
hoe pijnlijk was het voor hen om mij rustig voorbij te zien lopen
ik voelde enorm veel compassie voor hen

in die paar maanden moeten twintigduizend sannyasins langs me gelopen zijn
ze imiteerden de manier waarop ik liep

de geruchten over mij werden met de dag erger...ik vond het allemaal prima
ik moest leren om deze kleine interacties te hanteren en te absorberen

als ze niet zulke gemene geruchten verspreid hadden
zou het echt een verrassing voor me geweest zijn
ik wist dat ze in feite mij begonnen te begrijpen
dat ze reageerden op het licht dat ze om mij heen zagen
maar hun ego was gekwetst
dit was een eenvoudige kwestie...geen hoogstaande wetenschap
ze zouden het spoedig begrijpen…gewoon een kwestie van tijd

ik grinnikte in mezelf
ik begon een gevoel voor humor te ontwikkelen voor dit alles
ik begon meer van ze te houden
en glimlachte en zwaaide liefdevol naar iedereen die me slecht behandelde

ik herinner me een van die prachtige dagen
ik liep op mijn gewone tijd de poort binnen om 2.30 ‘s middags
en zag hoe vlak achter me zo’n veertig sannyasins een rij vormden en mijn manier
van lopen imiteerden...het was hilarisch voor mij...maar serieus voor hen

ze moesten mij imiteren...om mij te vernederen...van hun vipassana therapeut
en langzaam achter mij lopen zodat alle sannyasins het konden zien
me blijven volgen waar ik ook heen ging en me niet met rust te laten
totdat ik kwaad werd of vernederd was of wegliep of er iets drastisch gebeurde
ik keek hoe al die sannyasins vanaf de poort een spoor vormden en langs het kantoor
van krishnahuis liepen waar de leiding van de asham naar iedereen zat te kijken

het was zo mooi voor mij...om die veertig sannyasins te zien die langzaam liepen
ze hadden nu hun gelijke gevonden
ik glimlachte enkel van binnen en bleef hen negeren
ze hijgden en puften achter me zodat ze mijn aandacht zouden krijgen
ik kende hun spel en bleef doorlopen...negeerde hen en lachte vanbinnen
al gauw kwam ik bij de waterval
waar ik pauzeerde en stilstond terwijl ik de schoonheid bewonderde en in me opnam
sloot mijn ogen om het geluid van het stromende water te horen
ze zouden zich gauw vervelen en misschien verder gaan

maar hun opdracht was om mij tegen iedere prijs te volgen
dus pauzeerden ze allemaal en stonden ze stil
ik wist dat ik ze nu beet had...ze zaten in de val
nu kon ik doen wat ik wilde en zij zouden moeten volgen

haha...geweldig...zenmeester rajneesh
laat hen de zenmanier zien
het was mijn geluksdag
een menigte van zo’n 60 sannyasins verzamelde zich
en keken naar die veertig achter mij die er zo stom uitzagen

speel deze momenten van strijd bewust uit
ik bleef stilstaan...zag hoe ze allemaal rusteloos werden
dit was geen onderdeel van hun instructies

ze begonnen hun nederlaag in te zien...ik wilde dat dit verhaal doorging
dus ging ik langzaam weer verder om hen niet te verliezen
heel langzaam liep ik verder tot ik het eind bereikte waar het pad
langs de rotsen naar boven gaat naar de waterval
ik ging rustig de bocht om naar links...het pad was smal
ze zouden me nu alle veertig tegenkomen op de terugweg
dit was echt leuk...ik had ze in de val

ik bleef doorlopen in stilte...zag ze allemaal aarzelen of ze me zouden volgen of niet
de voorsten liepen door en als een groep apen probeerde de rest te volgen
maar er waren er te veel in de rij...het pad was smal
maar een paar mensen konden daar lopen met genoeg ruimte om te keren
zonder dat de mensen die achter hen liepen tegen hen op botsten

haha haha...wat gaan ze nu doen
dus klom ik op een rots bij de waterval...keek naar het stelletje daar beneden mij
ze waren met stomheid geslagen...totaal in de war wat ze verder moesten doen

ik lachte...hé jullie apen...volg me dan dat moest toch
volg me gewoon kijk zo...de rots op en dit pad af

tsjonge...ze stoven gewoon uit elkaar als een zwerm vliegen...keken naar elkaar
en de hele ashram was getuige van hun nederlaag

kom op kom op herhaalde ik zachtjes
kom op kom op...jullie kunnen het niet zo gemakkelijk opgeven
als je wilt lopen zoals ik...loop dan tenminste zoals het moet
wacht op mij...ik zal jullie nog een keer laten zien hoe je moet lopen
wacht op mij...ik moet jullie laten zien hoe je moet lopen en mij correct kunt imiteren
wacht op mij...wacht op mij
ze renden allemaal weg

één tegen veertig
de vipassana therapeut had erom gevraagd
te schande gemaakt door haar eigen mensen

iedereen was gefocust op mijn vipassana manier van lopen
en zo is het geweest sinds de allereerste dag dat ik kwam
deze therapeut gaf altijd luidruchtig uiting aan het feit dat ze me niet mocht

in elke vipassana groep werden haar vragen gesteld over mij
ze was een bekende therapeute en moest natuurlijk alle antwoorden hebben
de onfeilbare paus van het vipassana rijk van de ashram in poona
ze verkondigde haar mening door op een gemene manier tegen iedereen te zeggen
dat ik duidelijk gestoord was en iemand was die aandacht wilde trekken
dat ik niet in een vipassana toestand was maar een heel lage energie had
maar een beetje rondliep als een dode zombie
dat ik een indiër was die seksueel onderdrukt was
en dat zij de indruk had dat ik totaal bevroren en
seksueel geblokkeerd was vandaar dat ik langzaam liep

dat mensen zoals ik een slechte en lage energie uitstraalden
en dat ik de energie van andere mensen leegzoog als een vampier
en dat ze op grote afstand moesten blijven van mijn aura

ik zag vipassana studenten altijd de andere kant op kijken
en steevast een andere kant opgaan dan waar ik heenging
en het woord verspreidde zich als een ziekte
ik moest als een lepralijder behandeld worden...een verschoppeling

ik hoorde hoe zij over mij oordeelde
wat weer werd overgebracht aan de andere almachtige minigoeroe therapeuten
en al gauw stond ik in de publieke belangstelling
alle nieuwkomers werd geadviseerd om uit mijn buurt te blijven

toen ik een andere keer door de ashram wandelde hield dezelfde therapeut me tegen
en schreeuwde tegen mij dat ik ziek was en mijn hoofd moest laten nakijken
en dat ik moest ophouden met doen alsof en normaal moest lopen

ik glimlachte en vroeg waarom zij altijd zo gehaast heen en weer rende als ik haar zag
ze snauwde dat bhagwan haar gemachtigd had om vipassana te geven
ze kon alert blijven als ze snel liep of zelfs als ze rende
dat langzaam lopen alleen bedoeld was om de methode te leren
de methode moest je laten vallen en als je hem beheerste kon je alles doen
ze wist het allemaal

dus vroeg ik haar voor de grap...hoe zit het met bhagwan die loopt langzaam
ze zei wie ben jij om zelfs maar te spreken over bhagwan
en dat ze dit zou rapporteren aan de ashram en dat ik verbannen zou worden

behalve van haar was ik me bewust van alle bronnen die deze valse geruchten
verspreidden want die kwamen natuurlijk uiteindelijk weer bij mij

op een dag toen ik in de rij stond voor de avondbijeenkomst in de boeddhahal
werd ik agressief benaderd door een duitse vrouw
die me vroeg om niet te dicht bij haar in de buurt te komen
ze las me met een ernstig gezicht de les over de problemen die ik had
en dat ik het boeddhaveld leegzoog
meer dan honderd sannyasins waren getuige van haar brute verbale aanval
de mensen in de rij keerden zich langzaam van mij af

ik kon deze situaties aan zolang ze verbaal waren was het oké

er was een simpele broze vrouw met een bril in die tijd in poona
die ook problemen kreeg omdat ze langzaam liep
ze moest zich van mij distantiëren zodat ze niet gestigmatiseerd zou worden

dezelfde agressieve duitse vrouw schreeuwde
dat ik een seksueel gefrustreerde indiër was en dat ze mijn chakra's had gelezen
en dat het antwoord voor mij was om te n....met die magere vrouw met de bril
die ook langzaam liep

iedereen lachte...ze vonden het ontzettend leuk

voor de allereerste keer was ik bedroefd
niet echt voor mijzelf want ik kon mezelf gemakkelijk verdedigen
maar ik vond het pijnlijk om te zien dat ze die simpele onschuldige vrouw aanvielen
en begon haar op grote afstand te houden alleen maar om haar te beschermen

vanaf die tijd begon ik mijzelf van mensen te distantiëren
jonge nieuwe mensen die elke dag arriveerden voelden zich onmiddellijk
tot mij aangetrokken
ik verzocht hen om niet met mij te praten en uit mijn buurt te blijven
omdat ik wist dat ze binnen een dag of wat vergiftigd zouden worden met negatieve
verhalen over mij en ze mij hun rug zouden toekeren alsof ik hen misleidde

ik bleef bij iedereen uit de buurt...sannyasins of geen sannyasins
ik werd geïsoleerd door de mensen die me wilden breken
die mijn vleugels wilden kortwieken...die probeerden mij te kwetsen of te vernietigen

dit was het dagelijkse nieuws voor mij...mijn dagelijks brood
op de een of andere manier aangevallen door meer dan duizend sannyasins
de paar mensen die van me hielden werden al gauw bang met mij gezien te worden
omdat ze dan al gauw niet meer bij de rest zouden horen

mijn avondeten vond in oorverdovende stilte plaats
iedere tafel die ik uitzocht werd afgeruimd en verlaten
de paden waren leeg omdat overal waar ik liep mensen er vandoor gingen

ik hield van die show...ze gingen opzij voor een keizer

in die periode maakte ik een paar fysieke en gewelddadige aanvallen mee
op een bepaald moment werd ik fysiek geduwd zodat ik zou gaan lopen en snel ook
op een ander moment werd ik opgepakt en met geweld tegen de grond gekwakt
ook nog een keer een klap op mijn hoofd om te zeggen dat ik een zenstick nodig had
en die keer dat een sterke arm me door elkaar schudde om me uit mijn kop te krijgen
werd zo in de vijver geduwd...en ik kan niet zwemmen
de sannyasins praatten met elkaar over deze aanvallen
en steeds meer mensen begonnen gebruik te maken van het feit dat ik in stilte was

ik werd als een grappig doelwit beschouwd...ik was doods en serieus
en serieus zijn werd beschouwd als een ziekte in bhagwan's visie

ik bewoog mij gewoon heel bewust
en mijn gezichtsuitdrukkingen kwamen voort uit een onthecht bewustzijn

de theatergroep in de ashram maakte een komische satire over mij
langzaam lopen doen alsof je bhagwan bent en verlicht bent
het werd door honderden lachende mensen bekeken...het leven was een grap
leven was lachen en vooral niet serieus zijn
ik was het doelwit voor hun spirituele vermaak

dit verhaal ging eindeloos door...nieuwe geruchten...iedere dag nieuwe aanvallen
nieuwe vijanden...ik begon het vervelend te vinden...als ze me wilden aanvallen
kom dan tenminste met een goed argument of ga een keer in discussie met me
ze kwamen gewoon op me af...zeiden maar wat...en gingen er vandoor
keken mij niet eens aan

ego...jaloezie en nu lafheid
geen wonder dat we zijn waar we zijn

ik liep in een slagveld niet in een boeddhaveld

zelfs dit accepteerde ik want het maakte me heel alert
en ik moest me bewegen en lopen vanuit een verhoogde staat van bewustzijn
en alert zijn en me bewust zijn van iedereen die mijn auraveld binnenkwam
het herinnerde me aan de kungfu training in mijn jeugd
en de grote kungfu films
herinnerde me de meester die zijn leerling trainde met echt getrokken zwaard
opdat hij bewust zou zijn zelfs als hij ‘s nachts sliep

voor mij moest alles positief gebruikt worden
het was een training in bewustzijn
en ik bedankte hen voor hun gratis lessen

ik had een lange snor
en de paar mensen die van me hielden noemden me fu manchu
en kenden mijn gevoel voor kungfu-achtige zenhumor

de hooggekwalificeerde therapeuten
verspreidden bhagwan's werk...trainden miljoenen mensen die de waarheid zochten
terwijl ze duizenden dollars vroegen voor hun groepen

die onfeilbare therapeuten die de minigoeroe uithangen
en de auralezers die zeggen dat ze gevoelige en liefdevolle media van bhagwan zijn
unaniem zagen ze in mij een seksueel gefrustreerde indiër

ik ben bij bhagwan sinds mijn negentiende
ik ben nooit naar bhagwan gegaan voor gemakkelijke seksuele avontuurtjes
waarmee men zijn visie van seksuele vrijheid en het doorbreken van taboes misbruikt

ik was hier bij bhagwan puur voor mijn innerlijke groei
de passie die hem dreef om het menselijk bewustzijn te doen ontwaken
en mijn pure en totale liefde voor hem
ik bleef hier alleen vanwege mijn liefde voor hem
ik was bereid om zelfs ter wille van mijn zogenaamde seksuele frustraties
mijn seksuele verlangens op te geven en te focussen op een hogere roeping

ik werd geboren in een leven vol roem en rijkdom dat ik als tiener achter me liet
mijn moeder vimi was één van de beroemdste actrices in bollywood
mijn vader shivraj kwam uit een vermaarde rijke industriële familie

het bollywood van de zeventiger jaren was iets heel anders
filmsterren waren halfgoden aanbeden en tot idool verheven door de indiase massa
al mijn tienervrienden waren kinderen van filmsterren
of kinderen van welbekende industriëlen
en zijn tegenwoordig beroemde sterren of succesvol in het bedrijfsleven

in mijn tienerjaren zag ik hordes wannabe filmsterretjes
en op onze feesten in bollywood kwamen de mooiste meisjes af
meer hoef ik niet te zeggen...maar die jaren kenden meer seksuele vrijheid dan
meestal het geval was bij de vrije seks levensstijl van mijn westerse medereizigers

ik ben altijd berucht geweest
en werd omgeven door de mooiste vrouwen
wat vooral te danken was aan mijn vrije spirit en opstandige natuur
mijn totale ongehoorzaamheid naar mensen die ouder waren dan ik
en het totaal negeren van de conventies van deze middelmatige maatschappij
ik werd altijd beschouwd als een opstandige geest
een rebel die door alle meisjes aantrekkelijk en begerenswaardig werd gevonden

ik werd te zeer in beslag genomen door mijn innerlijke reis
om relaties aan te gaan in de ashram in poona

er was een heel mooi amerikaans meisje
en ik kwam er later achter dat ze een model was van het ford bureau in new york
ze was naar de ashram gekomen...en zag me langzaam lopen
bleef dagenlang naar me kijken en probeerde me te benaderen om hallo te zeggen

ik was in die tijd in stilte wat vooral te wijten was aan het feit
dat ik iedere dag voortdurend lastig gevallen werd door sannyasins
en negeerde haar…ze bleef naar me kijken en op een avond kwam ze me achterna
en ontdekte dat ik naast de ashram in sunderban logeerde
ze trok in hetzelfde hotel en bleef er twee maanden
ik zag haar altijd op het balkon zitten kijken naar mij
en ze probeerde langzaamaan om met me in gesprek te komen
ze weigerde aan te nemen dat ik in stilte was en in diepe meditatie
ze legde uit dat ze gestopt was met naar de ashram te gaan
omdat ze daar altijd seksueel werd lastig gevallen en dat iedere man probeerde
om haar te ontmoeten en haar het bed in te krijgen
dat ze een model was in new york en genoeg had van mannen die alleen maar met
haar naar bed wilden en dat ik de enige was die haar met rust had gelaten
ze vond dat ik stil en gevoelig was en wilde dichtbij mij zijn

ze was mooi...ik begreep haar verhaal en waardeerde haar openhartigheid
ze was grappig en vol humor
heel intelligent met een enorme reiservaring en ze wist hoe de wereld in elkaar zat
omdat ze dichtbij mij was zag ik al gauw dat ze langzaam en gracieus ging lopen
en er kwam een andere sfeer om haar heen
de grote jongens van de ashram die haar achterna zaten werden nog kwader op mij
en waren geschokt dat ik nu een vriendinnetje had

ik was haar dankbare voor de kortstondige relatie
want het hielp me om mijn image van heilige en celibatair te veranderen
in een beeld van iemand die menselijk en heel is

ik was in deze tijd celibatair
al zou ik eigenlijk willen verklaren
dat ik eerder een celebrant was in plaats van een celibate
ik werd mij weer bewust van mijn tantra-ervaringen uit een vorig leven in tibet
en veel vensters uit het verleden kwamen weer tot leven

tegelijkertijd probeerde de ashram het sunderban hotel te kopen
de eigenaar meneer talera was van mij gaan houden
en stopte altijd even om mij te begroeten wanneer hij arriveerde
hij vond me apart en zei altijd iets over mijn toegewijde karakter
en mijn oprechtheid op het pad
hij had me veertien maanden geleden de kamer verhuurd voor maar 1200 roepies
en vond het goed dat ik daar voor hetzelfde bedrag bleef zitten
terwijl de kamers sinds bhagwan terug was 9000 roepies per maand kostten

het management van de ashram maakte alle sannyasins die daar logeerden duidelijk
dat ze het hotel moesten boycotten omdat talera niet op hun bod wilde ingaan
talera vertelde me dat ze gedreigd hadden zijn hotel te sluiten
talera was een heel eenvoudig man...hij had een heleboel van zulke panden
en was in feite beledigd door de agressieve manier waarop ze het bod uitbrachten
en toen talera zijn prijs noemde wees het management die onmiddellijk van de hand
en bedreigde hem met het sluiten van zijn zaak
hij vertrouwde me toe dat hij geschokt was omdat ze hem een poot wilden uitdraaien
met die smerige tactiek probeerde het management van de ashram hem uit te kopen

in deze periode werd mij door het kantoor van de ashram meegedeeld
dat ik diezelfde dag het hotel moest verlaten of anders verbannen zou worden
ik beloofde dat ik binnen een paar dagen ergens een andere kamer zou vinden
waarop zij antwoordden dat ik maar één dag had en dat was dat
negatieve neezeggers werden hier niet getolereerd

de dagen daarop ging ik op zoek naar een kamer
op plekken en in buurten waar sannyasins logeerden
de kamers van laxmi villa waren niet voor indiërs
een andere buurt vlakbij de rivier ook geen kamers en zo ging het maar door
ik vond een klein stuk land met hutten
waar een indiase sannyasins kamers verhuurde
daar kreeg ik een grote bek en zeiden ze dat ze tegen me waren en mijn slechte energie daar niet wilden hebben...minstens zes dagen lang lukte het me niet om een andere kamer te vinden en moest in de tussentijd in sunderban blijven

ze hielden me tegen bij de poort en ik moest naar het kantoor komen
ze zeiden dat ik hun waarschuwing had gekregen dat ik sunderban moest verlaten
dat ik niet had gehoorzaamd en werd verbannen uit de ashram
ik verdedigde mezelf en zei dat ik de laatste zes dagen had gezocht en geen kamer had kunnen vinden waarop ze zeiden dat dat mijn probleem was
dat ik bhagwan en zijn wensen niet begreep en niet meer terug moest komen
dat ik mijn kans gehad had en nu was het voorbij

ik zou een boek kunnen schrijven over de schokkende confrontaties
en vreselijke ervaringen die ik gehad heb met sannyasins
speciaal met degenen die het dichtst bij hem stonden
maar doe het maar niet want ik accepteer ze zoals ze zijn
ze zullen slechts oogsten wat ze zaaien

ze hebben alle vrijheid wat mij betreft
de vrijheid om zichzelf te creëren of te vernietigen

maar niet de vrijheid om anderen te vernietigen
daarmee maak je misbruik van het heilige vuur van de ander
en zijn innerlijke spirituele reis

bhagwan heeft het zo vaak herhaald
bemoei je niet met de vrijheid van iemand anders
en laat niemand zich met jouw vrijheid bemoeien

ik vind dat laatste tegenwoordig belangrijker
toestaan dat anderen zich bemoeien met jouw vrijheid
is alsof je een passieve deelnemer bent
als je ziet dat anderen een onschuldig iemand intimideren en niets zegt
heb je direct een aandeel in de misdaad

macht corrumpeert en totale macht corrumpeert totaal …de machtigen domineren door de mensen die ze niet kunnen controleren te verbannen
als ze bang zijn dat ze verbannen worden zullen ze gehoorzame slaven worden

de sannyasins verbannen is de smerigste en laagste vorm van chantage

de sannyasin is kwetsbaar
eenvoudigweg omdat hij de aanwezigheid van bhagwan niet wil verlaten

ze spelen met zijn liefde voor bhagwan
gebruiken dit als een middel tegen hem
hoe kun je iemand meer vernederen

ik werd verbannen en op de zwarte lijst gezet en had schoon genoeg van de
dagelijkse confrontaties met deze ashram en besloot poona spoedig te verlaten

verbannen en wel bleef ik in sunderban wonen
en kwam er op een ochtend achter dat er weer een bijeenkomst zou zijn
met talera en het management van de ashram
talera riep me bij zich want ik was de enige sannyasin die er nog was
en besprak met mij...dat hij nu boos was
het leek alsof ze de strijd gewonnen hadden
door het inkomen van zijn hotel te blokkeren
en vertelde me dat ze nu dachten hem tegen een lage prijs te kunnen uitkopen

ik vond dat dit alles niet paste bij bhagwan en zijn weg van compassie
dit was chantage en intimidatie
macht en spieren gebruiken om de zwakkere partij eruit te werken

hoewel ik van geen van beiden iets te winnen had stond ik aan talera's kant
en schaamde me voor de smerige methodes die de ashram gebruikte

als zij hun macht en financiële chantage gebruikten om talera eruit te krijgen
waar lag dan het verschil met toen de amerikaanse politici bhagwan eruit gooiden
dezelfde smerige politiek wat mij betrof

ik vond het een schande
en ik wist dat een boeddha zich nooit op zo'n lelijke manier zou gedragen
in mijn ogen maakte het management van de ashram bhagwan
en zijn boodschap van liefde en mededogen zwart

talera en ik waren het erover eens dat als ze de bijeenkomst vriendelijk
en met enige consideratie begonnen hij zou toestemmen om te verkopen
als ze meteen op agressieve toon begonnen zou hij weigeren
dit was ons geheime afspraak…we wachtten het af

de hele transactie zou hiervan afhangen

er kwamen vijf mensen...boos omdat ze mij zagen zitten bij talera
ze dachten dat hij door hun boycot makkelijker zou toegeven
en ze waren arrogant in hun benadering jegens hem

talera weigerde om te verkopen...niet eens voor het dubbele
en dat was het einde van hun bijeenkomst...talera wilde niet toegeven
ze konden het hotel boycotten
en tot op de dag van vandaag is het zijn eigendom

ik vind zelfs nu nog dat ik het gezicht van mijn meester heb gered
en mijn tussenkomst zal op een goeie dag gezien worden als onderdeel van het pad
de spirit van een rebel...waarheid en rechtvaardigheid komen op de eerste plaats
zelfs als ik tegen mijn eigen mensen moet vechten...de waarheid staat daarboven

bhagwan zegende mij en zag mijn overwinning
ik werd voorbereid op de confrontatie en de uitdaging met de ontelbare
en nog machtigere tirannen die ik spoedig tegen zou komen
toen ik zijn vlam de wereld in bracht

ik heb macht en overheersing nooit gerespecteerd noch me eraan overgegeven
ik buig alleen voor liefde en mededogen daar geef ik me aan over

ik gaf mijn sannyas terug met een briefje en zei
dat ik alleen op het pad zou blijven
en voor altijd zijn devotee zou zijn

een paar dagen daarna kreeg ik te maken met een serieuze bedreiging
toen ik ‘s avonds op straat liep in de straat van de ashram rende
een sannyasin naar me toe en trok een mes en dreigde me me te vermoorden
dat mij gezegd was poona te verlaten of ze zouden ervoor zorgen
dat ze mijn botten zouden breken...mijn benen

nu hadden ze mijn spirit uitgedaagd
ik was van plan om poona te verlaten
maar nu werd het een hele andere kwestie
ik ga nooit weg als ik bedreigd wordt
en daarom besloot ik te blijven en te kijken wat ze zouden doen

ik houd niet van bedreigingen en nog minder van mensen die denken
dat ze op het pad zijn of van een zogenaamde discipel van bhagwan
van wie ik weet dat hij de grootste boeddha is die ooit op aarde heeft rondgelopen

kun je je de twee werelden voorstellen die ik tegelijkertijd zag
vreselijk...als dit woord de lading dekt

ik had het boek jaren van verlichting van j krishnamurti al gelezen
maar zonder zijn benadering diepgaand in overweging te nemen

ik raakte nu geïnteresseerd om meer te lezen over krishamurti en zijn leven
en waarom er een discussie gaande was over zijn ideeën van meesters
er ging een heel nieuw hoofdstuk voor me open dat ik daarvoor genegeerd had

ik was helemaal bij bhagwan
niets zou mijn liefde voor hem ooit doen wankelen
ik begon alleen vraagtekens te zetten bij zijn totaal open benadering

ik wilde de dynamiek van meester
versus geen meester beter begrijpen
en hoe ingewikkeld het is om waarheid over te brengen op een onbewuste mensheid

ik wist dat bhagwan geen keus had
hij kende al alle repercussies die het verspreiden van de waarheid kan hebben
hij was zelf tot doelwit gemaakt

maar ik wilde de ingewikkelde situatie begrijpen van een individu versus de massa
in het geval van een commune met een levende meester

ik wist dat bhagwan mijn groei van dichtbij gadesloeg en wilde
dat ik alle implicaties bestudeerde en er meer van ging begrijpen

tot nu toe dweepte ik met hem als een kind
ik had meer kennis van zaken nodig zodat ik een kalme en gebalanceerde visie kreeg

ik begon j krishnamurti steeds meer te appreciëren
zijn absoluut scherpe waarnemingsvermogen en zijn klinische benadering

bhagwan zei altijd dat we deel uitmaakten van de wereld
dat zijn commune enkel een experiment was
hij had nooit beweerd dat zijn mensen verlicht waren geworden
ze waren net zo onbewust als de rest van de wereld

de rest van de wereld waar onwetendheid geluk betekent
hier heeft geluk niets met onwetendheid te maken

de wereld en zijn gewoontes zijn eenvoudig en gemakkelijk te hanteren
gewoon de dagelijkse activiteiten en oppervlakkig leven

hier was je kwetsbaar omdat je met energieën van het bewustzijn experimenteerde
ingewikkelde innerlijke mechanismes onderzocht van de mind en de no-mind
waar energiesituaties met een hoge electrische spanning om ervaring
en zorgvuldige groei en begeleiding vroegen
waar je heel bewust moest zijn hoe hoger je ging
waar je uiterst voorzichtig moest zijn met wat je deed

we speelden met vuur...onzichtbare draden van verticaal vuur

sannyasins waren niet verlicht...dat begreep ik nu
maar mijn nieuwe vragen gingen over waarom ze niet verlicht waren
was het mogelijk dat degenen die het konden bereiken vernietigd werden

dat was het punt waar ik op focuste voor dit onderzoek
het werd mijn meest brandende vraag
en een vergelijking die ik moest begrijpen

want dit was precies waar j krishnamurti tegen vocht
hij zegt dat de massa altijd het individu kapotmaakt
dat alle organisaties het individu verminken en uiteindelijk vernietigen

het was duidelijk dat krishnamurti opmerkelijk scherp was
en een totale visie had over dit onderwerp die helemaal klopte

terwijl bhagwan met zijn open en vrije visie erop gokt
dat het boeddhaveld wel voor deze zaken zal zorgen

bhagwan sloeg deze nieuwe ontwikkelingen ook gade
hij was diep bedroefd en begon te zien dat zijn mensen hem teleurstelden

ik was zijn levend experiment...ik liep met hem mee hij zweefde boven mij
hij testte zijn eigen mensen en gebruikte mij als spiegel

dit was de werkelijkheid

ik verklaar openlijk zodat iedereen het kan lezen en kan weten
dat bhagwan zag hoe jullie met een boeddha omgingen
zijn boeddha die zijn vlam draagt
die bhagwan zelf draagt

met alles wat ik hier zeg wil ik je helpen om jouw pad te bewandelen

ik onthul slechts het topje van de ijsberg
dat is wat ik onder woorden kan brengen of wat ik bekend wil maken
met bepaalde geheimen is het alsof je een scherp zwaard aan een kind geeft

ik begon een heleboel gevaren te zien die aan de horizon opdoemden
door krachtige methodes te gebruiken om verlicht te worden
brachten sannyasins dit verticale vuur in het boeddhaveld
en ze gebruikten deze krachten op een onvolwassen manier
en ze bezaten geen stilte in zichzelf en waren zich ook niet bewust
van dit vuur en de effecten die het teweegbrengt

ik wil niemand bang maken maar ik heb die effecten gezien
het zou gebeuren...het allerergste zou gebeuren

ik was verbannen en logeerde in sunderban
het hek van het hotel net een paar meter achter het podium van de boeddhahal
en aangezien bhagwan iedere avond in chuang tse sprak
werden zijn lezingen rechtstreeks in de boeddhahal uitgezonden
en waren duidelijk hoorbaar vanaf de plek waar ik zat achter het hek
ik zat daar iedere avond om naar zijn lezingen te luisteren

ik at ‘s avonds bij prem’s restaurant en omdat ik heel langzaam liep
stond ik vlak voor de lezing eindigde op en ging dan langzaam richting prem’s
zodat ik niet in de drukte na de lezing terecht zou komen

de avond dat het gebeurde
zoals gewoonlijk ging ik op weg toen een indiase sannyasin mij tegenhield
hij drong aan dat hij me op de motor zou brengen en ik moest achterop springen
ik haat motorfietsen omdat je er niet comfortabel op kan zitten met een jurk aan
en ik vond het heerlijk om na de lezing langzaam mijn wandeling te maken
hij hield maar vol en drong nog een keer aan en ik gaf toe
hij bracht me erheen en stapte van z’n motorfiets
zonder enige waarschuwing gaf hij me met grof geweld plotseling een klap
op mijn gezicht en stompte me vervolgens tegen de grond

door deze plotselinge aanval op mijn rechterkaak verdraaide mijn nek helemaal
ik hoorde een krakend geluid in mijn schedel en nekwervels
ik vloog schuin naar achteren op de grond en om mijn val te breken
belandde ik op mijn linkerhand en hoorde een diep geluid in mijn linkerschouder
mijn sleutelbeen boorde zich in mijn nek en ik voelde hoe mijn linkerschouderblad
tegen mijn wervelkolom werd geplet en van z’n plaats schoof
mijn longen werden samengedrukt en het ademhalen was heel pijnlijk
hij schopte tegen mijn gezicht en mijn lichaam en vroeg of ik mijn lesje geleerd had
sprong op z’n motorfiets en ging ervandoor

ik was een tijdje bewusteloos en zag alles om me heen tollen
ik lag op de grond en kon niet overeind te komen

plotseling voelde ik dat een enorme kracht me optilde
en ik stond op zonder enige inspanning van mijn kant
ik weet wie mijn lichaam oppakte
maar deze aanval zou enorme implicaties en repercussies hebben

ik ging terug naar het hotel en hoorde dat bhagwan op onverklaarbare wijze
opzij was gevallen toen hij opstond uit zijn stoel na de lezing
en gestopt was met praten

het was plotseling maar ik wist dat er gevaar op de loer lag voor bhagwan
en voor mij was het allemaal voorbij
ik zou niet lang te leven hebben als deze situatie verder verslechterde

ik bleef nog twee maanden langer in sunderban om te herstellen
maar begon te beseffen dat zowel bhagwan als ikzelf helemaal vastzaten
de complicaties stapelden zich op

ik heb al onthuld dat bhagwan voorbij de verlichting was gegaan

de implicaties waren dodelijk voor hem
opgesloten en verstrengeld in een astraal lichaam dat in de knoop zat

de aanval creëerde veel nieuwe complexe spirituele en energetische situaties
ik wist dat zowel mijn fysieke als mijn astrale lichaam ernstig beschadigd waren

de linkerkant van mijn lichaam was heel ernstig beschadigd
daardoor was mijn astrale lichaam helemaal in elkaar gedraaid
de verticale verbinding was verdraaid als een kurkentrekker
helemaal op slot
dat blokkeerde de ida en pingala kanalen
en de sushumna stroom naar mijn kruin
het kosmische lichaam had zijn centrum naar rechts verplaatst
en paste zich op deze manier aan bij de ontwrichting en de verstoorde balans

mijn ida was beschadigd
en dat begon langzaamaan de pingala aan te tasten
waardoor vervolgens de sushumna opening langzaam sloot

mijn lichaam begon zich met tegenzin aan te passen aan deze nieuwe situaties
de koelende kant sloot zich
het lichaam werd de hele tijd warm
de koele stoom die vanbinnen steeds omhoogkwam stopte
mijn ademhaling werd onregelmatig

mijn linkerpolsslag zwak en onregelmatig stopte keer op keer
en ik voel een steek in mijn hart iedere keer als het stopt
de rechterpols is sterker en sneller

mijn linker oog vertoonde voortdurend uitdrogingsverschijnselen en jeukte
en het rechteroog werd rood en traande de hele tijd

mijn linker oor begon harde en schelle geluiden te horen
en ik verloor mijn gevoel van evenwicht
mijn rechter oor zat dicht en hoorde veel minder

ik kreeg last van duizelingen als ik me omdraaide naar links

langzaamaan begon mijn derde oog zich te sluiten
en ik voelde een kloppende pijn in mijn rechterhersenhelft

de ervaring van de verticale zuil ontglipte me

mijn linkerarm begon gevoelloos te worden
zwarte vlekken tot aan de vingers waar een nagel zwart begon te worden
er kwamen zwarte vlekken op mijn linkerbeen ook tekenen van beschadiging
en in het centrum van waaruit ik loop verschoof de balans naar rechts

al deze lichamelijke verschijnselen en veranderingen voltrokken zich
dit hele proces begon zich te manifesteren
in de twee of drie maanden nadat ik werd aangevallen

ik wist precies wat er met me gebeurde
ik wist precies wat er met bhagwan gebeurde

er was nog hoop
ik had het punt van verlichting al acht maanden geleden bereikt
had de in- en uitgangen van mijn lichaam al gezien en verkend

bhagwan begon aan een nieuwe fase waarbij hij met spoed op mij inwerkte

mijn linkerkanaal was dicht waardoor de neerdalende spiraal
naar beneden geblokkerd was en niet terug kon komen
ik moest me helemaal stil houden en in het doodscentrum duiken
en bij iedere duik in de hara...voelde het lichaam de dood
implodeerde dan onmiddellijk en probeerde terug te komen via het derde oog

als ik op dit pad doorging...zou het lang duren
maar genezing van binnenuit en terugkomen in het lichaam was mogelijk

bhagwan is een krijger
ik ben een vechter

het leven is een risico
ik pleng nooit tranen over wat er in het verleden gebeurd is
het is gebeurd en is onomkeerbaar
bij tegenspoed vecht ik terug
dat is mijn aard
ik kan het niet veranderen

samen was alles mogelijk
door geduldig en hard te werken aan genezing…
kon de blokkade opgeheven worden
de enorme rots op mijn koendalini opzij geduwd worden
en dan zou de doorgang weer vrij zijn

in de tijd van dit ongeval dat mij fysiek en energetisch beschadigde
kwam er plotseling op een avond boven me een lichtbal naar beneden
inmiddels respecteerde en waardeerde ik j krishnamurti
en voelde ik een diepe liefde voor hem
boven mij lichtte zijn wezen op vol mededogen
en voor de eerste keer onthulde hij zichzelf
hij was een van de drie wezens die boven mij zweefde
toen gautama de boeddha neerdaalde in juli
hij zou mijn gids worden en hielp me ook nu vol mededogen

als ik het bovenstaande lees klinkt het absoluut gestoord en krankzinnig

alles wat ik aangeef is bedoeld voor de zoekers op het pad
ik kan mijn reputatie riskeren voor deze onthullingen
ik heb wel een grotere prijs betaald
en wil niet dat dit soort ongelukken ooit weer gebeuren

in het verleden trokken zoekers die in deze ervaringswerelden doken
weg uit de wereld de bergen in om hun reis ongestoord te kunnen volbrengen
en om na hun verlichting hun fragiele lichamelijke conditie veilig te stellen
het lichaam en de astrale en kosmische verbindingen zijn broze draden van licht
en het lichaam wordt steeds zwakker naarmate de bodymind
zijn greep verliest en wordt overgenomen door de no-mind die boven je hangt

het lichamelijke vlak maakt plaats voor het astrale vlak
het astrale maakt plaats voor het kosmische
en lost uiteindelijk op in de eindeloze leegte van de kosmos

je moet sterven om te leven

ik kreeg bezoek van verschillende meesters die me zo veel mogelijk hielpen
een van die bezoeken verbaasde me het meest
omdat er geen persoonlijke connectie was en ik me niet kon voorstellen

dat zijne heiligheid shirdibaba zou komen om mij vol mededogen te zegenen
ik blijf voor altijd zijn devotee en leg mijzelf in alle nederigheid aan zijn voeten
de goddelijke jay shri shirdibaba

‘s nachts zweette ik als een gek en leed aan slapeloosheid
woelde van rechts naar links en links naar rechts
soms helemaal om en om door heftige pijnaanvallen

de koendalini probeerde de deuren te openen
het lichaam paste zich stap voor stap aan

de beste methode was zo diep mogelijk te sterven
en diep in het zware gat te gaan om vandaar uit te genezen

iedere keer als het lichaam dood gaat
opent de deur naar het derde oog
om het lichaam te beschermen en met een schok weer tot leven te wekken
om het lichaam in leven te houden

het doodscentrum werkt als een deur naar buiten
het derde oog is een deur naar binnen
de spier van het derde oog opent en ontspant van binnenuit
en laat de energie weer naar binnen om de cirkel rond te maken

de dood is de uiteindelijke genezer
dit is altijd het laatste redmiddel om het ida kanaal te openen
en ik kende dit geheim al

er volgden twee maanden van diepe genezing
en omdat het langzaam werkte zou het een jaar kunnen duren
het embryo van mijn kosmische lichaam werd ook groter
al gauw zou de opening zich voltrekken

ik werkte beide kanten op
vanuit het lichaam naar boven naar het astrale lichaam
en via het astrale lichaam kon de kosmische energie naar beneden komen

mijn vastberadenheid verbaasde bhagwan hij bewonderde mijn moed en focus
dit was genoeg beloning voor mij
de klap had me uitgedaagd en mijn meester loofde mijn kracht
dit was beter dan verlichting

het was ook mijn overwinning in de nederlaag

ik was hoe dan ook de overwinnaar
als ik verloren had en gestorven was
zou bhagwan mij uitgeleide hebben gedaan
omdat hij wist dat een krijger in het gevecht ten onder was gegaan

het juli festival kwam er aan
mijn eerste samadhi
symbolisch en van enorme betekenis voor mij

de nieuwe boeddhahal werd in gereedheid gebracht voor bhagwan
en ik stuurde een nederig verzoek om toegelaten te worden voor alleen die dag
master's day celebration 11 juli 1987

ik begreep toen het verzoek vergezeld van een berisping botweg geweigerd werd
dat ik nu eenmaal hun vijand was…op de zwarte lijst en officieel gek verklaard

dus bekeek ik het maar van de positieve kant

bhagwan verscheen in de nieuwe boeddhahal op 7 juli 1987
en aangezien het hek achter het podium was lachte ik in mezelf
en besefte ik dat ik vlak achter bhagwan stond
maar zo'n tien meter van hem vandaan

misschien was dit zijn geschenk
ik lachte om mijn domheid om te proberen naar binnen te komen
vierde feest en danste als een gek toen hij de nieuwe boeddhahal in kwam
maar een paar meter achter hem
alle energie van duizenden sannyasins stroomde naar hem toe
het voelde aan als reusachtige golven vanaf de plek waar ik danste
dank jullie allemaal mijn geliefde vrienden
ik verwelkomde de stroom golf na golf na golf
en bhagwan danste van vreugde

ik wist dat hij wist dat ik het wist
er wordt feest gevierd
beleef deze momenten gewoon en verdrink erin
mijn pijn verdween iedere keer als hij verscheen
op dat moment was ik alles vergeten en vierde ik de energie die hij uitstortte

de lucht werd stil
en bhagwan begon te praten
ik ging op het gras zitten en verloor mezelf in de stilte
dronk ieder woord iedere stilte
de tijd zweefde voorbij

ik deed mijn ogen open en zag boze gebaren
een paar bewakers keken nu van boven af op me neer
over het hek aan de kant van de ashram

vingers wezen ruw in mijn richting daar in de tuin van sunderban
het was mijn kant van het hek en ik woonde hier

vingers bewogen dreigend heen en weer
hé ga weg daar…ga weg daar

verbaasd sperde ik mijn ogen wijd open
dit was niet hun eigendom
ik was niet hun slaaf en bevond me ook niet op hun rechtsgebied

wie denken ze godver…. wel dat ze zijn

ik kan geen bullshit accepteren
deze bewakers probeerden me te bedreigen aan mijn kant van het hek
ze zeiden hé ga weg daar…hé ga weg daar

dit was de druppel die de emmer deed overlopen
ik stond onmiddellijk op…haalde diep adem…en met mijn stem
opende ik het vuur zo luid en helder mogelijk
zodat iedereen in de boeddhahal en bhagwan me konden horen

wie denken jullie verdomme wel dat jullie zijn
bezitten jullie de hele wereld
en wat denken die mensen aan de macht op de eerste rij verdomme wel
dat de ashram hun privé eigendom is
dat ze nu de boeddha gekocht hebben en bezitten
dat de boeddha nu aan hen verkocht is
dat bhagwan jullie marionet geworden is enkel voor jullie dagelijks vermaak

de powertrippers op de eerste rij vormden mijn doel
zij hoorden ieder woord dat ik zei
ik weet dat bhagwan glimlachte

de bewakers van de ashram sprongen al gauw over het hek en grepen me vast
ik hield me stil mijn adem was kalm en ik glimlachte toen ze arriveerden
ik zei tegen hen ontspan je gewoon en doe rustig aan
doe gewoon gezellig en geniet
ik heb al gezegd wat ik wilde zeggen
en ik ga mijn gouden woorden niet herhalen

ze konden zien dat ik gevoel voor humor had en heel rustig ademde
en ik lachte om de ernstige uidrukking op hun gezicht
wat kan één enkele man doen tegen vier zware jongens

ze gingen allemaal in een kring om me heen zitten...ik begon het leuk te vinden
zo'n stom gezicht...hilarisch eigenlijk...vier bewakers om me heen in een kring

ik fluisterde tegen hen
ja wees maar stil en kalm...doe je ogen dicht en ga naar binnen
ik had vier persoonlijke lijfwachten helemaal voor mezelf

het was vreemd voor hen en ze voelden zich ongemakkelijk
toen ze plotseling mijn humor en mijn grappen doorkregen
ze leken wel discipelen die om me heen zaten
en opgelaten stonden ze op en lieten me met rust
maar er bleef één bewaker achter tot het einde van de lezing
ik sloot mijn ogen en bleef stilzitten en dronk iedere druppel van bhagwan in

lezing voorbij...het dansen begon...ik begon te dansen
de bewaker keek naar me en glimlachte
wat een gekke vent was ik
onschuldig en gek

de lezing was afgelopen
honderden sannyasins liepen langs het sunderban hotel
gluurden allemaal over het hek om te zien wie ik was
o het was die gekke vent die bhagwan de tweede wil zijn die zo schreeuwde

ik hoorde dat ze een vergadering hielden met de bewakers en het management
meteen daarna stuurden ze me een boodschap
dat ik naar binnen mocht en niet verbannen moest worden
dat bhagwan gezegd had...het gebrul van de leeuw

de bewaker die me deze boodschap gaf was verbaasd
dat ze me erin lieten...totaal absurd

ik besefte dat ik nu nog meer nagekeken zou worden door iedereen
ik was het zat om aangestaard en iedere dag beoordeeld te worden
door duizenden sannyasins

ik maakte simpelweg een diepe buiging voor bhagwan
pakte mijn spullen en vertrok diezelfde dag

dit was niet mijn plek...niet mijn sfeer...te veel controle
de massa tegenover het individu

ik moest verder...bhagwan of geen bhagwan...waarheid of geen waarheid

ik ben geen marionet aan een touwtje
ik ga niet als een marionet naar binnen als ik naar binnen mag
ik blijf niet zwijgen als een marionet als ik verbannen word

ik had mijn eigen vrijheid...mijn eigen geboorte
mijn eigen leven...mijn eigen geboorterecht

als het zo moest zijn moest het zo zijn
zo niet dan was het ook goed

qué será será

haiku rajneesh 1986

voorbij wat voorbij is
vanbinnen
waarom smachten naar de maan ?

kijk naar binnen
en kijk eens
daar is de maan !

donkere wolken
drijven de vallende avond in
lossen op !

nacht van de volle maan
duisternis valt
wolken drijven in zilveren lucht !

terwijl de tijd stilletjes voorbij lijkt te glippen
fluistert een tijd zonder tijd je in
onsterfelijkheid
is de enige waarheid
die je kunt kennen

die stilte en die rust
van een knop die opengaat
in de dauw van een mistige vroege ochtend
onschuldig
aan de schoonheid van
het purperrood
gaat zachtjes open

bevangt
het hart zelf
van tijdloosheid

thai airways werd mijn favoriete luchtvaartmaatschappij
enkel vanwege de orchidee die ze de vrouwelijke passagiers geven
ik vraag er altijd één voor mezelf
en ze vinden het altijd goed en doen er niet moeilijk over

deze orchidee ontroert mij altijd
het verbindt me met de thaise luchtvaartmaatschappij
en het warme welkom van de thaise sawadika

het rood van de orchidee en de luchtvaartmaatschappij trekt mijn aandacht

ik heb poona verlaten en ben niet langer een sannyasin in het oranje
in mijn vorig leven was ik een tibetaanse lama
waar ik precies dezelfde kleur rood droeg
ik zal voortaan rood dragen en zeggen dat ik een zoeker ben uit tibet

ik kom weer aan in hongkong
alles is tenminste een beetje normaal nu
geen voortdurende oordelen en aanvallen
het lijkt of de wereld heel vriendelijk en warm voor me is
mensen kijken nieuwsgierig naar me maar zijn aardig en vriendelijk
veel mensen vragen naar mijn ervaringen als monnik
ze stellen naïeve en nieuwsgierige vragen maar zijn uiterst liefdevol en attent

ik ben heel blij om mijn zuster shona en haar man ramesh te zien
ik houd van zijn zachtaardige thaise indiase mix…zijn nederigheid en goedheid
en de echte liefde die hij voor mijn zuster koestert
ik houd heel veel van hen en hun pasgeboren zoon tushar

ik mis het groen en de bomen en de natuur
de grote betonnen torens geven me het gevoel dat ik hier niet hoor
ik ben vergeten hoe je moet lopen in een normale omgeving
de stad maakt me duizelig door de snelheid en haast van alles en iedereen
ieder voertuig dat voorbijkomt doet me duizelen
en ik voel me de hele tijd duizelig en niet in balans

ik ben aangekomen zonder geld en zonder kleren
alleen een verschoten en doorschijnende jurk…mijn zuster haat die jurk
en na een paar dagen kan ik hem niet meer vinden
want ze had hem stiekem weggegooid toen ik sliep
ik was boos op haar
deze jurk was mijn samadhi jurk en onbetaalbaar
het was mijn eerste jurk en ik wilde hem als een schat bewaren

wat kan je eraan doen…de liefde van je zus
ze wil alleen het beste voor mij
ze houdt van haar broer en kan het niet aanzien dat ik er zo bijloop

ik wil nu rode jurken dragen zeg ik tegen mijn zuster
zij houdt ook van die kleur
ik zie er tenminste niet raar uit in het rood…meer geaccepteerd in hongkong
veel beter dan die knaloranje kleur van een hindoemonnik zegt ze
dus oké…we maken vier jurken en dat zijn mijn nieuwe tibetaanse jurken

zowel shona als ramesh willen eens ernstig met me te praten
ze willen me allebei helpen om terug te komen in de wereld
op een normale manier te leven
trouwen een geregeld leven leiden en kinderen krijgen net als zij

mama mia…waar ben ik in terechtgekomen…van de regen in de drup

ik zwijg want ik begrijp hun simpele kijk op het leven
zij houden tenminste echt van mij…dat was genoeg
ik had er behoefte aan om een paar echte aardse mensen te ontmoeten
dat waren ze en daar was ik dankbaar voor

ik voel me totaal nutteloos
mijn langzame manier van bewegen lijkt wel een handicap in de echte wereld
ik zou nieuwe manieren van leven moeten vinden
manieren om geld te verdienen en de tijd nemen
om het evenwicht tussen zorba en boeddha te begrijpen

ramesh en shona zijn heel aardig en vinden het goed dat ik de tijd neem
maar omdat mijn toeristenvisum over drie maanden zou verlopen
vragen ze ondertussen een werkvergunning aan zodat ik in hun bedrijf kan werken

ik ga naar de dokter en krijg een scan
of door die rake klappen mijn hoofd nek en ruggenwervels beschadigd zijn
de scan laat zien dat de wervels intact zijn

ik ga naar een andere dokter en ontdek dat het schouderblad is verschoven
er zitten heel wat spieren verdraaid in mijn bovenlijf
als ze bloed nemen uit mijn linkerpols wordt het zwart voor mijn ogen en val ik flauw

ik moet intensieve manuele therapie krijgen die ik niet kan betalen in hongkong

ik besluit dat ik dol ben op gevechtssporten
en dat ik zelf met mijn lichaam ga werken
en begin met de zachte genezende bewegingen van tai chi chuan
ik bel meester chen zhulin op die me vraagt om langs te komen
zodat hij kon beslissen of ik voldeed aan zijn criteria

meester chen zhulin vijfenzestig jaar
van de universiteit van bejing geeft tai chi chuan en is nu een beroemde meester

vanaf het allereerste moment dat hij me ziet
is hij gefascineerd door mij en vraagt me hoe ik zo kon lopen
ik besef onmiddellijk dat hij mijn speciale manier van lopen begreep
die langzame eendachtige loop hoorde bij een tai chi meester
je bewust zijn van de verticale lijn en een perfecte balans

zonder iets te vragen glimlacht hij
en stemt er zelfs in toe om mij privéles te geven
en dat ook nog in het park naast het estoril court appartement op garden road
mijn zuster stemt erin toe om me dure privélessen te laten geven
waarop hij mij zelf weer korting geeft

hij zei dat ik hem kon helpen om de ervaringen te begrijpen die ik gehad had
en hoe ik tot deze staat van perfectie was gekomen

ik zou de oeroude yang vorm leren van tai chi chuan met zijn 108 bewegingen

hij was ontzettend verbaasd over mijn vermogen om iedere beweging
die hij me leerde spontaan te bevatten en te begrijpen
en omdat hij het zo interessant vond duurden de sessies niet één uur maar twee

hij bekeek iedere tai chi vorm van mij met absolute belangstelling
hij was heel nederig en heel openhartig tegen mij
en ik zag hoe hij iedere beweging steeds weer voor zichzelf herhaalde
vaak lachte hij en zei hij dat hij zijn eigen vorm corrigeerde
omdat mijn vorm perfect was
hij zei de hele tijd…mijn oude gewoonte…mijn oude gewoonte
je hebt gelijk…ja daar heb je gelijk in

dat ik mijn bewegingen uit het haracentrum liet komen en dan naar buiten bracht
de bewegingen die ik maakte waren perfect en vloeiend
het innerlijke wiel vormde een cirkel…vandaar die gratie

beweging zonder inspanning
beweging zonder te bewegen
moeiteloos zwevend en onbelemmerd

ik werkte hard om elk van de 108 vormen te leren
en verbond ze met elkaar met zo'n enthousiasme dat ik de cursus
in veertig dagen voltooide en me iedere beweging herinnerde zonder te stoppen

ik deed de tai chi oefeningen drie uur per dag
en één uur na het avondeten 's avonds
ik genoot van het park aan de garden road en zijn pracht
de klaterende watervallen en open ruimtes
de flamingo's de exotische vogels en de dieren

mijn hele tai chi vorm van het begin tot het eind duurde vijf en veertig minuten
en spoedig kwamen chinese tai chi experts en plaatselijke chinezen
naar dit afgelegen park om me te zien spelen met tai chi
zelfs de bewoners van de appartementen begonnen met belangstelling te kijken

spoedig hielp ik hem om zijn andere studenten les te geven
nam zijn lessen over als hij zei dat hij moe was
en kreeg later in de gaten dat hij alleen maar wilde dat ik
door zijn studenten te onderrichten vertrouwen kreeg in mezelf en hij zei
dat ik altijd mijn eigen kracht ontkende en moest beginnen met mijzelf meer te uiten
naar mensen en mijn inzicht vrijer moest communiceren

vreemd genoeg werd in datzelfde jaar aangekondigd dat tai chi onderdeel
zou worden van de aziatische spelen en hij wilde dat ik meedeed aan de competitie
en zei dat hij een medaille op me zou verwedden en dat ik
de beste was die hij in al die vijf en twintig jaar jaar dat hij lesgaf gezien had

we werden al gauw goede vrienden en ik heb groot respect voor hem
en voor zijn wijsheid en zijn absolute simpele eerlijkheid
ik behandelde hem zoals dat past bij een meester van zijn leeftijd
en met meer ervaring dan ikzelf

we begonnen al spoedig over bhagwan te praten
hij begon koendalini en nadabrahma meditatie te doen
en begon bhagwan's boeken over tao te lezen

ik begon ook veel van de taoistische benaderingen te leren van hem
doordat hij zijn ervaringen op een diepe en simpele manier uitlegde
werden mijn ogen meer geopend voor de tao the ching van lao tse en de i ching

ik besprak mijn problemen met de sannyasins in de commune in poona
en hij lachte en zei dat hij me de taoistische manier zou leren
dat ik onnodig hun aandacht trok
door te proberen de pijlen te ontwijken die ze op me afvuurden
dat was mijn vergissing

absorbeer ze gewoon zonder je te verzetten
accepteer ze en ze zullen geen kracht meer hebben

dat mijn eigen poging om hun energie af te wenden
hen meer energie gaf om mij opnieuw aan te vallen

hij leerde me de kunst van de zachte handen
en ik begon zijn helderheid en diepe inzichten te begrijpen

hij had gelijk
de volgende keer zal ik de kogels op het boeddhaveldslagveld niet ontwijken
maar ik zal enkel zacht worden en het slagveld absorberen
dank u meester chen zuhlin
u heeft mijn ogen geopend en ik maak een buiging voor u

ik begon van hongkong te houden
deze mensen hadden tenminste inzicht in hun tai chi en hielden ervan
en het was prachtig hoe ze met moed en nederigheid een indiër apprecieerden
die met zo veel passie hun sport leerde en beoefende

ik begon shona en ramesh te waarderen en van hun zoon tushar te houden
maar in hongkong is tijd geld
spoedig zou ik deze tai chi vakantie moeten afronden en geld moeten verdienen

mijn werkvergunning was rond
op 9 oktober 1987 kreeg ik een stempel in mijn paspoort

ik moest nu mijn capaciteiten bewijzen op kantoor
hun bedrijf fabriceerde kwarts polshorloges
die ik heel onpraktisch en saai vond
ronde en vierkante horloges…in elkaar zetten…inpakken en verschepen
de hele dag in een kantoor op de zoveelste verdieping zonder ventilatie of airco

de liefde voor shona en ramesh
en mijn nieuwe fascinatie voor tai chi hielden me gaande

ik houd van de chinezen en hun eten en taoistische kultuur
en begon weer te lezen
vooral over taoistische meesters en de shaolin tempelmonniken
ik was gek op bruce lee en las meer over zijn leven in hongkong
en over andere vormen van wushu en gevechtssporten

ik kreeg een passie voor hun kalligrafiekunst
hun bamboeschilderingen en de esthetische manieren waarop zij zich uiten

ik begon te lezen over de samoerais en de japanse levensstijl
en kom helemaal in de ban van zenhaiku's en de hele wereld daaromheen

ik verdiepte me in de tempels van kyoto en hun eindeloze schoonheid
dit was een hele nieuwe wereld van gevoeligheid en creatieve expressie

ga het land van de draak binnen
de oosterse wereld vond ik inmiddels heel interessant
hongkong china japan korea thailand
dat waren de toekomstige grenzen voor bhagwan
zij konden hem begrijpen

ik vond dat hij een grote vergissing gemaakt had net als alle goeroes van de 70er jaren
alleen maar de zeepbel van de amerikaanse droom
het idee dat ze spoedig genoeg zouden hebben van het materialistische buitenlaagje
en zich dan naar binnen zouden keren voor hun spirituele verlangens

het westen had gewoon geen idee wat vanbinnen is
noch de smaak of de esthetische waarden van het oosten
en zijn diepgaande cultuur en wijsheid

het oosten was onderontwikkeld daar moest je op neerkijken
het westen met zijn ontwikkelde naties arrogant en machtig
en hun waardestructuren enorm gemanipuleerd

bhagwan zou een keizer geweest zijn
en zijn grootse inzichten zouden geaccepteerd zijn in het oosten
zijn werk zou zich enorm verspreid hebben
en zijn vlam zou helder branden en levend gehouden worden

de voedingsbodem was daar al aanwezig
het oosten had de moderne boeddha nodig
en zijn diamantachtige helderheid zou haar oude wijsheden gemoderniseerd hebben
en zo de slapende draken wakker geschud hebben

in het oosten buigt zelfs de keizer voor de verlichte
in het westen buigen ze voor een gekozen president en zijn macht

ik droeg mijn tai chi kungfu kleren overdag voor de training
en droeg mijn rode jurk naar het werk
dit werd geaccepteerd maar heimelijk haalden
de oudere broers van ramesh die in amerika woonden hun wenkbrauwen op

ik bleef in mijn rode jurk naar kantoor komen
ik had twee maanden gewerkt en genoot van mijn tai chi
werkte overdag las ’s avonds en dronk de cultuur uit het oosten in

al gauw kwam het onderwerp van de jurk ter sprake
en ik had een heftig gesprek op kantoor met zijn broer
waar het hele personeel bij was
hij zei dat ik gewone kleren moest dragen of anders niet op kantoor moest werken

precies op die dag 3 december 1987 was mijn werkvergunning er doorgekomen
die avond vertrok ik naar india…ik kon geen compromis sluiten over mijn jurk

mijn zuster en mijn familie waren geschokt
zo plotseling zonder enige verdere discussie

dat spijt me nu en ik houd altijd van hen
ze hebben me altijd terzijde gestaan als ik hen nodig had
en ik heb me onnodig zo gedragen

zo ben ik
zo zit ik nu eenmaal in elkaar

toen ze me liefdevol vertelden dat ze me begrepen
was ik beledigd
was ik zo oppervlakkig dat ik zo gemakkelijk te begrijpen was
misschien was mijn ego dat ik iemand was met diepgang gekwetst

ik wilde liever dat ik niet begrepen werd
dat voelde beter en echter voor mij
en dan had ik mijn alleen zijn helemaal voor mezelf

ik denk gewoon anders dan de anderen
de rebel in mij zich gewoon niet koest kan houden

ik heb altijd een nieuwe strijd nodig…een nieuwe uitdaging…verder groeien

ik ben weer in india zonder geld
en moet werken voor mijn levensonderhoud
mijn familie in india hoort dat ik mijn hongkong werkvergunning heb weggegooid
die zo moeilijk te verkrijgen was
en van mijn plotselinge uitbarsting en vertrek
ze kennen me allemaal…mijn plotselinge uitbarstingen…en blijven uit de buurt

ik zit vast er is geen weg terug
ik verbrand altijd mijn bruggen als ik wegga

misschien kon ik tai chi geven en zo mijn geld verdienen

een aantal vrienden komt er achter dat ik tai chi ben gaan geven
en binnen een maand krijg ik mijn eerste zes studenten en geef iedere dag les
het nieuws doet snel de ronde en iedereen brengt nieuwe vrienden mee
er zullen nog twintig studenten bij komen

alle mensen die geïnteresseerd zijn zijn diplomaten van ambassades uit new delhi
de eerste secretaris van de spaanse ambassade
de ambassadeur van cultuur van de mexicaanse ambassade
de eerste secretaris van de finse ambassade
de vertaler en secretaris van de italiaanse ambassade
de mariniers van de amerikaanse ambassade
de lijst wordt iedere dag langer omdat ze me waarderen en me aanbevelen
en al gauw zit ik in het diplomatieke circuit
word ik uitgenodigd voor al hun feestjes en avondjes op de ambassade

ik wil er niet meer dan vier in een les
omdat ik het gevoel heb dat ik mijn totale aandacht aan iedereen wil geven
ik ga drie tot vier lessen per dag geven
iedere les duurt anderhalf uur

ik ben mijn studenten dankbaar want nu moet ik mezelf meer trainen
en ik breng zes uur per dag door totaal in beslag genomen door mijn tai chi lessen

het is prettig en comfortabel want ik geef les in een privé park in west end
vlak naast mijn eenpersoons slaapkamer in het huis van een gepensioneerde kolonel

ik breng het jaar daarop door met lesgeven en het intens trainen van mijn lichaam
want tot nu toe had ik mijn lichaam genegeerd
ik krijg regelmatig diepe weefselmassages
en werk aan de ontwrichtingen in mijn schouder en de schade aan mijn spieren

ik geef al mijn geld op de bank uit aan meer boeken kopen en meer lezen
ik heb weer een bibliotheek verzameld van 800 boeken
de meeste over zentuinen zentempels en oosterse levensstijlen en gevechtskunsten

na die gewelddadige aanval focuste ik op de genezing en het herstel van mijn lichaam
langzaamaan verbind ik de fijne vitale draden
en herstel ik de verticale lijn in mijn lichaam vanuit de kruin

tai chi is één van de krachtigste methodes
die ooit door taoïstische meesters werd ontwikkeld

langzaam en diep inademen terwijl je beweegt
de adem tot rust laten komen en centreren in de hara

gebalanceerde beweging gebruiken en langzaam het lichaamsgewicht verplaatsen
zodat de adem diep in de aarde kan dringen

en vervolgens je adem naar boven halen vanuit het haracentrum
en hem naar de periferie laten uitspreiden

van de periferie naar het centrum en van het centrum naar de periferie
tot ze beide samensmelten tot één
de hele periferie van het lichaam wordt gevuld met het centrum

je gebruikt het geheim van de zwaartekracht
want de zwaartekracht werkt altijd in een verticale lijn van boven naar beneden
laat jezelf gewoon zijn in een staat van loslaten
de zwaartekracht duwt de verticale draden in de grond
en maakt de koendalini vrij zodat die omhoog kan stijgen naar de hemel

de mens is precies als een boom
de mens is een zaadje en in goede aarde zullen de wortels diep in de aarde groeien
hoe dieper de wortels des te hoger de boom en des te wijder de takken
er komen bladeren en vruchten aan en de bloemen openen zich naar de hemel

bij tai chi en bij alle vormen van meditatie
betekent het verdiepen van je wortels
dat je het zwaartepunt van je lichaamsgewicht tot onder de hara laat zinken
via je voeten de aarde in

als het gewicht gezonken is komt ook de adem tot rust
je ademt via de voeten naar boven…naar de hara

ik heb altijd beweerd dat de zool van de voet je ziel is

je hoeft niet hard te werken
om ervoor te zorgen dat de koendalini opengaat en hoog de lucht in kan gaan
dat is gewoon dom egoïstisch en eenvoudigweg belachelijk

kijk hoe je je zwaartepunt naar beneden kunt brengen en in de aarde laat zinken
dan zal vanzelf zal de opwaartse kracht gegenereerd worden
omdat iedere kracht een even grote en tegenovergestelde kracht opwekt
laat je helemaal in de aarde zinken…de hemel zal je geschenk en je beloning zijn
de koendalini zal zich oprichten…je hebt de zwaartekracht overstegen

je kunt geen gevecht aangaan met de zwaartekracht
je moet je in de zwaartekracht laten zinken
de koendalini vindt zijn weg naar boven de hemel in en richt zich op

tai chi en vipassana gebruiken dezelfde verticale banen
en het zinken in de aarde met de zwaartekracht als hulpmiddel
tai chi is ingewikkelder omdat daarbij 108 vormen worden gebruikt
die het centrum in cirkelvormige golven doen uitwaaieren en de hara verruimen

vipassana is uitermate wetenschappelijk
het is een eenvoudige rechttoe rechtaan methode
om aanwezig zijn in dit verticale moment
waarbij door langzaam te lopen de hara in de aarde wegzinkt
en in het bovenlichaam alle zeven centra in een verticale lijn samenvallen
allemaal tegelijk…in één golfachtige beweging

vipassana is voor iemand die eigenlijk geen periferie meer heeft
alleen nog maar een dun laagje
en de verticale golf is het laatste wat het lichaam zachtjes los moet laten

in zazen…jaren rechtop zitten

het onzichtbare werk is eigenlijk in het zitten
toestaan dat de adem in de hara tot rust komt en in je voeten stroomt
zo krijg je wortels in de aarde

alle methodes zijn bedoeld om naar binnen te gaan en naar beneden
ik hoop dat de boodschap overkomt

les geven en met mensen werken gaf me de vrijheid om
mezelf te uiten en de ervaringen van no-mind naar de mind te overbruggen

zodat de draden van verticale ervaringen van de no-mind
langzaamaan verbonden worden via de mind en benoemd worden

ik begon de schadelijke en ongunstige invloeden van de ashram in poona te beseffen
waar op je neergekeken werd als je over dit soort ervaringen sprak
waar het zelfs taboe was om op een stille manier uitdrukking te geven aan verlichting

het hele experiment van bhagwan keerde zich tegen hem
in plaats van vrijheid van expressie
werden er strakke onzichtbare regels gecreëerd door de leiding en de managers

als je zulke grootse en belangrijke ervaringen niet tot uiting brengt
wordt je keelcentrum dichtgeknepen
dat creëert een blokkade naar beneden en verstikt het hartcentrum enzovoorts

als het bewustzijn explodeert creëert dat zo'n opwaartse kracht
en wordt er zo'n stroom van creativiteit en zaligheid over je uitgestort
dat als je dit niet op de een of andere manier mag uiten het dodelijk gevaarlijk wordt
want de bodymind kan niet echt veel bevatten

we zijn net een web
een stromend multidimensionaal expressiekanaal
deze kanalen kunnen overbelast raken en er kan kortsluiting ontstaan

ik heb vijf maanden doorgebracht in hongkong
en de afgelopen zestien maanden in delhi
een lange periode van tweeëntwintig maanden weg van poona en bhagwan

ik had gehoord dat bhagwan pas weer een nieuwe meditatie
had geïntroduceerd de mystieke roos
nostalgie…nostalgie
ik weet hoe het echt begon
in juli 1986 heeft bhagwan dit aan mij geopenbaard

ik mis bhagwan en weet dat ik terug moet gaan zodat ik me kan overgeven
aan zijn liefde en zorg en verder kan gaan met mijn reis

mijn lichaam is veel sterker geworden
ik heb diepere wortels gekregen en mijn romp is groter en breder
ik voel me langer en breder
ik loop langzamer maar ik word omgeven door een zwaar gevoel van aanwezigheid

ik ben voorbereid en klaar om naar de ashram in poona terug te gaan
ik ben er zeker van dat het mij met zo'n intensieve training
en met mijn nieuwe taoïstische benadering waarmee ik me onzichtbaar maak
zal lukken en ik wil mezelf testen na mijn nieuwe ervaringen

in de ashram in poona waren er veel mensen die me aanvielen
maar er waren ook veel mensen die van me hielden

zij vormden de stilzwijgende meerderheid
die eenvoudigweg glimlachten of stilletjes naar me keken als ze me passeerden
of naar me toe kwamen hallo zeiden en doorliepen…onopgemerkt door de anderen
er waren een heleboel mensen die eigenlijk wel bevriend met me wilden zijn
en me wilden vragen naar mijn ervaringen
maar ze waren bang met mij gezien te worden

de stille en begripvolle sannyasins hadden één ding gemeen
ze waren stil en begripvol en wilden niet in de problemen komen

de mensen die de leiding hadden en de managers hadden één ding gemeen
ze drongen zichzelf altijd op aan anderen
en verkondigden hun meningen met luide stem

ik wist wie het vergif verspreidde en waar mijn problemen vandaan kwamen
ik kende ze allemaal en sloeg hun activiteiten tegen mij gericht stilzwijgend gade

ik keer terug naar poona in april 1989

de wereld hier is veranderd
er zijn een heleboel nieuwe mensen gekomen en de sfeer is heel anders
de oranje jurken zijn verdwenen en men draagt nu normale westerse kleding
de mensen zien er gewoner uit en minder opgewonden
ze accepteren meditatie gewoon als hun dagelijkse routine
die sfeer van opwinding om verlicht te worden bestaat alleen nog vaag in de verte

ze hebben zich geschikt en accepteerden dat verlichting niet voor hen was
maar ze waren tevreden om hier bij bhagwan te zijn

zodra ik aankom check ik in in een hotel en probeer aan te voelen hoe het nu is
ik vraag rustig wie er in het management zit
of neelam tathagat manu zareen swabhav er nog steeds zijn en de leiding hebben

ja…ze zijn er nog hoor ik
en ze weten al dat ik weer in poona ben

de langzaamloper is terug…ze hebben overal spionnen

ik wacht een paar dagen en begrijp hun nieuwe regels wat de kleding betreft
hoe de dingen nu zijn
ik moet zo onzichtbaar mogelijk blijven
en neem me voor om voor hen te buigen als ik ze zie
en respect te tonen en te laten zien dat mijn houding veranderd is
dat ik veranderd ben en hun autoriteit respecteer
want ze doen alleen maar bhagwan's werk
en hebben hun leven aan hem gewijd

met mijn losse kungfu kleren aan
kom ik bij de poort die geen poort is en zodra ik eraan kom
begroet de bewaker mij
we verwachtten je al vandaag…je bent terug…kom naar de bijeenkomst

ik ontmoet manu en buig nederig voor hem
en zeg hoe blij ik ben om hen te zien en dat ik dankbaar ben dat ik er in mag
en dat ik nu een ander mens ben

manu is blij en zegent mij en vertelt iedereen
dat ik een brave jongen geworden ben en mezelf ben gaan gedragen
mijn taoïstische benadering om te buigen als een boom werkt
blijf buigen iedere keer dat ik die lastpakken zie
ze vinden het heerlijk als je hun ego's oppoetst

ik loop naar binnen en kan zien dat neelam en tathagat vanuit het kantoor
van het krishnahuis streng naar me kijken en niet blij met me zijn
ze zouden me in de gaten houden
zonder naar hen te kijken loop ik rustig door
en kom bij het hek van lao tse waar ik vanbinnen in stilte mijn eerste buiging maak

gurudayal singh die altijd een goede vriend van me is geweest
vanaf de allereerste dag dat ik in poona kwam
barst in lachen uit en komt naar me toe rennen om me te huggen
zo blij om je weer te zien…ik moest altijd aan je denken
's avonds als ik in bed lag
ik zie je nog langzaam lopen daar achter boeddha grove

je bent terug dat moet gevierd worden
hij vertelt me dat haskie in poona is …ze houdt van mij en we waren dikke vrienden
hij rent naar haskie's kamer in het krishnahuis

haskie komt naar buiten gerend en geeft me een hug
o rajneesh lieverd o rajneesh lieverd je bent er weer wat geweldig
laten we samen oplopen en ze pakt mijn hand onder haar arm en loopt langzaam
het voelt zo goed om haar te zien en ik ben echt blij dat ze er is

gurudayal en haskie hielden allebei van mij
weten van mijn beproevingen hier in de ashram
en doen hun best om me te laten voelen dat ik welkom ben
ze doen erg hun best en doen een goed woordje voor me bij lani en david en yogi
hun goodwill helpt mij om mijn weg te effenen
haskie is ontzettend warm en borrelt over van energie
een open en sprankelende braziliaanse
rebels en vurig op haar manier

ik ben weer terug

voor mijn lieve vriend gurudayal singh de lachende boeddha
die de grap altijd al door heeft voordat hij helemaal is verteld
ik hoor hem lachen toen hij vertrok op 9 januari 2005

twee jonge italianen zijn aan het praten op de greyhoundbus
een oude amerikaanse dame slaat eerst geen acht op hun gesprek
maar ze luistert vol afschuw als de ene italiaan zegt
emma komme eerst…danne iekomme…twee esse komme samen
iekomme weer…twee esse komme samen weer…
iekomme weer en twee keer pies…dan iekomme nog een keer
de geschokte oude dame zegt verontwaardigd hé stelletje vieze italianen
in dit land praten we niet over ons seksleven in het openbaar
de italiaan roept verbaasd uit
hey roestig aan mefrouwtje…iek alleen vertelle main frient hoe te spelle
mississippi

bhagwan spreekt in de boeddhahal
en zoals gebruikelijk sta ik in de rij te wachten
loop langzaam naar binnen…laat anderen mij passeren
en kom als laatste aan in de boeddhahal

ik koos altijd een bepaalde plek om te zitten
de allerlaatste rij precies recht voor zijn stoel
naast het marmeren boeddhabeeld achterin

bhagwan komt binnen en de lucht explodeert
tranen stromen over mijn gezicht
de magische momenten zijn er weer
hij straalt en is hier nu

de lucht ademt liefde
op slag ben ik het hele verleden vergeten
en ben ik iedere sannyasin die leeft dankbaar
we zijn hier allemaal samen in deze situatie
we zijn één boedhaveld

enkele dagen later heeft bhagwan besloten
om voorgoed in stilte te gaan en stopt met praten

ik houd me altijd aan precieze tijden en volg dezelfde route
kom om 2 uur ‘s middags binnen en loop eerst naar het hek van lao tse
om vanbinnen een buiging te maken voor bhagwan
sta even stil bij het geluid van de waterval
die in de vijver met de witte zwaan uitmondt
en loop door naar bodhidharma voor mijn ontbijtthee

een paar dagen gaan voorbij
en ik merk dat neelam en tathagat steeds weer naar me kijken
iedere keer dat ik de poort binnen kom en het krishnahuis passeer

ik verander de route waarlangs ik binnen kom
en loop vanaf de poort die geen poort is naar boeddha grove
sla dan af naar het hek van lao tse en loop dan terug
stop bij de vijver en ga weer terug naar bodhidharma café
voor mij is dat niet dezelfde ervaring
het verbreekt mijn loopritme en bederft mijn hele ochtend

na enkele dagen word ik vlakbij de multiversity streng toegesproken door tathagat
dat ik weer begonnen ben met langzaam lopen
en dat hij dit niet zou tolereren
en dat voorzover hij gehoord had
mensen naar me keken en tegen mij waren
loop gewoon normaal en houd op met proberen de aandacht te trekken

wanneer mag een mens nu eens gewoon zichzelf zijn in deze wereld
hebben deze machtswellustige honden niets anders om zich mee bezig te houden
ze zitten maar op hun deftige stoel met niets beters te doen dan mensen aanvallen

ik weet dat bhagwan het volgt en iedere gedachte van me hoort
wat een ramp…wat ik ook doe of niet doe
deze mensen zullen hun machtsspelletjes niet opgeven

ik loop de volgende dag naar binnen en hoor dat het krishnahuis dicht is
en dat bhagwan gevraagd heeft om het te renoveren
het hele management mag vrij nemen tot de kantoren verhuisd zijn

en dat swami swabhav bhagwan's ambassadeur wordt voor india

en er wordt ook aankgekondigd dat er een inner circle van eenentwintig personen
komt die de dagelijkse gang van zaken van de ashram gaat regelen

ik persoonlijk noem dit de zenstick voor het hondenasiel

bhagwan leert me hoe hij zijn zenstick gebruikt
zijn methode om de hongerige honden met hun machtsspelletjes bezig te houden
geef ze gewoon een steeds grotere kluif om op te kauwen

dan slokt de almachtige hond de machtige hond op
en hoe hoger ze springen hoe sneller ze vallen

op deze manier ervaren ze en rekenen ze af met hun verlangen naar macht
en door te vallen wordt hen de ogen geopend en worden ze misschien wel verlicht
of realiseren ze zich dat macht hen niets heeft opgeleverd

dit geldt niet voor de paar mensen die hij in deze machtige groep zet
als zijn geheime troeven

zijn dubbelzijdig zwaard
maar helaas hebben sommigen gewoon een dikke huid
en zijn gek op hun machtsfantasiën…kunnen zijn methode gewoon niet zien

maar vroeg of laat zullen ze vallen
niets duurt eeuwig
een nog almachtigere hond zal ze er uitsturen

er is een gezegde dat iedere hond op een goeie dag zijn kans krijgt
wat een spel…houdt nooit op
brom grrr…woef woef

19 mei bhagwan kondigt aan dat hij gaat stoppen met spreken in het openbaar

de zwaargewichten hebben nu meer macht gekregen en rennen druk heen en weer
en ik heb de drie maanden daarop gelukkig geen last van hun starende blikken

het is een wonder hoe ik me zo lang gedeisd heb weten te houden
ik ben begonnen om mijn tai chi training in praktijk te brengen

ik ben begonnen met iedere dag bij de zwanenvijver te zitten
naast de kristallen piramide
van 4 uur ’s middags tot de audiolezing afgelopen is om ongeveer 20.30
dan avondeten en dan weer zitten tot 23.30 uur als de poort dichtgaat

ik wil de stilte van het rimpelloze meer in mij uit de diepte naar boven halen
ik weet dat bhagwan een nieuwe en dramatische fase van zijn werk voorbereidt
en dat ik betrokken ben bij die voorbereidingen
dus ik eet…slaap veel en zit in stilte bij de vijver

ik heb het geluid van de waterval aan de linkerkant uitgekozen
om mijn gehoor in balans te brengen wat nog steeds niet is opengegaan
en zit tegen de hoekrand van de piramide om mijn ruggengraat scherp te maken
tegenover het hek van lao tse had ik de perfecte plek gevonden om te zitten
ik blijf uit het zicht van de sannyasins
stop met de vipassana loop als mijn belangrijkste meditatietechniek
gewoon zitten in diepe stilte…mijn bron aanboren…die zal ik spoedig nodig hebben

ik begin te merken dat sommige mensen vreemd om me lachen
iedere keer als ik langs hen loop hoor ik dat ze denken dat ik homo ben of een
sullig mietje en omdat ik nu een broek aan heb bewegen mijn benen los van elkaar
ik begon zelf ook te zien dat het heel onelegant was en dat het er raar uitzag

ik voelde me ongemakkelijk want die geluiden werden steeds sterker
en ik kon begrijpen dat het er voor een buitenstaander echt raar uitzag

bhagwan had gezegd dat je geen oranje jurk meer aan moest doen
aangezien het de aandacht trok van de politie in poona en overlast veroorzaakte

maar hij had niets gezegd over het dragen van een jurk op zich
dus besloot ik om mijn gracieuze langzame manier van lopen te verbergen
achter een jurk die donkerblauw bijna zwart moest zijn
soefi's droegen zwarte jurken
dat was niet het knaloranje dat de aandacht trok

dus liet ik twee donkerblauwe jurken maken en ging de ashram binnen
niemand maakte zich er druk om
het zag er niet opvallend of radicaal uit en het verborg mijn manier van lopen

alles was in orde en ik was op mijn gemak tot ik op een avond bij de multiversity
op boze toon werd aangesproken door tathagat en hij tegen me schreeuwde
ik zei toch dat je moet ophouden met langzaam lopen en geen jurk moet dragen
jurken zijn verboden door bhagwan

ik zei vriendelijk tegen hem dat het me speet en dat de jurk niet oranje was
en dat oranje jurken niet meer mochten
ik had die donkere jurken al een week gedragen en niemand beklaagde zich erover

tathagat heeft absoluut geen geduld
als een echte dictator zei hij dat hij geen tegenspraak duldde
dat zijn woord wet was
geen jurk en niet langzaam lopen
hij gaf me twee dagen om mijn houding te veranderen

ik was echt kapot en nu echt boos op bhagwan
ik had hier genoeg van
dit was weer zo'n vervelende stomme en echt vernietigende actie tegen mij
ik had er genoeg van…ik liep de ashram uit

ik was rechtstreeks boos op bhagwan voor de allereerste keer in mijn leven
dit was echt duidelijk zijn eigen schuld
ik werd achtervolgd door iedereen die hij een machtspositie had gegeven

wat hebben mijn kleren te maken met mijn spirituele pad
waarom bemoeien die mensen zich met alles
waar is mijn simpele vrijheid
om gewoon de kleren aan te trekken die ik wil dragen

ik verliet de ashram en ging die avond zonder te eten naar bed
ik was heel boos en had er helemaal genoeg van
ik besloot om weer weg te gaan
en nu naar de bergen te gaan en te mediteren met de tibetanen

juni 1989 mijn flatgenoot nirmal maakte me de volgende ochtend vroeg wakker
hij wist dat ik altijd tot half 2 of 2 uur ’s middags sliep

hé rajneesh raad eens wat er gebeurd is…raad eens wat er gebeurd is
er hangt een nieuwe aankondiging bij de ashram vandaag
iedereen moet verplicht een rode jurk dragen
en de kleur rood is precies de kleur rood die in jouw kamer hangt
jouw rode jurk

hij was geschokt…en verbijsterd

ik werd wakker en begon als een gek te lachen
poetste snel mijn tanden nam een douche en ging naar de ashram
voor de allereerste keer in mijn leven om 12 uur ’s middags
ik was de enige die in het rood liep

ik liep langzaam en keek uit naar tathagat
kom nu maar op…met je grote bek…ha ha ha ha ha
ik loop in een jurk…een rode jurk

het was een wonder
bhagwan begrijpt het en ik lach

loop voorbij het hek van lao tse…met tranen in mijn ogen
dank u bhagwan…dank u bhagwan
ik heb u luid en duidelijk gehoord
ik heb uw geheime boodschap gekregen…mijn tijd is gekomen
ik zou mezelf voorbereiden en zo diep mogelijk naar binnen gaan…
ga naar binnen ga naar binnen ga naar binnen
hij stond aan de kant van de vrijheid…de waarheid zal overwinnen
ik had vleugels van vertrouwen gekregen
ik vierde op mijn eigen manier feest
ik zou zo diep mogelijk naar binnen gaan en zo mijn dank en dankbaarheid tonen

ik zag tathagat een paar dagen later langskomen in een rode jurk
hij liep me slinks voorbij en zag er dom en dwaas uit…durfde me niet aan te kijken
ik wist wat er in zijn hoofd omging…hij zou zich nooit meer met mij bemoeien

bhagwan kondigt de oprichting van de nieuwe mysterieschool aan

bhagwan ziet de nieuwe mens weer aan de horizon
en stuurt de boodschap uit dat er spoedig veel mensen zullen komen
maak een nieuwe boeddhahal voor tienduizend mensen
maak een nieuwe hal in een piramide met water eromheen
breid de ashram zo veel mogelijk uit
en er wordt een slaapkamer gemaakt van het chuang tse auditorium

de lucht wordt geladen en bhagwan verklaart dat
de energie op een nieuw en hoger niveau is
het is duidelijk dat er een nieuw begin op het boedhhaveld neerdaalt
er hangt weer een opgewonden sfeer in de lucht

mijn dagelijkse zitsessies bij de vijver tegenover het hek van lao tse
beginnen de aandacht te trekken van het roddelcircuit
belangrijke lao tse bewoners anando amrito neelam mukta de griekse
zitten meestal ‘s middags van 5.30 tot 6 uur gezellig bij elkaar bij het lao tse hek

het begint me op te vallen dat de therapeuten altijd rondrennen in de multiversity
soms heen en weer zonder een duidelijke reden
ze zien er druk en belangrijk uit met een stapel papieren onder hun arm
glimlachend kijken ze om zich heen om hun onbehaaglijkheid te verbergen
ze concurreren allemaal met de andere groepsleiders
over welke groep de meeste deelnemers heeft
welke groep de belangrijkste is…enzovoort enzovoort

in de verte hoor ik ze weer fluisteren
o hij denkt dat hij verlicht is…is heel serieus en gewoon gestoord
die therapeuten kunnen niet gewoon stilzitten zonder iedere dag te oordelen
en hun mening te verkondigen aan iedereen die groepen komt doen

het wordt moeilijk om bij de vijver te zitten
maar ik houd van deze plek waar je kunt zitten en het is mijn plek geworden

ik ben een doorn in hun oog een nachtmerrie voor ze
nooit iets van therapie gedaan…geen groep
gewoon stilzitten in gelukzaligheid

bhagwan heeft nooit een groep gedaan
en krishnamurti ook niet en ramana maharshi ook niet noch boeddha
ja geen enkele levende boeddha heeft ooit een therapiegroep gedaan
en toch kwamen zij er allemaal

de boodschap van bhagwan was duidelijk
therapieën en groepen zijn alleen om je voor te bereiden op meditatie
therapieën houden geen enkel verband met de toestand van no-mind
geen verband met de innerlijke processen van meditatie
of gewoon meditatief zijn

meditatie vraagt je om de bodymind helemaal los te laten
zodat de vlam van bewustzijn kan groeien

je hoeft helemaal geen informatie meer toe te voegen aan je innerlijke wereld
je hoeft alleen maar naar de stille wereld binnenin je te luisteren
en diep in die innerlijke wereld te duiken
waar het hele weten van dit bestaan
op zichzelf aanwezig is

het westerse denken is geobsedeerd door verandering en jezelf verbeteren
alle therapieën verleiden je om meer en meer over allerlei dingen te leren

bhagwan vraagt niemand om op wat voor manier dan ook te veranderen
transformatie is iets anders en vindt plaats op een totaal ander niveau

verandering vraagt om een horizontale beweging
meer leren en meer ervaring en kennis verwerven
maakt je geleerder

transformatie vraagt om een verticale beweging
afleren en innerlijke processen ervaren en verdrinken in weten
dat leidt tot bewustzijn

verandering vraagt
van a naar b naar c naar d naar e…en houdt nooit op in die veranderende wereld
transformatie vraagt
van a1 naar a2 naar a3 naar a4 naar a5…dieper en dieper in dit eeuwige moment

verandering vraagt om therapie en groepen en informatie
transformatie vraagt om meditatief zijn en bewustzijn

het westerse denken vertaalt bewustzijn naar betekenis
om meer en meer bewust te worden van dit of dat

de oosterse wijsheid begrijpt dat bewustzijn inhoudt
dat je gewoon bewust wordt van het bewustzijn zelf

verandering is horizontaal terwijl transformatie verticaal is

jezelf niet accepteren vraagt om verandering
wees gewoon jezelf en er vindt transformatie plaats

wie mediteert werkt met energetische processen die loodrecht omhoog gaan
vanuit de lage frequentie van de alfa-staat
naar de hoge frequentie van de omega-staat

de staat van het grote orgasme van no-mind…de omega-staat
waar je in seksuele vereniging de lagere krachtchakra's aansteekt
vuur creëert dat zich omzet in een opgewonden diepe ademhaling
via het hart naar alle kanten uitvloeit en ontspant
via de keel geluiden van genot voortbrengt
via het derde oog het lichtvenster bereikt
via de kruin tot een orgastische explosie van gelukzaligheid komt

de nul-ervaring

waar alle tijd ruimte verdwijnt
gedachten verdwijnen
jij en ik verdwijnen
eenheid met het universum

je bereikt een orgastisch hoogtepunt
je bent verdwenen en toch ervaar je
een eindeloze aanwezigheid de staat van no-mind

alle meditaties zijn gecreëerd om juist deze verticale transformatie te ondergaan
de innerlijke energetische processen van de alfa tot de omega

waar passen in hemelsnaam groepen en therapieën
in deze processen van transformatie
die leiden tot een hoge piek die samengaat met een ontspannen bewustzijn

therapieën voegen juist nog meer toe aan het reeds dode gewicht
en de ego van de mind
het verkeerde idee dat ik meer weet
dus misschien word ik me meer bewust van mijn omgeving
het grootste bedrog en gewoon nonsens

bhagwan's boodschap
leef in het moment

dit levende moment
is niet het verleden noch de toekomst
want het verleden heeft de oude dode mind en diens herinneringen nodig
en de toekomst is nog niet gebeurd
is alleen maar een projectie of een fantasie

gewoon in dit moment leven
van moment tot moment
is het ervaren van een hoge piek met een ontspannen bewustzijn

een groots inzicht dat ik altijd tegenkwam
bij mijn don juan casanova sannyasinvriend shunyam

dumpte gewoon zijn vriendin voor een andere weer een andere en nog een andere
ik leef gewoon in het moment…ik leef van moment tot moment
bhagwan zegt leef in dit moment…dit moment is voorbij en

er verschijnt al weer een nieuwe vriendin aan de horizon

een geweldige manier om zijn wijsheid in praktijk te brengen

over doen en niet doen
over zijn en niet zijn

doen leidt altijd tot meer doen en meer doen

zijn is simpel…hier nu zijn
en hier nu groeien in het zijn

gewoon zijn…puur zijn

het westerse denken is geobsedeerd met meer en meer doen
rusteloos en constant aan het rennen
kan gewoon niet stilzitten en zijn

de gratie die op je neerdaalt…door gewoon te zijn…stil
zijn leidt tot zijn

doen leidt tot denken en al het krankzinnige verkeer dat daar bijhoort
meer verwarring en illusies en verder wegraken van je centrum

bewustzijn is een toestand van verticale stilte
bewustzijn is de toestand van no-mind in het huidige moment
zodat je je bewust wordt van het bewustzijn wat leidt tot een toestand van puur zijn

waar de ervaring en degene die ervaart oplossen in een toestand van ervaren

waar degene die gadeslaat en dat wat wordt gadegeslagen oplossen
in één puur getuige zijn

deze werelden en uitspraken zijn vreemd voor het westerse denken
met zijn obsessie voor therapieën en kinderachtige groepen

over het loslaten van het denken
duizenden keren horen we bhagwan zeggen
laat het denken los
maar we hebben de betekenis en de diepte daarvan helemaal verkeerd begrepen

een gewone leek moet er op een eenvoudige manier mee beginnen

kijk alleen maar naar je gedachten die als wolken voorbijdrijven
kijk alleen maar hoe je gedachten voorbijdrijven en blijf een objectieve getuige

spoedig zullen er korte leegtes ontstaan

kijk alleen maar hoe de gedachten voorbijkomen zonder te oordelen
van dit is een goeie of dit is een slechte…dan is het denken weer begonnen
en ligt de nadruk weer op oordelen in plaats van op gewoon kijken

blijf een objectieve getuige
en de leegtes zullen langer en langer worden

dit is getuige zijn en zo versterk je het getuige zijn
gewoon een eenvoudig handigheidje
waarmee je objectief getuige kunt zijn

ga dan verder met de subtielere lagen van de emoties
kijk naar de emoties met dezelfde objectiviteit

het is veel moeilijker om objecief te blijven
als je vriendin is afgepakt door je beste vriend

blijf getuige van je emoties
alsof je kijkt van een grote afstand
met de blik van een adelaar

langzaamaan zal dit simpele handigheidje
waarmee je je subtiele emoties objectief blijft gadeslaan sterker worden

sla vervolgens het hele lichaam en alle lichaamsbewegingen gade
hierdoor zullen alle lichamelijke activiteiten langzamer worden
de getuige zal sterker worden

dit heel simpele handigheidje
is bedoeld om een pure getuige te creëren
die objectief is en losstaat van lichaam gedachten emoties

nu gaat je energie niet naar lichaam gedachten emoties
maar gaat en groeit in de richting van het getuige zijn

getuige zijn is een handigheidje
getuige zijn is de sleutel
in meditatie moet je een objectieve getuige worden
van de gedachten en de denkprocessen…een objectieve getuige

denken wil alleen maar zeggen dat je geïdentificeerd bent met het lichaam

het denken loslaten betekent het lichaam loslaten
hoe kun je het lichaam loslaten…het bestaat toch werkelijk
alleen wanneer je sterft valt het lichaam uit elkaar en stopt het denken
vandaar dat je het denken niet kunt stoppen…maar je kunt wel een getuige creëren

lichaam en geest is één…bodymind
de bodymind bestaat uit
gedachten emoties en de identificatie met het lichaam

wees er getuige van dat je niet de gedachten bent
wees er getuige van dat je niet de emoties bent
wees er getuige van dat je niet het lichaam bent

getuige zijn is de gouden sleutel

naarmate de getuige sterker en sterker wordt
verdwijnt langzaam de identificatie met de gedachten emoties en het lichaam

getuige zijn is de gouden sleutel

hoe kun je de mind droppen…er is om te beginnen geen mind die je kunt droppen
in feite kun je de mind aanscherpen naarmate de getuige sterker wordt
helderheid van geest neemt toe naarmate het getuige zijn sterker wordt

voorbij de mind gaan…is niet de mind droppen
het gaat erom voorbij de mind te gaan…naar een toestand van no-mind

als je de toestand van no-mind bereikt
verdwijnt de mind als dauwdruppels…lost eenvoudigweg op
de mind was gewoon de schaduw…van onbewust zijn

ik bekijk met grote ontsteltenis de werkelijkheid waarmee ik geconfronteerrd word
de multiversiteit creëert een illusie dat dit het echte zoeken is
dat therapieën en groepen zijn waar het echt om gaat
dat no-mind en meditatie moeilijk te begrijpen zijn voor een beginner
het is vreemd en hoeft niet zo nodig voor ze

dus begin met therapieën en groepen
en blijf daarin steken

het is een vicieuze cirkel…de therapeuten hebben gevestigde belangen
ze hebben enorme bedragen betaald om gediplomeerde therapeuten te worden
en moeten hun investeringen terugkrijgen
hun therapieën aan de buitenwereld verkopen
en hun brood verdienen

makkelijk handeltje
makkelijk leventje
heel veel aandacht van onschuldige nieuwkomers
heel strelend voor je ego
de minigoeroes en de leraren die alles weten

pure uitbuiting en ze vergeten al gauw waarom ze hier eigenlijk naartoe kwamen
voor meditatie…met de bedoeling om uiteindelijk meditatief te leven

deze plek was een gekkenhuis aan het worden
te veel rechters en leraren die doen alsof ze alles weten

geen discipel te bekennen

bhagwan was er gewoon iedere avond om hen te amuseren en zij waren gemachtigd
om therapeut te zijn in ‘s werelds grootste transformatiecentrum
waar miljoenen naar toe kwamen om getransformeerd te worden
deze plek werd hun manier van leven waar ze gemakkelijk geld konden verdienen

werk gewoon officieel een paar maanden in poona
en spring dan op een vliegtuig naar het westen
daar stonden verlangende en onschuldige mensen in de rij
om hun groepen te vullen en hun zakken…kom terug naar poona als een rijk man
haal nog een diploma
leef in het moment hier nu en zoek een nieuwe vriendin

paradijs op aarde
deze aarde zelf het lotusparadijs waar het geld regent op de therapeuten

ik was hun vijand en gevaarlijk
ik liep in vipassana zonder te betalen

de nieuwkomers konden niet begrijpen welke groepen ik gedaan had
door welke therapieën ik in deze innerlijke ruimte was terechtgekomen

de sfeer in de ashram veranderde snel
de rode jurken creëerden een gevoel van eensgezindheid in de ashram
en de collectieve energie kwam nu samen en werd één energie
gewoon doordat duizenden sannyasins dezelfde kleur droegen
was het boeddhaveld vol nieuwe vibraties

de kleur rood zou zijn eigen betekenis krijgen
want wij zijn lichtlichamen
de kleur die we dragen reflecteert van ons lichaam af
vandaar dat we de lage frequentie van het rood niet in ons lichaam absorberen
maar het rood dat gereflecteerd wordt in de atmosfeer creëert vuur
en dat helpt ons om meer intens te worden

tegelijkertijd zag bhagwan dat ik spoedig verlichting zou bereiken
en toen het feest van de volle maan in juli dichterbij kwam
kregen alle sannyasins te horen dat ze witte jurken moesten dragen

witte jurken zorgen ervoor dat de energie zich manifesteert
en actief wordt in het passieve energieveld van de nacht

bhagwan begon te merken dat de therapeuten de groepen domineerden
en niet enkel zijn energie kanaliseerden

hij koos zwarte jurken voor hen
zwarte jurken zorgen ervoor dat je als ego verdwijnt
en passiever en receptiever wordt
zo probeerde hij de impact van hun energie op de groepen te verzachten

bhagwan zag duidelijk de resultaten van zijn absolute openheid
en wist dat hij verkeerd begrepen werd

met de recente ramp in oregon
was een nieuwe ramp het laatste wat hij nodig had

de sannyasins moeten weer wakker worden
en de meditaties doen die hij oorspronkelijk gecreëerd heeft
en van richting veranderen en weer naar binnen gaan

hij kondigt aan dat er weer meditatiekampen gehouden gaan worden
het vuur moet terugkomen…nu is de tijd ervoor

hij verschijnt voor het eerst op het feest van master's day
alle sannyasins in witte jurken vieren de nieuwe white robe brotherhood

ik heb mezelf dag en nacht voorbereid op deze speciale momenten
het was voor mij het eerste master's day feest aan zijn voeten
in de verte op de laatste rij dans ik en voel ik zijn genade over mij komen
ter herinnering aan mijn eerste samadhi
wat een zegen om hem hier en nu bij ons te hebben
de aarde is gezegend

bhagwan heeft altijd benadrukt dat de commune
en het boeddhaveld slechts een levend experiment zijn
sannyasins zijn de betekenis vergeten van een levend experiment
en wat het betekent een mysterieschool te creëren

een levend experiment betekent
dat we uitzonderlijk alert en bewust moeten zijn
van het onzichtbare levende experiment dat plaatsvindt

de meester is niet het lichaam dat opgesloten is in zijn slaapkamer
de meester is de pure getuige
die vrij en vormloos rondzweeft en iedere stap van ons gadeslaat
de meester is de getuige
hij die ziet met één oog

zijn discipelen zijn een levend experiment
hij ziet alles en weet alles

ik was me bewust van zijn geheim
zijn zwevende aanwezigheid als toeschouwer
draag hem in stilte boven mij met mij mee als een vlam van bewustzijn
bewust van de verticale lijn in mijn manier van lopen of zitten
sta toe dat zijn goddelijke aanwezigheid bij elke beweging dieper in me doordringt

ik was een holle bamboe
gooi al mijn troep eruit zodat de gast kan binnenkomen en zich thuis voelt

bhagwan sloeg het in stilte gade
verbaasd over alle acties tegen mij van zijn meest nabije discipelen
ze hadden het nooit opgenomen tegen een spiegel van een gewone discipel

voor bhagwan droegen ze allemaal een speciaal masker
voor mij droegen ze geen masker
ik was gewoon die idiote rajneesh die langzaam liep
werd niet eens beschouwd als een menselijk wezen…enkel een dier
hij begon hun ware gezichten te zien

omdat ik wist wat ik wist
voelde ik mijn hart breken om wat bhagwan zag
ik kon hun onmenselijkheid jegens mij absorberen
maar bhagwan had twintig jaar lang diep en liefdevol met hen gewerkt
het was een nederlaag voor hem…zijn werk mislukt…ze hadden hem teleurgesteld
misschien was hij te optimistisch en te zacht voor zijn mensen

de amerikaanse regering berokkende hem minder schade dan zijn eigen mensen
hij kon zien dat als hij zou terugkomen ze hem zouden vernietigen
en hem daadwerkelijk uit hun boeddhaveld zouden verbannen

de aankondiging in de boeddhahal op 18 augustus
kwam voor velen als een verrassing maar niet voor mij

bhagwan zegt…weinig mensen hebben mijn woorden begrepen

de meditatiekampen worden intensiever
bhagwan komt een paar keer naar buiten voor een stil bliksembezoek

ik word nog steeds door het management in de gaten gehouden
ik woon alleen en heb geen relaties
en kom alleen om 2.30 ’s middags…precies dezelfde routine
zitten en dan een uur lopen achter boeddha grove
dan buiten zitten voor de audiolezing van die avond

ik ging door met mijn gewoonte om gedurende negenentwintig dagen
in diepe stilte te zitten en dan bhagwan te zien voor die ene speciale dag
als het volle maan was
ook al kwam bhagwan niet meer tevoorschijn

ik ben koppig en gefixeerd op bepaalde innerlijke zaken

ik bleef iedere avond buiten zitten bij de piramide
en kreeg op het kantoor te horen dat de piramide alleen voor therapeuten was
die met kristallen werkten…en om esoterische readings te geven
dat ik me als een speciaal iemand gedroeg door op de beste plek te gaan zitten
en dat ik nederig moest zijn en mijn naam rajneesh moest opgeven
en ervoor moest zorgen dat mensen ophielden om mij rajneesh te noemen

als ze me maar konden aanvallen
dus ik lachte en zei
ik ben een eenvoudige discipel met een duidelijk ego dat ik probeer los te laten
bhagwan is mijn meester en die heeft helemaal geen ego om los te laten
dus het beste is als bhagwan zijn naam rajneesh opgeeft
en ik heb er persoonlijk geen bezwaar tegen als hij zijn naam opgeeft

al gauw kwam ik erachter dat er klachten naar bhagwan gestuurd werden
om mijn naam te veranderen…er werden veel brieven tegen mij naar hem gestuurd
dus bhagwan glimlachte alleen maar en zei
ja verander zijn naam
het is verkeerd gespeld rajnish
verander het in rajneesh

ha le lu ja

als ik de boeddhahal binnenkom voor de zondagse sannyas celebration
hoor ik zareen aankondigen dat bhagwan gezegd heeft
dat rajneesh de modelsannyasin van de ashram was
en ze vraagt me om naar voren en bij haar te komen

er hing een opstandige sfeer en bhagwan had er genoeg van

bhagwan begint op mysterieuze wijze zijn naam te veranderen
26 december 1988 wil geen bhagwan meer genoemd worden
27 december 1988 boeddha
30 december 1988 shree rajneesh zorba de boeddha
7 januari 1989 shree rajneesh
29 februari 1989 osho rajneesh
12 september 1989 osho

op 12 september stuurt hij er nog een aankondiging uit
jullie zullen met een heel nieuwe mens geconfronteerd worden
die niet langer bekend staat als rajneesh
maar simpelweg als osho

het is een koan en komt als een verrassing voor mij
ik wist dat ik spoedig zou worden aangekondigd
misschien was dit zijn manier om de naam rajneesh op te geven

hoe dan ook..wat het ook was...mijn naam rajneesh
was geen punt meer voor de mensen die zich druk maakten om mijn ego

ik kwam van bodhidharma…passeerde het hek van lao tse
liep zoals altijd langzamer en maakte diep vanbinnen een buiging voor bhagwan
mukta is bezig met de planten water te geven vlakbij het hek
en begint me terwijl ze me zo langzaam ziet lopen te plagen
en water in mijn richting te sproeien

anando en neelam en een paar vrouwen uit de groep van lao tse
die daar buiten zitten te roddelen doen mee en lachen me uit
ik word nat van al dat gesproei en moet uitwijken
ik ben gewoon een stomme grap voor hen…ik doe alsof ik verlicht ben

ik zit net diep in mijn innerlijke buiging en dit maakt me woest
ze gedragen zich gewoon puur lelijk en pesterig
en dat ook nog eens zonder respect bij het hek van de grootste meester op aarde
ik snap hun grappen niet en werp harde en boze blikken naar hen…en loop door

bhagwan verdient zulke geweldige discipelen
dit zouden zijn levende vlammen van liefde en compassie moeten worden
deze plek is gewoon een aanfluiting

ik hoor de volgende dag
dat bhagwan alle vrouwen verzocht heeft
om hun spullen te pakken en het lao tse huis te verlaten

voor mij was dit het keerpunt
het sterkste signaal en de duidelijkste boodschap die bhagwan heeft afgegeven

ik vraag me af wie er nu voor hem zal zorgen
hij is zacht en vol mededogen
en staat toe dat ze een paar dagen later naar lao tse terugkeren

ik wist wat er gebeurde
er hing iets groots en dreigends in de lucht
de tekenen waren overal aanwezig

de slaapkamer in chuang tse die bhagwan speciaal ontworpen had
zou niet door hem bewoond worden

op 14 september opende hij de vipassana gang voor iedereen
ik kwam een sannyasin tegen van de mysterieschool
die zei dat ik als eerste door de vipassana gang moest lopen
ik zei dat ik niet eens ooit zou durven ademhalen in dezelfde ruimte
waar bhagwan woonde…en sloeg het aanbod af

ik ging iedere avond dieper en dieper
en sliep ’s nachts niet meer

de koendalini werd actief en liet zich sterk voelen
ik verloor mijn evenwicht op die duizelingwekkende hoogtes
ik hoorde vacuümachtige geluiden in mijn rechteroor
ik had een heftige pijn in mijn linkerschouderblad en mijn rechterarm

de nachten bracht ik hevig transpirerend door
ik wilde geen licht meer zien
alleen maar hele dagen en nachten in mijn kamer doorbrengen
met dubbele gordijnen zodat het absoluut donker was

ik moest steeds vaker in mijn donkere kamer blijven
in het pikkedonker want mijn ogen begonnen te tranen als ze zonlicht zagen

de ida zat helemaal in de knoop
de opengaande beweging liep spiraalsgewijs naar beneden
iedere poging om het in opgaande richting te openen
blokkeerde het nog meer
alles wat ik deed om het open te maken keerde zich tegen mij

in de herfst eind september gebruikte ik iedere dag eucalyptusstoombaden
die konden helpen de innerlijke ademhaling te openen en de ida
te activeren en bleef de twee maanden daarop in mijn donkere kamer

het werd moeilijk om de kamer uit te gaan
de koelere lucht en de eucalyptusstoom waren goed voor mijn ademhaling
was altijd moe en slaperig
en begon zestien tot achttien uur te slapen

ik ging alleen 's avonds naar de ashram voor het avondeten
en danste in het bamboebos met golvende latihan bewegingen
bhagwan wilde dat er iedere avond tot 23.30 gedanst werd in boeddhahal
het was de perfecte timing voor mijn avonden en mijn avondeten

het was oktober en een nieuw mysterie diende zich aan
toen bhagwan vroeg om de commune zwart te verven
alle muren en alle hoeken…werden zwart geverfd

het zwart was perfect
functioneerde als een baarmoeder waarbinnen het wezen kon uitdijen
het zwart ondersteunde de vrouwelijke idaspiraal
het boeddhaveld begon naar links over te hellen
ontvankelijk vrouwelijk...de creatieve baarmoeder diep en stil

toch zou het boeddhaveld weer overhellen naar een andere kant
naar een nieuwe verticale as
de draaikolk verplaatste zich
het zwart was bhagwan's geheime nieuwe fase en methode

alle borden op de gebouwen werden weggehaald
die blijven altijd invloed uitoefenen op een lege mind
iedereen in samadhi zou de diepe verborgen betekenissen begrijpen
in die lege toestand resoneert een naam als jezus grove
gewoon de hele tijd jezus grove jezus grove jezus grove
tot het een andere naam vond en die eindeloos ging herhalen

er zou iemand spoedig verlicht worden
de implicaties van het zwart en het weghalen van de borden
zijn slechts simpele aanwijzingen
ik kende ze allemaal
ik was al eerder in het zwarte gat verdronken
dit zou veel groter zijn

op 9 november 1989 kondigt bhagwan aan
dat zijn stilte niet religieus is
het is een protest
een protest tegen de huichelaars
en ook tegen hen die luisteren maar niet horen

maar wie waren die mensen nou die hoorden maar niet luisterden
ja ja dat vraag je je af

ik keek altijd naar hoe de meeste vrouwen in de ashram zich gedroegen
allemaal op zoek naar de rijke en machtige mannen
de mooiste vrouwen renden achter de machtige mannen aan
de machtige mannen gingen achter die mooie vrouwen aan

hun hele spel bestaat uit geld en macht
en schoonheid trekt schoonheid aan

ik hoorde bhagwan altijd praten
over de overheersing van mannen over vrouwen
dat vrouwen geen vrijheid gehad hebben
en altijd gedomineerd zijn door mannen eeuwenlang

dit was iets wat ik maar half begreep
aangezien ik in deze moderne tijden leefde heb ik andere ervaringen gehad

voor zo ver ik het begreep
wil een man rijkdom en macht hebben
alleen maar omdat hij dan de mooiste vrouwen kan krijgen
en dat vrouwen met hun schoonheid
de rijke en machtige mannen uitbuiten

dit was een vicieuze cirkel…in omgekeerde richting
op deze manier jaagt de man de hele tijd rijkdom en macht na
zodat hij vrouwen…en zijn zwakheid voor mooie vrouwen kan bevredigen

ik heb nog nooit gezien dat een mooie vrouw achter
een arme gevoelige man aanrent alleen maar omdat hij zo mooi fluit kan spelen
komt heel weinig voor als het al mogelijk is

het was mij duidelijk dat de man gedomineerd wordt door de vrouw
arme man…hij moet bevrijdt worden van de vrouw

die hele lelijke norm van de maatschappij om geld en macht te respecteren
kan alleen omgedraaid worden als vrouwen besluiten hun waarden bij te stellen

regeer en heers over de wereld
de man is een agressief dier dat zijn prooi uitzoekt
in de ogen van een vrouw is de zachte en gevoelige man een watje

in de twintig jaar dat bhagwan sprak
werd het nooit vanuit deze hoek bekeken
mijn idee is dat bhagwan een eenvoudige man was uit een klein dorpje bij jabalpur
die zijn hele leven uiterst ridderlijk en respectvol was naar vrouwen
en vanuit dit eenvoudige perspectief naar deze ingewikkelde ontwikkeling
van de man vrouw overheersing keek…pure onschuld

bhagwan kon mijn inzicht horen
was zo blij om een nieuw helder feit voor zich te zien
zijn visie op de man vrouw overheersing werd compleet
ik verdiende mijn vleugels

op 23 november 1989
creëert bhagwan de beweging voor de bevrijding van de man

op 28 november 1989
bezoekt hij plotseling...voor de allereerste keer in zijn leven de multiversity
bekijkt rustig de aankondigingposters van iedere groep en iedere therapie
en kondigt tot ieders verbazing aan
dat er geen lange therapiegroepen meer mogen zijn

er waren gewoonlijk cursussen van twee of drie maanden
nu mogen ze alleen nog licht en plezierig zijn en drie dagen duren

en dat mensen verplicht zijn boeken moeten lezen
vóór ze welke groep dan ook doen

wat betekende deze plotselinge verandering en nieuwe koers

werd bhagwan serieus
wat betreft degenen die wel hoorden maar niet luisterden

en hij ging verder met te zeggen

zij die zich aan mijn woorden vasthouden lopen mij mis

de leeuw brulde en liep loerend heen en weer

bhagwan bereidt het hele boeddhaveld nu voor
op een nieuwe en verhoogde staat van energie

een onmetelijk wezen gaat geboren worden
er zou een grote operatie voor nodig zijn

bhagwan is een chirurg van grote precisie
zijn handen zijn als een diamant aan alle kanten geslepen
hij gebruikt ze als instrumenten geleid door een laserstraal
en snijdt in de krachten van het boeddhaveld boven ons

kosmisch superbewustzijn
collectief superbewustzijn
superbewustzijn
kosmisch bewustzijn
collectief bewustzijn
individueel bewustzijn

en laat ze helemaal naar beneden gaan

individueel onderbewustzijn
collectief onderbewustzijn
kosmisch onderbewustzijn

er moeten hele diepe reparatiewerkzaamheden verricht worden
de schade is diep ingebed in het kosmische onderbewustzijn
geen enkele levende meester heeft ooit een dergelijke diepte bereikt
en een open operatie gedaan

bhagwan meester der meesters
test nu zijn totaliteit en de uiterste grenzen van zijn wezen
niemand heeft ooit zo diep durven gaan

nivedano wordt voorbereid om het boeddhaveld te verdrinken
met knallende donderslagen...electrificerende geluiden met een hoge frequentie

hij komt langzaam en uiterst vastberaden het podium op
totale stilte in iedere afzonderlijke beweging
diep als de oceaan
pakt de lucht vast

elk afzonderlijk gebaar...krachten die je niet kunt zien
hij beweegt snel en met een griezelige precisie
ik ben verbaasd over wat ik zie

hij is klaar en zit stil op zijn meesterlijke operatiestoel

in de allerdiepste stilte
hoog naar boven de lucht in
en dan met een duik diep de aarde in
hij spreidt zijn onmetelijke onzichtbare handen
om de beschadigde linkervleugel te repareren
dan gaan ze hoog de lucht in dan met een duik diep de aarde in

op en neer op en neer
voorzichig verbindt hij de onzichtbare draden van licht
tot lichtbundels
draad na draad...draad na draad
eindeloos vriendelijk vol mededogen

aarde met hemel
lichtoperatie
hij gebruikt licht met een hoog voltage
brengt het tot bedaren en zet het om in stilte

wonderlijke wezens in de hemel kijken verbaasd toe
de hemel weet wat er op het spel staat

er wordt een historische en ondoorgrondelijke strijd gestreden
hoog de lucht in...diep de aarde in

ik weet zeker
dat er in de geschiedenis van het superbewustzijn
nooit een dergelijke extreme operatie heeft plaatsgevonden

een maand gaat voorbij maar de beschadiging zit te diep
er is een hoger voltage nodig om dieper en krachtiger te kunnen snijden

ieder deeltje is nodig voor deze kosmische strijd
het boeddhaveld is aan de linkerveugel beschadigd
de zwarte muren van de ashram zorgen ervoor
dat het zwaartepunt links ligt zodat genezing en reparatie mogelijk is

bhagwan geeft aan dat nivedano en zijn bombastische muziekgroep
met hun speakers en de hele muziekgroep moeten verhuizen
vanuit het evenwichtige centrum van de boeddhahal
naar de linkerkant

hij heeft het geluid nodig als extra kracht om het evenwicht te herstellen
het boeddhaveld moet meer naar links hellen
het hele boeddhaveld luistert diep vanbinnen
beweegt zich naar links en het centrum verplaatst zich

de linkervleugel is beschadigd
de koendalini buigt gevaarlijk naar rechts

er ontstaat een druk die gevaarlijk wordt
moet met spoed hoog de hemel in en diep naar beneden weer de aarde in
snel achter elkaar...meteen nog een keer

osho osho osho
alle krachten naar boven en naar beneden

osho osho osho
schieten naar boven en crashen in de aarde

osho osho osho
bhagwan komt op loopt op een hoog koord hoog in de lucht

osho osho osho
ja ja ja hij herinnert zich dat ze hem vanaf de aarde naar beneden trekken

osho osho osho
flitsende bliksemstralen doorsnijden de lucht het lijken wel diamanten

stop meditaties

terwijl nivedano instructies heeft gekregen om sneller op zijn trommels te slaan
het hele boeddhaveld voor te bereiden op een crescendo
in al zijn totaliteit

komt bhagwan de meester der meesters op
kracht 9 op de schaal van richter

niet te verwoorden
niet uit te drukken
onmetelijker dan de waarheid

het open geheim
de meester werkt aan het herstellen
van een beschadigde koendalini
diep in de kern van de aarde en hoog in de hemel
in één radicale beweging...aarde en hemel samen
een verticale laserscherpe raket

ik zie bhagwan
de grootste diamant ooit tentoongesteld
zoveel facetten in een veelvoud van perfectie
glinsteren en schieten ogenblikkelijk miljoenen kanten op allemaal tegelijk

een verlichte wereld zal er op een dag met ontzag naar kijken
de grootste epische strijd ooit waargenomen

de hemel is getuige geweest
en ik heb het gezien

o wat kan ik onthullen
wat kan ik zeggen

die avonden gaan eeuwig door
de avond heeft de dag gezien...het zal nooit meer donker worden

ik loop rond in de ashram in stomme verwondering
dergelijke hoogten op een schaal weergeven
hierbij vergeleken is zelfs de everest een dwerg
mijn geheim wordt dieper en kalm en stil
ik weet alles wat er gebeurt
ieder flitsend gebaar van bhagwan
iedere o zo lichte beweging van zijn fijne pols

de vriendelijke glimlach van de grootste hoogten ooit door mensen waargenomen

het zachte gegrinnik en de compassie waarmee hij zijn pijn verbergt
deze strijd is de grootste strijd die ooit gestreden zal worden

misschien mocht het niet zo zijn

in de nederlaag lag misschien een nieuwe overwinning verborgen
in de nederlaag lag misschien de enige overwinning

bitter maar zoet want hij weet
de verslagene was de grootse keizer die ooit geleefd heeft
dit zou het enige passende grafschrift zijn

sterf terwijl je vecht
de roem van de nederlaag met een glimlach
met mededogen
en genade
buiten het bereik van welke vorm van dood ook
of zelfs doodloosheid bevindt zich
een nieuwe en hogere piek
voor die ene
bhagwan

mijn tijd zit er bijna op
de donkere kant van de maan groeit

een nieuwe rustperiode
een nieuw leven

de wereld daar beneden die in duisternis leeft kan niet begrijpen
waarom de hemel zo helder schittert

misschien zeg ik maar wat
flitst er enkel een valse diamant voorbij
die doet alsof hij helderder is dan de echte

wie kan je vertellen wat ik gezien heb
ik kan niets meer zeggen
het is voorbij wat voorbij is wat voorbij is

ik ben de dans de danser is verdwenen hoog in de lucht
in diepe latihan
misschien zijn er twee uur voorbijgegaan...misschien meer

de holle bamboe's verdwijnen in de oneindigheid van de nacht

boeddha grove één bij iedere beweging
één bij iedere zwaai...bij iedere stop
de bamboes zwaaien heen en weer in het donker
wie ben ik zeggen ze
wie ben ik...wie ben ik

en plotseling een krakend geluid op mijn hoofd
mijn lichaam vliegt het bamboebos in
ze hebben me weer geslagen

geen lichaam geen gedachten
niemand kan me oprapen
of me ooit weer laten vallen

zwart zwart zwart...eeuwig zwart

misschien was verliezen de enige manier
om een einde te maken aan deze ondraaglijke vreugde

ik heb het allerbeste gezien...bhagwan
ik heb met het allerbeste geleefd...bhagwan

ben er helemaal klaar voor om mijn reis voort te zetten
nergens om heen te gaan...niets om te doen
zijn in het hier nu

alles heeft zijn eigen tijd in het leven zegt bhagwan voor de grap
mijn tijd is nog niet gekomen
niet zo makkelijk
er is meer...er is meer...er is meer

word wakker lazarus...ik zeg sta op en wandel

ik word met kracht opgetild en loop
ik leef en ben er weer
de tunnel was zo ontzettend diep

misschien val ik over een paar dagen weer
het leven zorgt op haar eigen manier voor de stervenden
je kunt haar geen vaste tijdstippen voorschrijven

ik ga terug naar mijn kamer...alles is zwart
ik weet dat het mijn tijd is om te gaan

ik wil alles wat ik heb weggeven aan vrienden die mij zich zullen herinneren
ik maak een lijst van alle mooie boeken en beeldjes die ik bezit
en maak een cadeau voor al mijn vrienden
iemand glimlachte en was aardig tegen mij
iemand anders hielp me onderweg
iemand anders kwam mij te hulp toen ze me omver wilden duwen
kleine gebaren die mijn hart geraakt hadden
ik herinnerde me ze allemaal
stuk voor stuk

ik ga naar de ashram
en gaf ze allemaal een cadeau als aandenken aan mij
ze stonden allemaal verbaasd te kijken

geven gaf me zo’n blij en bevrijdend gevoel
en ik kreeg hun verbazing en liefde ervoor terug

ik word wakker er is weer een nieuwe dag

de vriendelijke en levendige vivek is vertrokken
als een gevleugelde engel de hemel in
misschien bereidt zij de komst voor
van die ene grote ziel waarop in de oneindige hemel gewacht wordt

synchroniciteit met de meester

zij vormde de vitale spiraal met de aarde
met liefde en tederheid voor iedere glimlach van hem

de verticale draden waren moe van de strijd
zij bewaakte het mysterie en droeg het mee
in haar hart

in liefdevolle herinnering aan
ma prem nirvano
die een voortijdige dood stierf
geboren op 19 maart 1949
gestorven op 9 december 1989

ik verklaar dat zij de verlichting bereikt heeft
het verticale pad en haar gids door de smalle geheime doorgang

synchroniciteit met de meester

meer kan ik niet onthullen
het is niet aan mij om te vertellen
ze glimlacht en noemt mij de gekste van de bhagwanfamilie

de dans gaat door
leven en dood...in balans als een zwaard
de scherpe rand van het bewustzijn...schudt je wakker

we dansen op 11 december
geboortedag van de gezegende bhagwan

het pad gaat hoger en hoger
wordt smaller en smaller
de grootste beslissing die ooit genomen moet worden
hij weet in het geheim hoe hij moet gaan

hij zal op zijn manier leven
en
nooit sterven
op zijn manier

bhagwan maakt een plan voor zijn laatste vlucht
dood kan wederopstanding zijn
het lichaam blaast zijn laatste adem uit...explodeert in het licht

de vlam licht fel op voor hij uitdooft
nirvana de vlam dooft uit
draagt de geheimen van de duisternis in zich
en onthult het licht

het zwarte gat onthult het lichte gat
alles komt tot rust en komt weer tot leven
alleen een diepe coma voor frisse onschuldige ogen

een vreemde manier
bhagwan maakt een plan
voor de komst
van de nieuwe mens

er wordt aangekondigd dat er zwarte magie in het boeddhaveld is
er hangt een mantra in de lucht
let op en ga diep naar binnen
luister en zoek het geluid van de mantra
hij zal bhagwan doden

kinderen rennen rond op zoek naar de schat die nooit werd begraven
de schat zoeken...het zoeken begint

het plan als spel

dit is ernstig
moet de mantraman vinden
nee er is geen mantraman
het is een groep mensen die het geluid naar zijn hara toesturen

het is alarmerend nieuws
er worden allerlei sporen uitgezet

sommige leiden naar het noorden...sommige naar het zuiden
sommige nu naar het oosten...sommige naar het westen
noordwest zuidoost noordoost zuidwest

iedere dag een andere richting een nieuwe wending een nieuwe draai
de intriges nemen grotere vormen aan en het plan wordt werkelijkheid

het hele boeddhaveld wordt van rechts naar links verplaatst
geen spoor van de zwarte magie mantra
oké...laten we het van links naar rechts proberen
geen spoor van de zwarte magie mantra

we moeten vitale verticale voorwaarden scheppen en ruimte creëren
de geheime balans voor de overdracht
links naar rechts of rechts naar links

links naar rechts
linksom
de spiralen passen
perfect

wat ik onthul is slechts het topje van de gehele waarheid
dit is wat ik kan onthullen of wens te onthullen of te laten zien aan de wereld

ik ben me ervan bewust dat er vanuit verschillende lagen en dimensies
vragen zullen voortkomen uit mijn onthullingen

de nieuwe mysteries die dit dan zal creëren
de honderden vragen die het oproept...en meer en meer vragen

ik onthul enkel dat wat ik voor mijn gevoel verschuldigd ben aan mijn
medereizigers
aan de lovers van bhagwan en aan deze mensheid
aan de toekomstige zoekers van de waarheid

en aan alle levende boeddha's daarboven
die ons van daar af in stilte gadeslaan

bhagwan heeft zijn eigen manier van kiezen...hij is absoluut vrij om te kiezen
zijn visie en wijsheid ver onze tijd vooruit
zijn totaal ontwaakte bewustzijn

elke dag worden er mysterieuze aankondigingen gedaan
ze moeten ontdekken wie de zwarte magiër is

misschien een amerikaanse cia-agent met een speciaal zoemapparaatje
of een groep mensen die een speciale mantra zingen om bhagwan te vernietigen
of een bepaald persoon...misschien een indiër met een mantra

voor de allereerste keer van de ontelbare keren dat bhagwan in zijn leven opkwam
is de boeddhahal afgezet met plakband op de vloer met een hoek van 45 graden
alle indiërs moeten aan de linkerkant van de boeddhahal gaan zitten
en alle buitenlanders aan de rechterkant

de boodschap is dat bhagwan tijdens zijn vlucht in diepe meditatie
terwijl zijn handen hoger en hoger gaan
één of meerdere indiërs zal aanwijzen
die heel zachtjes een tikje op hun schouder zullen krijgen verder niet
maar vriendelijk verzocht worden om op te staan en naar bhagwan te gaan
en de hal te verlaten via de treden naast zijn podium

bhagwan arriveert op het podium klaar om zijn mysterieuze plan te ontvouwen

de muziek volgt iedere beweging van zijn hand

hij doet zijn ogen open...wijst een indiër aan
die rustig bij hem wordt gebracht en via het trapje naast hem naar buiten loopt

de muziek gaat door..sneller...nog iemand wordt aangewezen
de muziek gaat door zijn handen hoger...nog iemand wordt aangewezen
de muziek sneller zijn handen hoog in de lucht...nog iemand wordt aangewezen
de muziek gaat sneller zijn handen hoger...nog iemand wordt aangewezen

het boeddhaveld bereikt een hoogtepunt
houdt de gouden draden geworteld in de aarde dieper dieper dieper
de vleugels van de feniks moeten tegengehouden worden door de zwaartekracht
de onmetelijke sprong tussen een onpeilbaar ravijn en oneindige afgronden

hoe zal de meesterdief de grootste diamant stelen de kohinoor
op klaarlichte dag en waar iedereen bij is

de lokeenden hebben hun werk gedaan...bhagwan's doelwit zit er nog steeds
de muziek versnelt en bereikt een crescendo...zijn handen vliegen

bhagwan kijkt naar me als een adelaar vanuit de lucht
doorboort me met zijn blik
ik wist dat mijn tijd gekomen was

hij wijst naar mij
ik bevries

ik sta langzaam op...sta stil...doe langzaam een stap naar voren
ik ben bevroren en kan geen stap verzetten
iedere stap is zwaar als lood...iedere stap langzaam en tijdloos

hij kijkt naar me
zijn ogen open en gefocust en woest als bodhidharma

de hele hemel komt naar beneden en houdt de aarde in een krachtige greep
ik loop langzaam in zijn richting...nog maar 3 meter...de afgrond is dichtbij

de tijd staat stil en alles gaat over in slow motion
vanuit een diepe stilte is er enkel nog gezoem

ik verdwijn
de hemel stort zich met volle kracht over me uit
de diamant valt zwaar en snel naar beneden mijn kruin in

ongezien in het donker...en toch op klaarlichte dag
een onopgeloste paradox die vergeten zou worden

het grootste geheim wordt in leven gehouden

de geheime transmissie van de heilige lamp

ik ben me bewust van alles dat spoedig zou gaan gebeuren
het is bhagwan's wens...hij is mijn meester
ik zie het allemaal...en zwijg

16 januari
bhagwan verschijnt voor de laatste keer om in meditatie te zitten
hij is heel erg zwak geworden en verliest zijn evenwicht als hij binnenkomt
hij zit in diepe meditatie...beweegt met zwakke en afstandelijke gebaren

17 januari
bhagwan loopt langzaam het podium op
hij glimlacht en zijn ogen glinsteren...een verre blik naar de horizon
maakt een namasté naar alle kanten langzaam langzaam het duurt eeuwig
het zou zijn laatste namasté zijn

18 januari
bhagwan blijft in zijn kamer in diepe samadhi

19 januari 1990
iedereen in de boeddhahal krijgt te horen
dat bhagwan zijn lichaam verlaten heeft
dat zijn lichaam naar de boeddhahal gebracht zal worden
en na een uur naar de lijkverbrandingsplaats gebracht wordt

bhagwan bekend als osho

zegt
mijn aanwezigheid hier zal vele malen groter zijn
laat mijn mensen weten dat ze mij veel meer zullen voelen
ze zullen het omiddellijk weten

spreek nooit over mij in de verleden tijd

de laatste dans

zijn karavanserai van discipelen dragen dansend zijn vlam van liefde

tranen en nog meer tranen stromen over mijn gezicht
er is geen terugkeer meer mogelijk nu...nu is het te laat

de grootste zwaan is weggevlogen

schok en pijn en tranen
totale schok en diepe pijn en tranen en nog meer tranen

we gaan met zijn allen dansend naar de verbrandingsplaats
zingen liedjes over bhagwan...iedereen heeft tranen in zijn ogen

bij de grootste strijd die ooit werden gestreden
is de liefde ten onder gegaan om meer liefde te creëren

het doet immens pijn om te zien hoe de vlammen oplaaien
zijn discipels zijn bij elkaar gekomen
zijn vlammen zijn geliefden
dansen

het zuivere vuur van zijn liefde spreidt zich over iedereen uit

hij is opgelost

waar liefde zich overgeeft
om zich over te geven aan een grotere liefde
dat is een geheim
van de liefde zelf

misschien dat de stervenden
de levenden doen ontwaken

boeddha’s discipel mahakashyapa

bleef altijd stil en mysterieus
op een ochtend kwam boeddha glimlachend
in stilte naar buiten met een roos

de onbekende mahakashyapa die stil onder een boom zat
barstte plotseling hardop in lachen uit

alle discipelen keken om en zagen mahakashyapa onder een boom zitten
hij had nooit iets gezegd en ze waren hem vergeten

boeddha glimlachte en gaf de roos aan mahakashyapa

de mysterieuze transmissie aan een niemandspersoon

ik heb zelfs nooit één vraag gesteld aan osho…nooit een antwoord gekregen

ik heb osho nooit ontmoet
ik ben een onbekende volgeling
met slechts één kwaliteit
die van puur bewustzijn…volledige rust…diepe stilte

ik sta alleen...rustig en stil

de wereld van osho gaat door
doet alsof er niets gebeurd is...dit is gewoon absurd
verbergt hoe geschokt ze zijn en wordt een soort zengebeuren

het onmiskenbare teken...bij de poort die geen poort is

alles is zoals altijd

wie houd je voor de gek

volledig bewust van de herculische verantwoordelijkheden die ik nu heb
volledig bewust van de onmetelijkheid van wat ik gezien heb
loop ik verdwaasd rond met tranen in mijn ogen
tranen stromen over mijn wangen
dagen achter elkaar...nachten achter elkaar

ik hug iedereen en huil uit op iedere schouder die ik kan vinden
er is niets wat ons nu scheidt
we zijn één

het zijn momenten die ons altijd zullen bijblijven
leven na leven...voor eeuwig in ons hart

er zijn veel liefdevolle sannyasins die volledig in shock rondlopen
in tranen strompelend in het donker
ze proberen een manier te vinden om verder te gaan

ze kondigen aan...dat osho heeft gezegd

ik laat aan jullie mijn droom achter

maar de droom is nu echt voorbij...jullie moeten nu wakker worden

wie kent de achterliggende mysteries
waar is de levende mysterieschool

waar is zijn heilige astrale lichaam
wie weet het

de zen-achtige sannyasins trekken zich terug in hun harde schulp
en beschermen zichzelf tegen de naakte werkelijkheid

de meester der meesters osho is niet langer fysiek beschikbaar
niet langer aanwezig voor onze uitgestrekte armen
om ons iedere avond te knuffelen met zijn wijze verhalenen
en zijn liefdesliederen

we hebben deze belangrijke kans gemist
misschien is de witte zwaan weggevlogen

osho legt een verklaring af
aan de onzichtbare
eeuwig aanwezige waarheid
zijn vertrouwelijke afsluiter en laatste koan

spreek nooit over mij in de verleden tijd

onthult zichzelf aan de eenogige ziener
ik zie zijn witte vleugels en zijn vorm die gracieus voorbijzweeft

er is meer...er is meer...ga door...ga door
ga dieper en duik erin waar het water dieper is
je moet deze oever verlaten en naar een andere oever gaan
ga door ga door ga door

ook dit zal voorbij gaan

osho's moeder mataji
ik heb het meest te doen met mataji
ik wil haar met rust laten in deze heilige tijd
ik loop stil langs mataji's slaapkamer
en hoor haar iedere keer huilen
ik wil haar voeten aanraken en de pijn in haar hart genezen
haar verzekeren dat het niet allemaal voorbij is

een moederhart bloedt...de pijn in haar hart is niet te beschrijven
mataji een devotee en een goddelijke moeder

ze heeft altijd van me gehouden vanaf de dag dat ze me zag
toen ik sannyas kreeg
iedere dag kwam ze bescheiden rustig en gracieus
met een riksja naar de poort die geen poort is
liep langzaam met haar meditatiekussen onder de arm
zuiver als een stromende waterval...bescheiden en stil
het blad aan de boom...gewoon zoals het is...puur en simpelweg aanwezig

de grootste devotee van osho
met de meeste compassie van alle moeders
de ultieme moeder van een verlichte

ik beheers mezelf en klop zachtjes op haar deur
de familie is bij elkaar gekomen en zit om haar heen om haar te troosten
ik begrijp het en wil weggaan
ze kijkt naar me
ze huilt...met tranen in haar ogen gebaart ze me naar haar toe te komen
mijn zoon...mijn zoon rajneesh...je leeft
mijn zoon rajneesh je leeft...mijn zoon...mijn zoon

ik ben compleet in tranen
sprakeloos...ik raak haar voeten aan

de familie van osho kijkt beleefd toe
ze vragen me vriendelijk en liefdevol om te gaan
mataji is diep in shock en vol pijn en verdriet
ik doe haar aan osho denken en dat is nog pijnlijker

ik begrijp het
nu is het de tijd om te treuren en die is heilig
ik buig en ga zachtjes weg

er gaan een paar dagen voorbij
het gerucht doet weer de ronde
ik doe hen meer en meer aan osho denken
mensen komen naar me toe vol liefde en stilte
willen bij me zijn...zonder enige reden...gewoon dichtbij me zijn

het management van de ashram en de leiding houden me nu scherp in de gaten
ik ben altijd een onruststoker
overal waar ik kom hoor ik weer een nieuwe verhaal

een vrouw komt naar me toe en vertelt me over haar dromen en verhalen
ik zag dat je dood was
ze brachten je lichaam op een stretcher naar boeddhahal
osho kwam om je te zegenen en leunde voorover om je voorhoofd aan te raken
plotseling verdween je en zag ik dat ze osho naar de verbrandingsplaats brachten

iemand anders ziet osho praten in de stoel van waaruit hij zijn lezingen gaf
zijn gezicht verandert en mijn gezicht verschijnt...wat betekende die verschijning
wat moest hij ervan denken...het achtervolgt hem iedere dag

iemand anders ziet me langzaam achter boeddha grove lopen
en in een flits met zijn lange witte baard...loopt osho daar in plaats van mij

een kind rent naar me toe en schreeuwt osho osho
en zegt dat ze aan mijn witte baard wil trekken
mag ik aan uw baard trekken osho...mag ik aan uw baard trekken osho

ik word omringd door een wereld die voorbijsnelt
alle kanten op rent op zoek naar waarheid
ze rennen sneller en sneller...ze zoeken overal

de hele reis is van het hier
naar het hier nu

verleden heden toekomst...allemaal verticaal aanwezig
hoog de hemel in diep de aarde in
dit eeuwig aanwezige moment

niets te zoeken...niets te vinden...niets te leren...niets te doen...helemaal niets

het pad dat geen pad is
je hoeft er geen stap voor te zetten dat is niet nodig
je bent al thuis

ik begrijp hoe het is om in een gekkenhuis te zijn
omringd door gezonde mensen
geen enkele brug...totaal verschillende niveaus van inzicht

de hele wereld aan de ene kant...ik alleen aan de andere kant

waar begin ik..wat kan ik doen...waar kan ik heen...ik ben in een gekkenhuis

hou gewoon op en stop met te proberen alles te verklaren
geniet van al die onzin
geniet van dit mysterie en het diepe alleen zijn

de enige gezonde zaak is om weer een gewoon mens te worden
een buitengewoon gewoon mens
ik moet mezelf heroriënteren...ik heb nieuwe vleugels nodig

iedere dag doe ik mijn dingen op een meditatieve manier

iedere avond drink ik mijn thee vlakbij het krishnahuis
er staan wat tafels van het restaurant daar in de buurt
gewoon in stilte theedrinken in mijn eentje

uit het niets...rent een duitse sannyasin op mij af
en zonder iets te zeggen of me te waarschuwen stompt hij me in mijn gezicht

ik voel een warme vloeistof langs mijn wenkbrauw naar beneden lopen
het bloed stroomt in mijn ogen
weer dezelfde vervelende aanval
gewoon weer zo'n beschaafd mens
die uiting geeft aan zijn liefde en gevoel van meditatie

anderen kijken vol afschuw toe
verbaasd dat iemand mij zonder enige provocatie plotseling een klap geeft

ik vraag hem hoeveel jaar ben jij sannyasin
waarop hij zegt twaalf jaar
geweldig zeg ik...heb je dit bereikt
ga gewoon naar binnen en kijk zorgvuldig naar jezelf
geweldige sannyasin

ik sta op om mijn gezicht in de spiegel te bekijken bij de wastafels
een enorme bloedende jaap onder mijn wenkbrauw
het bloed loopt in stralen over mijn gezicht
iemand helpt me naar het kantoor van het krishnahuis
om medische hulp te krijgen
laat me achter in het kantoor

ze vragen me of ik in het kantoor wil gaan zitten om geen aandacht te trekken
en ga naar binnen en zie amrito en jayesh

ik kijk naar amrito en zeg dat ik een gemene snee boven mijn wenkbrauw heb
kijk er alsjeblieft naar en laat het hechten als dat nodig is

hij begint me onmiddellijk stijfjes de les te lezen
ik wil je helemaal niet zien
dit is mijn probleem niet
dat ik een lesje moest leren
je verdient die klap
je drukt mensen hun knoppen in
dat mensen zoals ik verbannen moeten worden

jayesh is een prima mens...verbaasd over het gedrag van amrito
vraagt hij vriendelijk aan amrito om naar me te kijken

ik had een klap gekregen...aangevallen binnen de ashram...vlak voor hun neus
iedereen die het gezien had wist dat ik alleen was en stil mijn thee zat te drinken
ik had die man nog nooit ontmoet

amrito weigert om de snee te hechten...en loopt briesend weg
ik roep hem terug en zeg waar jayesh bijstaat
ik beloof je dat je je deze dag zult herinneren
je bent een medisch arts die gezworen heeft ieder letsel te verzorgen
je bent de dokter van de ashram
ik beloof je dat de mensen zich dit zullen herinneren

ik mag op de bank gaan liggen
met een ijspak...het duurt een uur voordat het bloeden is gestopt
diezelfde avond ga ik naar het budrani ziekenhuis om gehecht te worden

ik heb het vergeven maar ben het niet vergeten
mijn belofte...ik houd altijd mijn belofte

amrito hongert naar liefde en moet gewoon vertroeteld worden

dus heb ik vandaag besloten
om hem een doos luiers te sturen
alles wat hij nodig heeft is een goeie zindelijkheidstraining
hij is namelijk anaal gefixeerd...de stront komt er aan de verkeerde kant uit

nou dit is wat je noemt knoppen indrukken...capisci
hou gewoon je hoofd koel en bewaar je gevoel voor humor

het is een vreemd soort logica dat amrito mij...het slachtoffer...wil verbannen
en de persoon die me aanvalt buiten schot blijft

binnen het management van de ashram is er een discussie ontstaan over mij

in mijn fysieke lichaam beginnen een heleboel veranderingen op te treden
ik moet veel meer dan normaal slapen
en ga veertien tot zestien uur slapen...in een kamer die helemaal donker is

ik zet een waterkoeler in mijn kamer om mijn ida en mijn ademhaling te openen
en slapen wordt mijn nieuwe manier van leven
ik laat een badkuip in mijn flat installeren zodat ik in heel heet water kan weken
iedere dag een uur lang
het hete water zorgt ervoor dat de pijn in mijn lichaam afneemt
ik ga op zoek naar diepe weefselmassage voor mijn beschadigde schouder
en krijg iedere week twee behandelingen

omdat ik overdag de ashram niet binnenga
blijf ik onzichtbaar en houd ik me gedeisd
en ga alleen ‘s avonds naar de ashram voor mijn avondeten
en om een wandeling achter boeddha grove te maken

ze hebben besloten dat ik vijf maanden hier in poona mag blijven

dat is voor mij niet minder dan een wonder
wie heeft meer wonderen nodig om te weten dat ze bestaan
dit is genoeg bewijs

op een middag word ik bij de poort die geen poort is tegengehouden
door een alcoholische powertripper…tathagat
hij wachtte zijn kans af om mij om de een of andere reden te kunnen verbannen

hij deelde me mee
dat ik verbannen werd uit de ashram wegens langzaam lopen
en als ik weer naar binnen wilde dan mocht ik niet meer langzaam lopen
dat ik de bewegingen van mijn handen moest veranderen
en ook mijn lichaamsbewegingen waarmee ik osho imiteerde
mijn manier van lopen…zoals ik mijn handen beweeg…mijn manier van kijken

ik kijk naar boven naar mijn hoeder osho
ik beloof alle zoekers naar waarheid voor de heilige poort die geen poort is
dat ook zijn dag zal komen…wacht maar beste vriend
wacht maar…ik kom altijd mijn belofte na

ik heb er een beetje genoeg van om dagelijks al mijn energie te spenderen
aan het rechtvaardigen van mijn leven en de manier waarop ik leef
er is voor mij geen reden om hier nog langer te zijn

ik kon zien dat er binnen deze ashram geen toekomst was
met sannyasins die alles al wisten
vol van osho's woorden

osho heeft zeshonderd boeken vol gesproken over ieder onderwerp ter wereld
en dat van twee kanten bekeken…de voors en de tegens

sannyasins verdraaien gemakkelijk ieder woord zoals het hen uitkomt
en beginnen al te praten voordat je iets gevraagd hebt

ik weet dat ik een zeer verantwoordelijke reis in het vooruitzicht heb

het zal misschien nog zo'n acht jaar duren om mijn fysieke gesteldheid te repareren en om mijn lichaam te genezen is geld en tijd nodig

in deze maanden werd ik door veel mensen benaderd
om naar hun ashrams te komen die verspreid waren over de hele wereld
en te spreken over alles wat ik had meegemaakt

veel mensen konden zien en wisten eigenlijk ook wel
dat ik een geheime transmissie had doorgekregen van osho
veel mensen waren zich ervan bewust dat ik mijn eerste samadhi had gehad
als ze dat inzicht hadden was dat genoeg voor ze om mij op te zoeken
ik was nu al een acharya
ik kende de waarheid
zien is zijn
nu alleen nog wachten op puur zijn

ik heb altijd geweten dat ik mijn tijd zou afwachten
tot ik de laatste stap had gezet

michelangelo hield zijn david tot op het laatst verborgen
toen onthulde hij zijn meesterwerk aan de wereld

pas na de vierde samadhi als de laatste laag dun en transparant was
zou ik met zijn werk beginnen of gaan spreken

ik keerde terug naar de wereld om geld te verdienen
en te leven als een gewoon mens

als het de bedoeling was…zou het zo zijn
als het niet de bedoeling was…dan zou het ook zo zijn

ik wist dat ik opnieuw geboren was
de grote transmissie dreef op me
het embryo dat buiten mijn lichaam zweefde zou in zijn eigen tempo groeien

koester het en voed het met bewustzijn
laat het leven zelf beslissen wanneer het mijn tijd is

ook dit zal voorbij gaan

individuele verlichting
een manier van klimmen om de hoogste top te bereiken
en thuis te komen...in de kosmos te verdwijnen

transmissie van de lamp
overgave en verdrinken in de meester
een manier om te verdwijnen en in zijn wezen op te lossen

beide manieren om het uiteindelijke te bereiken zijn totaal verschillend
verlichting...bewustzijn en alleen volledig bewustzijn
transmissie van de lamp...diepe overgave met volledig bewustzijn

de enige voorwaarde om deze transmissie te krijgen

de discipel moet tenminste één samadhi gehad hebben
een opening van de kruin verticaal naar boven de hemel in
via deze verticale doorgang kan het wezen van de meester
afdalen en wortels creëren
aanwezig worden in een andere vorm en zijn werk voortzetten

het derde oog het punt van bewustzijn
waar de meester kan verschijnen maar niet voldoende voor een verticale afdaling

samadhi is minimaal vereist voor een transmissie van de lamp
en de meester kiest

de meester geeft het met absoluut bewustzijn
de discipel moet het bewust ontvangen

voordat een meester zijn lichaam verlaat
moet aan beide voorwaarden voldaan zijn
een bewuste transmissie...aan beiden bekend
de gever en de ontvanger

het wezen is ondeelbaar
slechts één persoon kan deze transmissie ontvangen

er kan maar één mahakashyapa zijn

voordat ik poona verlaat vraagt osho mij
om een geheime plaat te maken waarop de volgende woorden geëtst zijn
voor de nabije toekomst

osho
rajnish

maitreya

gautama
de
boeddha

rajneesh moet expres als rajnish gespeld worden
het moest als een bewuste weloverwogen daad worden opgetekend
en geheim blijven
tot de tijd zou komen om zijn werk openbaar te maken

de plaat werd gemaakt in februari 1990

hij is nu zichtbaar
voor iedereen

ik verlaat poona en heb het gevoel alsof de lucht gewoon explodeert van frisheid
mijn ademhaling wordt meer ontspannen en vrij
de sfeer is voedend en verruimend

er hangt een gevoel van vrijheid in de lucht
vrijheid van continu beoordeeld worden
en de noodzaak om met iedereen die je tegenkomt in evenwicht te komen

osho sannyas conditionering
de lucht is zwaar binnen die eigen minimaatschappij
van wat wordt geaccepteerd en wat wordt verworpen
haar kennis en oordelen
haar beloning en straf

het boeddhaveld is zwaar geconditioneerd met een eigen programma
dit is een nieuwe serie voorwaarden
een nieuwe maatschappij

je moet bij hen en bij hun regels passen
ze hebben hun eigen ideeën over wie bij ze past en wie niet

vreemd in een sfeer waar men op zoek is
naar de vrijheid om zichzelf te zijn

ik was het gevoel van vrijheid vergeten
ben iedereen dankbaar die tegen me inging en me uit de ashram verbannen heeft
dank jullie wel...dank jullie wel...dank jullie wel

ik ben eindelijk vrij
de meesterdief met de kohinoor

ik ben er niet vandoor gegaan met hun eeuwige diamant
ze hebben mij gevraagd om weg te gaan
nu hoef ik aan niemand meer verantwoording af te leggen

ik ben vrij om weg te lopen
de verborgen diamant drijft dansend in de wind boven mij
iedereen mag hem zien

meesterdief op de vlucht

naar het noorden naar de bergen en mijn tibetaanse vrienden
de himalaya's...dharamsala
misschien zou dit mijn laatste toevluchtsoord zijn

waar ik alle facetten van de diamant kan slijpen en polijsten
beetje voor beetje bewerken
facet voor facet passend maken
schittering voor schittering passend maken
maat voor maat passend maken

verdrinken in de transmissie van de lamp

er ligt een enorme taak op mij te wachten
opwindend de diamant bijslijpen en mezelf voorbereiden

midden september 1990 kom ik aan in dharamsala een stadje in de himalaya
ik ben gek op tibetaanse momo's en thuppanoedels
ik kan ze ruiken in de knapperige berglucht
in een kom met stokjes en knoflook chilipepers
ik heb dit soort eten gemist en vind een klein tibetaans restaurant

deze mensen hebben warme liefdevolle ogen
rimpels van wijsheid en mededogen diep in hun onschuldige gezicht gegroefd

ze hebben alleen ontberingen gekend
van de verre en woeste streken van tibet...nu in ballingschap

tibet...de verwoesting van het grootste experiment ter aarde
leven na de dood...bardo...het zwarte gat kalachakra
verlichting...transmissie van de lamp
ze hebben een oeroude wijsheid
die totaal verankerd is in hun bloed in hun botten en in hun merg

wat voel ik mij begaan met deze mensen en ik voel een diepe sympathie
voor hun zaak om tibet te bevrijden
laat deze onschuldige mensen met rust op hun pad naar hun verborgen schat
sta toe dat ze in stilte hun innerlijke reis vervolgen

de gevoeligen onder hen lijden meer en ervaren pijn intenser
en hebben meer besef

ik kan hun gevecht voor vrijheid begrijpen...voor een vrij tibet
maar heb mijn eigen manier van inzicht...en uiting geven aan dingen

iedere keer als ik een tibetaan hoor zeggen dat hij of zij een vluchteling is
word ik boos op ze en zeg tot hun ontzetting meteen
noem je zelf echt nooit meer een vluchteling

het land tibet zit vanbinnen in jou
het ultieme land zit vanbinnen in jou
bevrijd jezelf en je zult tibet terugkrijgen

voor mij is tibet niet alleen een land maar ook een innerlijke ruimte van zijn

voor mij is iedereen een vluchteling
gewoonweg dromend dat hij veilig is in zijn eigen land

er is maar één zekerheid...je innerlijke land je innerlijke hemel

voor mij is de hele wereld een vluchteling
zoals ik het zie ben ik nooit één enkele tibetaanse vluchteling tegengekomen

ze zijn eenvoudigweg krijgers die onderweg zijn
spirituele krijgers onderweg uitgewaaierd naar alle vier windstreken
de wereld vandaag de dag heeft hen meer nodig dan zij de wereld

ik ga mijn vrienden de engelse veronica en piero een italiaan opzoeken
die hun leven gewijd hebben aan de tibetaanse zaak
en het mahayana meditatiecentrum hebben opgezet een ware oase
ik kom er aan in de hoop dat ze me zullen begrijpen
en me onderdak kunnen geven voor het jaar dat ik me in stilte wil terugtrekken

ik kom aan bij het mahayana centrum
in mijn rode jurk en word door iedereen aangestaard
ik ben vreemd voor hen toch glimlachen ze allemaal
en begroeten ze me op hun manier met een buiging

veronica en piero zijn er niet
de stevige italiaanse vrouw die de leiding heeft kijkt streng naar me
je bent een volgeling van osho
die worden hier niet toegelaten want ze zijn niet serieus en hebben geen moraal

ik vertel haar mijn situatie
en dat zelfs de osho aanhangers me niet mogen omdat ik te serieus voor ze ben
dat ik goed bevriend ben geweest met veronica en piero
en dat veronica een tai chi student van mij was

ik draag een rode jurk wat de kleur van de boeddhisten is
dat ik alleen maar in vipassana wil zitten en lopen
en me in stilte wil afzonderen voor een jaar
en dat ik maar één keer per dag eet...vegetarisch...en niet rook of drink
en alleen leef zonder vriendin
en dat ik in één keer een bedrag wilde betalen voor een jaar in stille afzondering

ze vindt me wel grappig...maar blijft beheerst
en vraagt de mening van een lama in de buurt
kom morgen terug en dan beslissen we zegt ze

als ik over het kronkelige pad terugga
kijken ze aandachtig naar mijn manier van langzaam lopen

als ik de volgende dag terugkom zie ik een betrokken gezicht
sorry...maar we nemen alleen maar vipassana leerlingen
die een jaar reinigings- en zangrituelen hebben gedaan

je moet je eerst voorbereiden door te studeren en de dhammapada te lezen
iedere morgen om 5.30 puja doen en mantra's zingen
en strikt de instructies van de hoogstaande lama's volgen
pas nadat zij hun goedkeuring gegeven hebben
zou het mij toegestaan worden om me in stilte zonder supervisie terug te trekken

tsjonge...moet ik opnieuw geboren worden
en naar deze planeet aarde terugkomen

bye bye tibetaanse autoriteit...strikte normen en disciplines
ik ben verbaasd over het patroon dat ik nu begin te zien

als ik naar beneden loop naar het hotel in bhaksu
kom ik bij het gebied waar de residentie van de dalai lama is
van een afstand zie ik een binnenplaats en een heel oude vrouw
die zich keer op keer in het stof werpt in de richting van de residentie

als ik dichter bij haar ben gekomen vraag ik aan een monnik
hoe het komt dat ze zo'n diepe en opvallende wond op haar voorhoofd heeft

ze is een heel oude vrouw...heel heilig
ze heeft dit miljoenen keren gedaan voor zijne heiligheid de dalai lama
de dalai lama is de opkomende zon die alles ziet en alles weet
hij kijkt met compassie naar haar en zal haar verdiensten belonen

ik kijk naar de oude vrouw met tranen in mijn ogen
wat een pure onschuld

iedere dag liep ik langzaam naar mcleod ganj
voor mijn momo's en thuppamaaltijden

dagenlang hield een groepje oude tibetaanse lama's mij nauwlettend in de gaten
nu besluiten ze me te volgen terwijl ik terugga naar het hotel in bhaksu
ik zie dat ze stil en verlegen een spoor achter mij vormen
ik kom bij mijn kamer en ga naar binnen en bestel thee in de tuin

als ik de balkondeur open doe die uitkijkt op de tuin
zie ik acht oude lama's zitten die wachten tot ik naar buiten kom
ze hadden mijn kamernummer gevraagd bij de receptie
die wisten dat ik gewoonlijk theedronk in de tuin
en mediteerde tot 's avonds laat

heel verlegen en gracieus komen ze dichterbij
en vragen of ze me zouden kunnen spreken
want ze hadden me nu een week gadegeslagen
en waren me stiekem op mijn wandelingen gevolgd

ze zeiden dat ze uit het verre ladakh en leh kwamen
en dat ze spoedig terug moesten gaan maar dat ze
de afgelopen dagen visioenen van mij hadden gehad
ze waren hier gekomen om mij mee terug te nemen naar hun klooster

ze hadden een visioen dat ik hun langverwachte lama was
een reïncarnatie van zijne heiligheid lama karmapa

ze wierpen zich allemaal in het stof terwijl ze mantra's zongen
en vroegen me of het waar was wat ze zagen
dat ik me schuilhield voor de wereld...niet bang hoefde te zijn
zij voor me zouden zorgen...ik met ze mee moest komen

ze bleven maar buigen en zich voorover werpen
zo'n oprechtheid en bescheidenheid daar voor mij
het beeld van de oude vrouw flitste voorbij

luister zei ik
misschien heeft u gelijk
maar relax
neem een kopje thee

ze glimlachten allemaal om mijn plotselinge humor
ik was een normaal mens en benaderbaar
doe maar rustig aan

terwijl we in stilte theedronken
bleven ze eerbiedig steeds kleine buigingen maken

zeg ons alstublieft dat u erin toestemt om met ons mee terug te gaan
vragen ze nog een keer vol enthousiasme

oké oké...oké oké...rustig aan zei ik toch
en vertel me eens wat over uw klooster
op serieuze toon beschrijven ze hun klooster in de besneeuwde bergen

ik ben in een grappige stemming
en stel de eerste vraag
heeft u een moderne badkamer met een badkuip en heet water
nee zeiden ze maar dit kan allemaal worden geregeld

en ik stel een tweede vraag...voor de grap
heeft u een westers toilet
wat bedoelde ik met een westers toilet hoog in de himalaya

ze kregen al gauw door dat ik zat te dollen
en ze op hun gemak wilde stellen
ze begonnen te lachen om alles wat zei
ik ben simpelweg een gewoon mens
ontspan maar en wees jezelf
geniet van de stilte en de rust
als ik er klaar voor zou zijn...zou ik komen
zouden ze me weer vinden

we waren één en ze zaten urenlang bij me
die mooie oude lama's wijs en vol mededogen
ze gingen weg en bedankten me dat ik ze aan het lachen had gemaakt
ze zeiden allemaal dat ze osho zouden lezen
en aan mij zouden denken

ik herinner me hen elke dag
het maakt me verdrietig
ik houd van deze arme eenvoudige onschuldige monniken

ze noemen zichzelf vluchtelingen
in feite zijn zij zelf voor deze planeet aarde de enige toevlucht
de ark van noach

het tibetaanse ras zal op een goede dag
haar licht laten schijnen over deze aarde
zij zijn het licht en de toekomst van deze mensheid
mogen zij allemaal hun tibet in zichzelf vinden
en de mensheid helpen om vrij te worden

om mani padme hum
de diamant op de lotus

ik verlaat dharamsala
dit kleine bergstadje is te benauwd en heeft weinig open ruimtes

ik hoor verhalen over de steden kullu en manali in de himalaya's
dit is waar osho zes maanden woonde voor hij de wereld inging
en mensen initieerde in zijn neo-sannyas beweging

de vallei van de goden kullu manali
bergachtig maar toch met brede glooiende hellingen
waar veel grote heiligen en zieners jaren in meditatie hebben doorgebracht

een perfecte stadje in de himalaya's
met overal betaalbare pensionnetjes en kleine hotels
ik arriveer in manali en vind een prachtig pension in een dennenbos

de winter komt eraan en het zal spoedig gaan sneeuwen
met adembenemende uitzichten op de besneeuwde toppen van de rohtangpas

het geluid van de beas rivier die voorbijstroomt
en de uitgestrekte bossen met hoge ceders en dennenbomen
in de buurt van de rivier is de lucht fris en helder
prachtige kronkelende paden in het dennenbos om te wandelen

ik ben verliefd op manali
de vallei van de goden...dit zal mijn toevluchtsoord en mijn woonplaats zijn
ik kan begrijpen waarom osho zijn sannyasbeweging hier begon in 1970

aangezien ik nu al zes jaar niet gewerkt heb ben ik helemaal blut
en de kleine bijdrages van mijn tante en mijn zus heb ik opgemaakt

een tai chi student van me uit finland die herbert nyquist heet
hoort dat ik financiële problemen heb en verrast me met een brief
en vraagt me om me geen zorgen te maken en verder te gaan op mijn pad
van meditatie en stuurt van zijn salaris een cheque van 500 dollar mee

deze man zou de eerste zijn die mij financieel helpt op mijn pad
en bleef me de vier maanden daarop geld sturen
met liefdevolle en aanmoedigende woorden
ik blijf hem eeuwig dankbaar

in de loop van de twee maanden daarop begin ik bij de rivier te zitten
verdrink in het geluid van het stromende water

overdag blauwe luchten en rechtstreeks de felle zon
ik maak lange wandelingen in het dennenbos en adem het allemaal in
mijn lichaam krijgt haar verloren vitaliteit terug en de genezing komt op gang

ik blijf laat buiten tot diep in de nacht in de winterkou in de buitenlucht
tot 3 uur ‘s ochtends naast het dennenbos bij een enorm houtvuur

de ijskoude winter is perfect voor mijn beschadigde ida
het is een gevecht voor mijn adem maar versterkt het lichaam
en opent de innerlijke kanalen

dit waren de meest verjongende jaren uit mijn hele leven

niet rondrennen op zoek naar iets
het zoeken was voorbij
alleen nog maar mijn lichaam ontspannen in een toestand van totale rust
toestaan dat het lichaam haar eigen ritme vindt

wakker worden als ik wakker word
slapen als ik slaap heb
eten als ik honger heb
lopen als ik loop
zitten als ik zit

de weg van tao
leven in zen

helemaal in het hier nu leven
dank je mijn lieve vriend herbert voor deze waardevolle dagen

ik ging iedere middag in de tuin zitten om thee te drinken
en raakte al gauw bevriend met de beeldschone engel michelle
een hippie rugzaktoerist die door manali kwam

in de avonden kwam ze bij me zitten
en al gauw gingen we samenwonen voor een paar maanden

haar totale onschuld en verfrissende humor en aanstekelijke gezelschap
zou deel gaan uitmaken van mijn opnieuw gevonden vrijheid
weg van de oordelen en de aanvallen van de ashram in poona

ik begon te begrijpen dat die onschuldige avontuurlijke rugzaktoeristen
die naar india kwamen in het spoor van de hippies
echt spiritueel waren met een frisse en open blik...open hart
meelevende zielen...gewoon rondtrekkende zoekers naar waarheid

mijn hart explodeerde weer
mijn dagen en nachten gingen in een trance voorbij
in mijn innerlijke wereld vond weer een lichtexplosie plaats
ik ervoer het mystieke licht en talrijke satoriflitsen

terwijl de transmissie van de lamp tot rust kwam in mijn lichaam
werd de geheimzinnige transmissie van osho iedere dag duidelijker
ik kon op een volwassener manier mijn nieuwe wereld binnengaan
breder en weidser...ik raakte dieper verankerd

ik hield nu alles geheim omdat ik wist dat mensen het niet zouden begrijpen
en trouwens dit waren eenvoudige mensen
die geen connectie hadden met osho en zijn werk

terwijl ze me gewoon gadesloegen hoe ik leefde langzaam en meditatief
voelden honderden mensen...en dat zeiden ze ook
dat er iets unieks aan mij was

de zes maanden daarop vlogen voorbij...michelle's visa zou spoedig verlopen
het geld zou niet eeuwig duren
ik zou echt werk moeten vinden en wat echt geld moeten verdienen
terugkomen en weer in manali wonen en mijn proces voltooien

met grote tegenzin bel ik mijn zuster shona in hongkong
ze is blij dat ik terugkom
het is vijf jaar geleden dat ik vertrok zonder mijn werkvergunning te gebruiken

ik keer terug naar hongkong en beweeg en loop nog steeds langzaam
omdat ik dieper bij mezelf ben en stiller geworden ben
lijkt de krankzinnige drukte sneller en chaotischer

vreemd genoeg voel ik me deze keer evenwichtig en harmonieus in deze chaos
het contrast is duidelijk
en de dingen verschijnen rustig en zijn transparant als in slow motion

ik begin de waarde van snelheid te beseffen
hij die stil is

iedereen genereert gigantische reservoirs van energie die vrijelijk stromen
en laat deze energieën maar hun eigen gang gaan

je moet gewoon het centrum van de cycloon worden
en het centrum trekt alles naar zich toe en transformeert het

ik word me bewust van iets nieuws en veelomvattends

de reden dat osho erop aandringt om iedere paar maanden terug te gaan
naar de wereld is om het contrast te ervaren

ik besef dat de wereld nu niet in mij kan komen
leef in de wereld maar word er geen deel van
als een dauwdruppel op een lotusblad

het vitale energetische evenwicht van yin en yang
doen en niet doen
en doen ervaren zonder iets te doen
wat de grote meester lao tse wu wei noemt

ik kan diep in mijzelf gaan en stil worden
en de voorbijsnellende wereld absorberen
het centrum van de cycloon
het test mijn verticale centrum

mijn zuster shona en haar man ramesh hebben ervaring
met mijn plotselinge en chaotische irrationele gedrag
ze willen me niet in hun bedrijf in hongkong hebben
en stellen voor dat ik voor hun oudste broer prakash werk
ik word naar los angeles gestuurd om in hun horlogeverdeelcentrum te werken

1 april 1992 kom ik in los angeles aan

ik lachte om de hilarische situatie...perfecte dag om aan te komen wat mij betreft
was ik een dwaas of was de wereld gewoon zo dwaas
dat ik een baan kreeg voor maar 400 dollar per maand

ik wist dat ik in alles wat ik deed zou uitblinken
als ik gewoon een kans kreeg zou ik mezelf bewijzen
en snel geld verdienen en naar manali terugkeren om mijn reis te vervolgen
ik stel mezelf als doel om vijftigduizend dollar te verdienen en dan terug te gaan

sterf terwijl je droomt maar blijf dromen...dromers geef je dromen nooit op

ik wil niet in hun enorme villa wonen in corona del mar
met veiligheidshekken en een paleisachtige omgeving met zwembaden
en twee mercedessen benz 500SL

ik heb alleen mijn kungfu trainingspak en geen andere kleren
en voel me helemaal uit de toon vallen in hun chique en rijke buurt

om op mezelf te wonen wordt mijn salaris verhoogd naar 700 dollar
ik vind een kleine gemeenschap van artiesten en spirituele zoekers in venice beach
sommigen zijn bekend met osho maar de meeste zijn hippies of strandzwervers
echt leuk met een uitgelezen groep van achttien mensen in een groepwoning

de vijf kamers die ze hadden waren bezet
dus gaven ze mij voor 10 dollar per nacht een matras
in hun ongebouwde garage die ik deelde met zes andere mensen

ik begin met mijn stomme baantje om het kantoor te openen en te sluiten
twee uur per bus van venice beach naar het centrum van los angeles
california markt en twee uur terug
de lange rit in de openbare forenzenbus naar het centrum vond ik prima
alleen de dronkelappen en de zwervers die iedere avond op de terugrit
brallend in de bus zaten...werken op mijn zenuwen

mijn baan is zinloos en belachelijk
dus begin ik tot verbazing van parkash en zijn vrouw lourdes
al spoedig wat te schetsen en mijn eigen horloge-ontwerpen te bespreken
zij zijn heel intelligente ondernemers
en zien meteen de waarde en de marketingmogelijkheden van mijn ontwerpen

over een paar maanden wordt de grootste horlogebeurs ter wereld gehouden
de hongkong horloge en klokkenbeurs en ik ben nu twee maanden bezig
met het ontwerpen van horloges voor hun bedrijf
mijn salaris wordt weer verhoogd naar 1200 dollar

er verschijnt een radicaal nieuwe en hoogst ongebruikelijke horlogecollectie
op hun stand op de septemberbeurs en ik neem de opdrachten aan

het nieuws staat bol van mijn radicale ontwerpen
en er wordt voor meer dan 300.000 dollar verkocht
met een winst van vijftig procent voor het bedrijf
en drie procent voor het patent van mijn ontwerp
ik heb negenduizend dollar in één week verdiend
hoef ze alleen nog maar te fabriceren en te verschepen

terug in los angeles maak ik een nieuwe start als horloge-ontwerper
door mijn succes komen er meer opdrachten voor radicale ontwerpen binnen
en krijg ik de vrijheid om nieuwe ontwerpen te maken
en naar hongkong op en neer te reizen

ik hoef niet langer meer met het openbaar vervoer
en koop een toyota celica convertible op maandelijkse afbetaling

dank u osho...het is allemaal voor u

convertible met open dak vrijheid in los angeles
waar een auto gewoon hetzelfde is als een kameel in de woestijn
ik leer hoe je op amerikaanse wegen moet rijden aan de rechterkant van de weg

mijn salaris gaat omhoog naar 1700 plus 3 procent voor ontwerp en verkoop
en ik word nu op een reis rond de wereld gestuurd
om mijn ontwerpen en horloges te laten zien aan kopers wereldwijd

prakash en lourdes hebben zo vaak de wereld rondgereisd
voor hun horlogebedrijf dat ze frequent flyers zijn
en omdat ze moe zijn van het reizen en verkopen willen ze nu dat ik hen vervang

ik zou drie keer per jaar om de wereld vliegen
met nog twee korte trips naar grote horlogebeurzen in hongkong en zwitserland

ontwerpen reizen verkopen ontwerpen reizen verkopen ontwerpen reizen verkopen
afgestemd op de seizoenen waarin ze verkopen fabriceren of verzenden

twee jaar lang reis ik uitgebreid alsof het niets is de wereld rond
heel zuid amerika, het verre oosten, het midden oosten
alle europese landen en amerika
elk land dat je kunt bedenken om een import en distributiebedrijf te vinden
ze boeken de beste vijfsterrenhotels plus 500 dollar per dag om te besteden

mijn vroegere belangstelling voor de mode- en ontwerpwereld komt weer boven
terwijl ik reis lees ik honderden boeken over mode en ontwerp
ik word gefascineerd door jean paul gaultier, yves sant laurent, karl lagerfeld,
calvin klein, donna karan, armani, gianfranco ferre, missoni, krizia, dior,
gianni versace,issey myake, kenzo

twee jaar van keihard werken overal ter wereld

ik loop nog steeds langzaam en gratieus

word op het vliegveld van münchen door een bierdrinkende sannaysin
opgemerkt terwijl ik langzaam naar het vliegtuig loop
hé rajneesh ben jij het...je loopt nog steeds langzaam
in een gebouw in manhattan...hé rajneesh roept een andere sannyasin
ben jij het echt...je loopt nog steeds langzaam
in london in camden town...hé niet te geloven...rajneesh loopt nog steeds zo
in bazel zwitserland babalabar...kijk...die vent is gek loopt nog steeds langzaam
ze herinneren zich mijn langzame manier van lopen nog...herkenden me
in het centrum van shinjuku in tokyo

gewoon het contrast en de schok van mijn langzame tempo
ze herkennen het verschil onmiddellijk in een grote menigte

die twee jaar reizen leren mij om gewoon en gewoon mezelf te zijn
de wereld is een geweldige leraar als je bewust en aandachtig kunt leven

deze aarde is een lotusparadijs als je de diepere betekenissen kunt zien
het leven optimaal kunt leven en de betekenis kunt begrijpen

we leven in zulke explosieve en creatieve tijden
met zoveel vrijheid om onszelf te uiten
en de materiële wereld te ervaren met al zijn pleziertjes

om te reizen zoveel we willen en andere culturen en levensstijlen te ervaren
ieder deel van de aarde heeft zich op zo’n andere en kleurrijke manier ontwikkeld
ieder deel heeft haar eigen smaak en betekenis
ieder deel streeft naar groei en perfectie

de oude man die aan het joggen is in het park...de bedelaar op straat
de vrouw die iets breit voor haar geliefde...de moeder met haar kind
de kinderen die voor hun examen aan het leren zijn...de artiest met zijn doek
de danser die een voorstelling geeft...de ober die een drankje brengt
de stewardess die vermoeide passagiers troost...de piloot in zijn cockpit
de taxi in new york die je afzet...de winkelier met zijn dagelijkse bezigheden
tieners die de hele nacht feesten...een muzikant in de ondergrondse
ouders die uitblinken in hun werk...om het beter te krijgen voor hun gezin

echt iedere ziel streeft ernaar zichzelf te verbeteren...streeft naar hoger en hoger
deze hele dans van het bestaan...een spirituele dans die eeuwig doorgaat

dit is de mooiste planeet in ons zonnestelsel
die zich uitstrekt tot in de onmetelijke melkweg...zonnestelsels na zonnestelsels
onze aarde leeft met een mensheid
die uitreikt naar de sterren

ik begin deze reusachtige mensheid in een nieuw licht te zien
deze aarde loopt over van de zoekers...iedereen is een zoeker voor mij
ze doen hun uiterste best in hun dagelijkse leven
oprechtheid in iedere blik die ik voorbij zie komen...iedereen verdient meer
veel veel meer...veel veel meer

de waarheid
die stilletjes in ieders hart wacht
en besloten ligt in iedere stille ademhaling

bewust zijn van bewustzijn zelf
alleen bewustzijn kan je daar brengen
naar de waarheid van jouzelf
het onsterfelijke innerlijke wezen

na twee jaar bij het bedrijf in los angeles
word ik door hun neef dinesh aangesteld bij een groot horlogebedrijf in hongkong
tegen een salaris van 3000 dollar met winstdeling
of tien procent commissie over de omzet van mijn ontwerpen
waarvan ik het patent bezit en waarvan het ontwerp geregistreerd is

ik voelde me altijd een vreemdeling in amerika...
stond dichter bij de aziatische cultuur en levensstijl
deze verhuizing bracht me dichter bij mijn terugkeer naar india en manali
ik werkte alleen maar zodat ik genoeg geld zou hebben en weer kon mediteren
en maakte het bedrijf in hongkong duidelijk dat ik maar één jaar zou werken

het allereerste ontwerp in de vorm van een elektrische gitaar
waarvoor ik een wereldwijd patent krijg wordt beroemd
en krijgt internationaal erkenning
dit horloge was een enorm succes over de hele wereld
en de opbrengst was meer dan drie miljoen dollar

het verkocht en alle deuren in de muziekwereld gingen open...fanclubs van
rocksterren...elvis presley...graceland...dolly parton...disneyland...de beatles
rolling stones...bmg muziek...de mtv wereld van de tieners...iedereen kocht ze
postorderbedrijven en groothandels van gewoon tot chique over de hele wereld
qvc televisie verkocht ze en massale bedrijven als walmart

dit goed lopende ontwerp bracht de volgende serie van muzikale ontwerpen
voort en nog een ander goed lopend product de motorfiets horlogelijn

overal in het nieuws in de horlogewereld met honderden artikelen wereldwijd
een enorme internationale reclamecampagne van mijn distributeurs en importeurs
ik reisde twee keer de wereld rond om de ontwerpen te introduceren en te lanceren

omdat ik gezegd had maar één jaar stopte ik er echt mee in november
ik had mezelf beloofd dat ik in manali terug zou zijn voor 19 januari 1995

ik kon me niet permitteren mijn kostbare tijd te verspillen met enkel geld
verdienen...dat was niet waarvoor ik leefde

mijn familie in hongkong was weer verbaasd...ze dachten dat ik zou blijven
om mijn eigen bedrijf op te zetten en groter te worden
ik was nu een erkend ontwerper en had bijna 300.000 dollar verdiend dit jaar
ik was in het nieuws en kon meedrijven op de golf en veel meer verdienen

er is een bekend gezegde
een dwaas en zijn geld moeten spoedig afscheid nemen van elkaar

de indiase controle op buitenlands geld was nog van kracht
ik maakte een deel van het geld over aan een neef
om zo indiaas geld te krijgen in ruil voor de transactie
ik investeerde wat en verkocht een andere investering van mijn indiase bedrijf
en kreeg in ruil daarvoor cheques

alweer...een dwaas en zijn geld moeten spoedig afscheid nemen van elkaar

de persoon die mijn indiase bedrijf overnam
gaf me expres valse cheques
die ongeldig gemaakt werden op de dag dat ik in stilte ging in januari 1995

die neef van mij weigerde het overgemaakte geld aan me te geven
wat een sneeuwbaleffect had op de andere investeringen die ik gedaan had
ik verloor drie enorme bedragen in het luttele tijdsbestek van een maand

veertigduizend dollar aan valse cheques
vijfendertig duizend dollar aan overboekingen die verdwenen
vijfenveertig duizend dollar verloren aan investeringen

wanneer ik vertrek biedt het bedrijf in hongkong me een driedubbel salaris
een partnerschap waarmee ik zevenhonderdduizend dollar per jaar kon verdienen
mijn zuster belt me keer op keer op en zegt dat ik terug moet komen
en het aanbod niet mag laten gaan

ik begon met vierhonderd dollar en verdiende vervolgens
driehonderdduizend...verloor het allemaal
en stond op het punt om een miljoen te verdienen
of verder te gaan zonder iets

ik kon nu niet meer achterom kijken en had geen tijd meer te verspillen
ik zou al mijn reserves meenemen en er de komende vier of vijf jaar van leven

het kan raar lopen
ik verloor bijna al mijn geld in delhi
maar tijdens deze dagen toen ik mijn reis steeds moest uitstellen
ontmoette ik mijn tibetaanse dakini yangchen
ze besloot om met mij mee te gaan naar manali
de plek waar ik in retraite zou gaan en bij me te wonen

het leven in de himalaya's geeft me het gemak en de levensstijl waar ik van houd
ik laat mijn haar lang groeien tot mijn taille...laat mijn baard groeien
draag een eenvoudige omslagdoek...een omslagdoek om mijn middel
ik leef met ontbloot bovenlijf met alleen een sjaal voor als ik op reis ga

het perfecte leven van een yogi die in de met sneeuw bedekte himalayas
mediteert...hier is de eenvoudige omslagdoek haut couture
en onze prêt-a-porter

ik keer terug naar manali om mezelf te verdrinken in stilte
terug naar de innerlijke reis

ik rijd naar manali in mijn toyota celica die naar india verscheept was
kom om 2 uur ‘s nachts aan en rijd naar het embassador hotel in vashisht

in het zwakke maanlicht zie ik een wit huisje op de weg naar boven
het valt me op en als ik er langsrijd zie ik het bord...white cloud cottage
rij verder naar boven en passeer een prachtige tibetaanse gompa
vanaf deze hoogte heb je een weids uitzicht op de vallei
van de stromende beasrivier

ik wist op dat moment dat dit het teken was
ik zou deze plek nemen en hier leven om me te bezinnen

de volgende dag ga ik naar het huisje
en ontmoet de eigenaar van de tibetaanse gompa
het huisje wordt per dag verhuurd aan toeristen
we spreken een prijs af voor een jaar
betalen een heel jaar huur en trekken erin

in de eerste week van december valt er sneeuw
osho’s verjaardag komt eraan en overal ligt verse witte sneeuw

de manali vallei is in totale stilte gehuld
alles is maagdelijk wit
stil en rustig

de kamers worden verwarmd met houtkachels
we zijn nu klaar om ons hier terug te trekken voor de winter
en de duik naar binnen begint
ik zou een jaar lang in stilte gaan

de persoon die mijn bedrijf kocht wist dat ik in stilte zou gaan
de allereerste cheque verviel precies in januari

ik was gewoon een sannyasin die in stilte ging
hoe zou ik in de bergen van manali de tijd vinden
om bij de indiase rechtbank de strijd aan te gaan

ik huur een advocaat in om de zaak te bekijken en een aanklacht in te dienen
op grond van de wet op de handelseffecten
en dacht dat ze deze zaak zouden regelen en dat ik verder naar binnen kon gaan

maar ik word lastig gevallen door advocaten en de rechtbank
om voor te komen en iedere keer weer naar de rechtbank te gaan

de indiase rechtbanken en de mazen in de wet met eindeloze hoorzittingen
gerechtelijk uitstel en de corruptie die hierbij hoort zijn een verhaal apart
waar de boef ontsnapt en degene die rechtvaardigheid zoekt een boef wordt
rechtvaardigheid zoeken in dit corrupte systeem is een misdaad
ofwel een verhaal dat niet in dit boek past

ik leer door ervaring en ben niet echt verbaasd
inmiddels heb ik wel genoeg gezien om te weten waar deze wereld heengaat
de materiële wereld...de spirituele wereld...alles staat op zijn kop

ik moet mijn kostbare momenten in dit leven redden en diep naar binnen gaan
je moet totaal zijn en een sterke drang hebben om naar binnen te gaan
de duik naar binnen begint

ik breng de volgende twee jaar door met het verdiepen van mijn reis
iedere keer als ik een horizon bereik komt er in de verte weer een nieuwe horizon

de reis wordt het doel...geen doel...alleen de reis...stap voor stap

ieder universum leidt naar een volgend universum
en naar een volgend universum qua beleving en nieuwe inzichten
zoals je de ringen van een ui pelt...één voor één

ik word verzorgd door mijn mooie tibetaanse dakini yangchen
ze is stil en rustig van karakter
helemaal tevreden met kleine simpele alledaagse handelingen in huis

ze weet niet wat er met mij gebeurt
ik laat haar met rust en wil haar op geen enkele manier beïnvloeden
dat zou betekenen haar naar mijn hand zetten en haar spirituele groei forceren

door bij mij te wonen is ze al enorm veranderd
en in haar eigen tempo
ze is zonder enige reden gestopt met vlees eten
wil geen mensen ontmoeten en stilletjes op haarzelf blijven
helemaal tevreden met gewoon niets doen
stelt totaal geen eisen aan mij
ze is perfect en stralend zoals ze is

het vraagt eindeloos geduld
maar als je eenmaal het licht hebt gezien zijn deze langzame jaren heel waardevol
de explosies die kunnen plaatsvinden zijn immens en hebben een enorme impact
het lichaam heeft de tijd nodig om te transformeren
en zich voor te bereiden op diepere lagen

aan de andere kant word je lui en helemaal tevreden
iedere dag gaat voorbij...geen haast
geen drukte niets zoeken en niets meer willen

de reis is van richting en van dimensie veranderd
de verticale opwaartse kracht heeft zich omgezet in een horizontale verbreding
de stam wordt breder en breder
de wortels gaan dieper en dieper
de takken worden groter en groter

van zoeken en naar buiten gaan
naar jezelf toestaan om naar binnen te gaan en tot rust komen

er kunnen jaren voorbijgaan van weinig opzienbarende veranderingen
je wordt gewoon gewoon

en dan plotseling zomaar
treft het je wanneer je het het minst verwacht

de regentijd arriveert in juli
de vochtige lucht zorgt ervoor dat de berglongen nu dieper gaan ademen
het groen wordt groener

het is 1997 en zomaar
zonder waarschuwing laait het vuur van de koendalini weer op
maar de stilte in mij is onder controle en al mijn krachten zijn gebundeld
de dagen en de nachten worden één

weer wordt ik getransporteerd de hemel in
hoog naar boven de lucht in
ik zweef met de wolken en val met de regen

in de loop van de maanden die volgen stort het magische universum
zijn geheimen en zijn onthullingen weer over mij uit
ik ben veel sterker en rustiger en bekijk het stilletjes

dezelfde vensters gaan open...dezelfde uitbarsting van gelukzaligheid
maar in alle rust en stilte en met een diepe kalmte

ik ga naar een guesthouse in de bossen om even weg te zijn van het huisje
vind een nieuwe en onbekende omgeving
mijn wezen voelt zich gesterkt door deze verhuizing

een klein guesthouse tussen de bomen
een rivier die voorbijstroomt op slechts een paar meter afstand van mijn kamer
drijfnat door een stortbui die de oevers onder water zet

het stromende geluid van de rivier trilt overal in door
de rivier dreunt om...om...om...om...om...

om...om...om...om...om...een explosie van gelukzaligheid in de lucht

de explosie voltrekt zich
dit zou mijn derde explosie zijn

yangchen is zich van binnen bewust dat er iets met mij gebeurt
vrouwen hebben een intuïtief gevoel en zeggen minder
ze is het perfecte gezelschap voor mij in die dagen

zorgt gewoon voor me
zegt niets is alleen maar bewust en stil

zo doen de tibetanen dat...minder praten en stil blijven kijken

dank je yangchen voor al die dagen dat je voor me zorgde

mijn leven is werkelijk gezegend
en zij is altijd een zegen voor mij geweest
ik heb de allerbeste mensen bij me wanneer ik ze het meeste nodig heb

de koendalini bestaat uit twee spiraalvormige krachten
die zich in tegenovergestelde richting bewegen
ida de vrouwelijke kracht
pingula de mannelijke kracht
beiden ontmoeten elkaar in het sushumna centrum
het krachtige verticale elektrisch geladen blauwe koord

hoe groter de tegenstelling tussen de ida en de pingula
hoe groter de aantrekkingskracht in de richting van het sushumna centrum

het evenwicht van tegenpolen
de negatieve en positieve polaire tegenpolen
vullen elkaar aan voor de levenskracht van de sushumna

in dit evenwicht ligt de sleutel
de evenwichtige kracht tussen de ida en de pingula
de evenwichtige kracht tussen yin en yang

door het perfecte evenwicht en de tegengestelde spiraalvormige bewegingen
worden deze tegenpolen naar elkaar toegetrokken
en versmelten direct met het snijpunt van de sushumna levenskracht

deze ontmoeting op het snijpunt van de sushumna is een kernexplosie
hoe groter het evenwicht en hoe groter de tegenstelling van de krachten
hoe groter de explosieve ontmoeting in ieder centrum
die vervolgens uitstraalt in een chakra van licht

zeven hogere en nog hogere centra die in harmonie exploderen
ieder afzonderlijk met zijn eigen lichtfrequentie
rood oranje geel groen blauw paars violet
allemaal versmelten ze met elkaar in het pure witte licht

satori is de kernexplosie van ieder willekeurige chakra
het chakra ervaart een immens overstromen
gaat voorbij de grenzen van de bodymind vorm
één met de open hemel

samadhi is de kernexplosie van het blauwe koord van de sushumna
in gang gezet door een snelle verticale kernexplosie
van achtereenvolgens verschillende chakra's
een ervaring die voorbij de grenzen van de bodymindvorm gaat
één met de open hemel

dit is het verschil

satori een glimp van die andere wereld
de na-effecten van een satori duren ongeveer een week

samadhi een explosie in die andere wereld
de na effecten van samadhi duren een paar maanden

satori de ervaring op kleine schaal
eendimensionaal één chakra

samadhi de onmetelijke ervaring
multidimensionaal verschillende chakra's

samadhi heeft een onomkeerbaar effect met een grote verticale opening
de lucht in waardoor de zwaartekracht kan opstijgen
en nul zwaartekracht kan afdalen om het vacuüm te vullen

door verplaatsing van de zwaartekracht wordt een innerlijk vacuüm gecreëerd
en het leven kan geen vacuuüm toestaan
als zwaartekracht zich verplaatst
moet nul zwaartekracht de plaats overnemen

de leegte die aanvankelijk in meditaties wordt ervaren
wordt gevuld met de volheid van nul zwaartekracht en haar wezen

de mind leeg maken...zwaartekracht
gevuld worden met no-mind...nul zwaartekracht

het superbewustzijn dat wordt vrijgegeven aan de hemel
wordt door het lichaam langzaam opgenomen
en ter bescherming van binnen opgeslagen
iedere samadhi vergroot de kern en het lichaam moet verplicht weer tot rust komen

ik was altijd geïnteresseerd geweest in kwantumfysica en deeltjesfysica
ik las fritjof capra toen ik op school zat
in deze periode merk ik dat ik de kwantumfysica beter ga begrijpen

de innerlijke ervaring van miljoenen dansende exploderende deeltjes
in onmetelijke innerlijke ruimtes van leegheid die omgeven worden door en
drijven in een fluweelachtig gewichtsloos zwart gat
dat witte gaten voedt en creëert

het leven heeft haar eigen dynamiek en innerlijke wisselwerking
beide zijn afhankelijk van elkaar
sterven om te leven en leven om te sterven
het leven beweegt zich naar de dood...de dood creëert meer leven

en de dans duurt voort...voort...voort
tot de grote cirkel...het wiel van dhamma...helemaal rond is

ik keer terug uit het guesthouse aan de rivier
en ga naar de tibetaane gompa boven mijn huisje
hun oude lama vertelt me dat het white cloud cottage gebouwd was
op maar twintig meter afstand vanaf de tuin en precies dezelfde plek
waar osho zijn eerste achttien mensen sannyas gaf in 1970
hij hield van het uitzicht op de rivier vanaf dit hoge punt
en hield ervan om te wandelen langs deze kronkelende bergpaden
die naar de minerale zwavelbaden van vashist leiden

wat een verrassing en wat een grote vreugde...wat een wonder
een jaar geleden was ik rechtstreeks naar deze plek gereden
middenin de nacht

we verhuizen naar een rustiger huisje in hemkund in een prachtige
appelboomgaard en zullen daar nog vier jaar blijven
we leven in stilte en maken wandelingen in de bossen en de bergen
tussen de dennenbomen en langs de oevers van de rivier

al gauw raakt mijn geld op...het meeste ervan is naar de advocaten gegaan
die de rechtszaken blijven aanvechten

opnieuw in financiële moeilijkheden
na vijf jaar keer ik in februari 2000 met yangchen terug naar hongkong

shona en ramesh zijn altijd blij als ik terug ben
het is vijf jaar geleden dat ik hen voor het laatst zag

ze hebben nu hun vijfde kind gekregen
de eerste zoon tushar en vier dochters natasha ramona trina en sherina
ik ben helemaal verliefd op ieder van hen
het is zo heerlijk om ze allemaal terug te zien
alle kinderen mogen yangchen meteen heel graag

ik houd nu van de wereld met zijn natuurlijke stroom en elementen
ben niet bezig met de reis naar verlichting of verre doelen
gewoon je dagelijkse wereldse leven leven zonder moeilijk te doen

ik heb geen kinderen...shona heeft de klus geklaard voor onze hele familie

ramesh praat heel zacht en heeft een groot warm hart
van een indiase vader...geboren in burma...een thaise moeder
de gratie en waardigheid van de thaise cultuur stroomt liefdevol door
in wat hij doet en hoe hij iedereen die hij ontmoet behandelt

ik houd ontzettend van hem en heb gemerkt dat hij zielsveel van mijn zuster houdt
mijn zuster is heel eenvoudig en heel spontaan als een kind...onschuldig wat
de wereld betreft en alleen bezig met de zorg van haar vijf kinderen
ze zijn zeventien jaar getrouwd

ramesh besluit dat het tijd is dat ik in hun bedrijf kom werken
en richt een nieuwe afdeling op met de naam kooltime voor mijn ontwerpen
die gemaakt moeten worden door zijn grote succesvolle bedrijf time creations
ik beloof dat ik zal blijven en minstens drie jaar in hongkong zal werken

mijn allereerste ontwerp voor kooltime
het vijfdimensionale verticale horloge in kubusvorm wordt gelanceerd en wint
in 2000 de felbegeerde ontwerpersprijs voor handelsontwikkeling van hongkong

mijn kool horloges zijn weer helemaal in het nieuws in de horlogebusiness
er stromen honderden artikelen binnen met geweldige recensies
de zaken nemen weer een vlucht...met een wereldwijde reclamecampagne

horloges van het kool ontwerp worden wereldwijd verkocht
karstad,nekermann, quelle, schneider, hach, manor, christ juweliers,
verkoop via qvc televisie, winkelketens, walmart, flax art, moma
de lijst is eindeloos

omdat het mode en een vorm van eigentijdse kunst wordt om een serie
horloges te dragen trekt het de aandacht van de grote industrieën van hongkong
in 2001 krijg ik de hongkong prijs voor het beste industriële productontwerp

door de prijzen krijg ik internationale bekendheid en door artikelen die
verschijnen in het prestigieuze zwitserse tijdschrift europa star krijg ik erkenning
zen en de kunst van het horloge maken

mijn salaris en andere inkomsten komen op driehonderdduizend dollar per jaar
en door de ontwerpprijzen gaan er wereldwijd veel nieuwe deuren voor me open

omdat ik geïntereseerd ben in de ontwerpwereld en in productontwerp voor
consumenten leefstijl...interieur...meubels...moderne architectuur
begin ik intensief te lezen en de grote topontwerpers te bestuderen
zoals philippe starke, terence conran, marc newson, erik magnussen,
arne jacobsen, michael graves, jecon jenson, ron arad, zaha hadid,
i m pei, frank o gehry, frank lloyd wright

dit zijn voor mij de moderne genieën en zenmeesters van de materiële wereld
ieder van hen perfectioneert en overwint zichzelf door zich creatief te uiten
hun visuele kunst is een expressie van hun rebelse leefstijl
en laten de aard zien van dit menselijk ras dat zo veel talent in zich draagt
het vraagt enorm veel discipline willen ze zich perfectioneren op hun vakgebied
het is pure expressie van de zengedachte

ik reis weer de hele wereld over en treedt klanten tegemoet op een nieuwe
relaxte manier en begin de wereldse leefstijl van mensen te waarderen

ik had in geen twintig jaar een krant gelezen en eigenlijk ook geen televisie
gekeken of een film gezien de afgelopen zestien jaar
ik had geen idee van computers of internet of email

ik begon te zien wat er gebeurde in de rest van de wereld
en was verbaasd over de explosie van creatieve krachten overal
het was een kleurrijke en dynamische wereld
ik bekeek alles vanuit een punt van stilte en getuige zijn

zen weerhoud je nergens van
door de zen-ervaring ga je alles en iedereen enorm waarderen
het leven is een kleurrijke dansende regenboog

satyam shivam sundaram...waarheid...goedheid...schoonheid

als je reist en de creatieve buitenwereld met zen-ogen waarneemt
kan deze schoonheid naar binnen sijpelen
en wordt je innerlijke wereld gevoeliger

ik genoot echt van ieder moment van deze nieuw verworven vrijheid om weer
nieuwe dingen te leren over de materiële wereld en ervaringen op te doen

yangchen vergezelde me op de meeste van mijn wereldreisjes
ze liet me plekken bezoeken die ik zelf nooit bezocht zou hebben
en voelde me wel dom toen ik naar disneyland ging, naar de casino's van las
vegas, de stranden van miami, de baai van san francisco, new york, in een
koets in hydepark, aloha diners, de onderzeeboot in hawaï, madame tussaud's
wassenbeeldenmuseum en allerlei idiote toeristenplekken op de wereld
van amerika tot londen zwitserland frankrijk holland duitsland
het verre oosten tokyo korea thailand bali singapore shanghai nieuw zeeland

het evenwicht van de innerlijke wereld en de uiterlijke wereld

de wereld van zorba de boeddha

de drie jaar die ik had afgesproken te werken zijn snel voorbij
ik ben van plan om weer naar manali te vertrekken...om mijn reis te voltooien

yangchen een tibetaanse uit een klein afgelegen stadje in arunachal
in het noorden van de indiase himalaya's is verliefd geworden op de wereld
en haar materiële pleziertjes en het opwindende leventje van de wereld rondreizen

ze is nog jong met haar 26 jaar en avontuurlijk en ze wil jong en vrij zijn
nadat ze net over de hele wereld gereisd heeft wil ze in hongkong blijven wonen
en wil niet terug naar wat nu saai voor haar is...het leven in de himalaya's

ik kan zien dat ze er moeite mee heeft om naar india terug te keren
en ze besluit om verder te gaan met haar eigen leven en naar amerika te gaan
het is de wens van iedere tibetaan om in amerika te gaan wonen hun droomland
en langzaam hun broers en zusters en ouders te laten komen om daar te wonen
ik geef haar al mijn liefde en steun op haar pad naar zelfexpressie en ben
altijd bereid om haar hoe dan ook te helpen met haar dromen te realiseren

ik blijf altijd dankbaar voor de mooie momenten die wij gedeeld hebben
liefde is verticaal...in het hier en nu...altijd levend

iedere mooie ontmoeting met vreemden in dit enorme heelal
is een ervaring van delen en een komen tot een dieper begrip van liefde

we zijn vrienden en medereizigers van licht in dit onmetelijke universum
we komen alleen en we gaan alleen

Ekin 07

er zijn drie jaar voorbijgegaan en ik keer terug naar manali op 15 januari 2004

moonwater cottage in mijn appelboomgaard
met uitzicht op de met sneeuw bedekte toppen van het rohtanggebergte

er valt een enorm pak sneeuw
sneeuwvlokken glinsteren tegen de stormachtige zwarte lucht
een pure witte en stille 19e januari
de vlammen van het houtvuur voor mij schieten loeiend omhoog

ik voel me overstromen en gelukzalig in mijn alleen zijn

osho klopt op de deur en ik doe open
puur kosmisch stof dwarrelt zachtjes naar beneden

osho vuur en ijs
zijn koele vuur van mededogen daalt op mij neer

het wordt tijd...ik moet de laatste reis beginnen
het eindeloze pad moet een kwantumsprong nemen
in het begin van een nieuwe eindeloze reis

ik blijf wakker tot het eerste ochtendgloren
de wereld slaapt in de pure gelukzaligheid van onwetendheid

tijd om terug te kijken op de wereld

van de wieg tot het graf
rent de mens zichzelf voorbij...gaat het leven onbewust aan hem voorbij

want hij wordt geboren in deze krankzinnige jachtende en jagende wereld
en gedwongen om op die manier te leven
op jeugdige leeftijd komt hij terecht in de wereld van het onderwijs
4 tot 5 kleuterschool...6 tot 16...lagere school en middelbare school
17 tot 20 beroepsopleiding...21 tot 23 vervolgstudies
een heel jong leven verspild

het hele onderwijssysteem is crimineel en is gericht tegen het onschuldige kind
dat geen keus heeft behalve mee te gaan in wat hem opgedrongen wordt

vanaf de allereerste dag op de crèche
is het leren erop gericht om het verstand te trainen
richting competitie en agressie en jaloezie en oordelen

dit is een simpel feit en overduidelijk
want geen enkele ouder wil dat hun lieve kind achterblijft bij de anderen
iedereen wil dat zijn kind op de eerste plaats komt...de beste is...altijd voorop loopt

het is niet mogelijk dat iedereen de beste is op school
dit wiskundige principe zou zelfs die arme einstein verslaan
slechts één kind kan de eerste zijn...dan de tweede...dan de derde
welk kind wil er derde worden...roept u maar
welk kind wordt gefeliciteerd omdat hij de laatste is

ieder kind met een simpele aanleg om stomme jaartallen en getallen
en nietszeggende feitjes te kunnen onthouden wordt nummer één van de klas
het onderwijs test alleen je geheugen maar op geen enkele wijze je intelligentie

het arme kind heeft helemaal niets aan de vakken die gegeven worden
maar hij heeft serieuze leraren en zijn ouders zetten hem onder druk
om goed te presteren op school
het onschuldige kind heeft geen keus

proppen hun onschuldige hoofden alleen maar vol met rommel en onzin
mogen de vuilnisbakken van ons glorieus...of zeg maar bloedig...verleden dragen

het arme kind krijgt les over
alexander de grote...gengis khan...tamberlaine...iwan de verschrikkelijke...hitler
grote veldslagen en wereldoorlogen...vernietiging en nog eens vernietiging
wat is er zo groot aan alexander de grote
alleen zijn egoïstische veroveringsgekte
een moordenaar die de grote veroveraar genoemd wordt

geschiedenis
de stompzinnigheden van ons verleden herinnerd met trots
aardrijkskunde
de redenen waarom onze ene aarde in aparte landen is opgedeeld
biologie
alles over van alles behalve over onszelf en onze plaats in de natuur
scheikunde
alles over van alles maar wat doen we met de chemie van onze boosheid of angst
wiskunde
waar één en één twee is maar wat nooit opgaat in het werkelijke leven
taal
en maar praten en praten maar de taal van de stilte is geen communicatiemiddel

het hele onderwijs staat op zijn kop en is afgestemd op de grote massa
dezelfde vakken roosters en examens voor miljoenen verschillende kinderen
van verschillende sociale economische culturele en religieuze achtergronden
die allemaal moeten passen in één enkel examensysteem zonder uitzonderingen

alle kinderen zijn kopiën alsof ze uit een plasticfabriek komen die speelgoed
uitspuugt...allemaal met dezelfde barbiepopglimlach...exact gelijk

we creëren gewoon robots voor een omgeving die controleerbaar is
comfortabel en gemakkelijk te hanteren in onze geconditioneerde maatschappij
alle mensen moeten passen binnen één verstandelijk aanvaardbare sociale groep

geen wonder dat deze mensheid in verwarring is
gefragmenteerd en verdeeld in zichzelf
en altijd op voet van oorlog met zichzelf

geen enkel kind houdt van zichzelf...accepteert zichzelf...kan zichzelf zijn

geen enkel kind houdt van zichzelf en beseft stilletjes en diep vanbinnen
dat hij door het onderwijssysteem verpletterd wordt
omdat hij op een onnatuurlijke manier moet stampen en worstelen
om te presteren en dan beloond wordt met zinloze diploma’s voor werk

ieder kind wordt geconditioneerd dat hij dom is en moet leren
hij weet niets...dat hij niet goed is zoals hij is
hij verdient geen beloning zonder te vechten en zich in te spannen

van jongs af aan verdeeld leert hij om te haten en om diplomatiek te glimlachen
hij haat zichzelf omdat hij zijn enthousiaste en liefhebbende ouders
niet tevreden kan stellen
leraren ouderen maatschappij en landen
ze gaan hun ouders en oudere mensen haten omdat zij hen tegen hun natuur in
geforceerd hebben en leren om te lachen met een jimmy carter lachje
allemaal lachende gezichten om je heen
gewoon blijven lachen ook al doet het pijn van binnen...lachen loont

geen enkel kind accepteert zichzelf zoals hij is
hoe kan het ook anders als hij door iedereen wordt afgewezen...om domme
onzinnige redenen waar achterlijke volwassenen serieus en belangrijk over doen
een man huilt niet...leef voor de samenleving...leef voor de ander
offer je zelf op...doe mee aan de oorlog en vecht voor je land

geen kind kan zichzelf zijn
word dit of word dat...word een machtige president zoals hij
of een beroemde dokter zoals die of een hoge regeringspiet
of wat dan ook...maar niet word gewoon jezelf

de allereerste levensles...een paar woorden om te ont-leren

hou van jezelf...accepteer jezelf...wees jezelf

hou van jezelf
door niet van jezelf te houden raakt de kleine stille en broze energie
verdeeld en versnipperd van binnenuit en groeit er ongemerkt een kankergezwel
hou niet van anderen...leer eerst om van jezelf te houden
wie van zichzelf houdt begrijpt de waarde van liefde van binnenuit
liefde voor jezelf is de weg naar innerlijke gezondheid en jezelf beter leren kennen
deze liefde groeit en bloeit via zeven zuilen van innerlijk licht
liefde werkt voedend en verspreidt zich al gauw vanzelf naar anderen

accepteer jezelf
wat zouden we in een stomme saaie wereld leven
als alle mensen hetzelfde waren
leer jezelf te accepteren gewoon zoals je bent
het leven heeft je geboren laten worden en accepteert je zonder voorwaarden
je ademt en leeft met de levendigheid van het leven zelf...een wonder op zich
elk individu is uniek en onvervangbaar in deze onmetelijke kosmos
met jouw eigen schoonheid druk jij jouw stempel op het leven

wees jezelf
omdat deze maatschappij dat van je verlangt kun je proberen te doen alsof je iemand anders bent en het leven leven van een onmogelijke bedrieger
maar er is maar één manier en dat is jezelf zijn
wie of wat je ook bent doe rustig aan en wees jezelf
door gewoon jezelf te zijn zal er heel veel gratie en schoonheid vrijkomen en zul je dit ook uitstralen

hou van jezelf...accepteer jezelf...wees jezelf

deze eigenschappen zullen voor het eerst een individu creëren wiens innerlijke vlam onverdeeld is
er zal zich een reusachtige poel van energie om je heen verzamelen

hierdoor zul je vanbinnenuit een gevoel van innerlijk vertrouwen krijgen

innerlijk vertrouwen
ons wezen komt tot rust en we zijn thuis in het immense en vriendelijke universum...weg met de gekmakende drukte waarmee we onze innerlijke leegte willen opvullen
elk individu heeft een innerlijk wezen dat rustig en stil wacht tot het gehoord wordt...leer om te luisteren en vertrouw op je innerlijke stem

je zult goed moeten luisteren want je bent de stille stem die jouw gids is vergeten
leer je innerlijke stem en je meestergids te vertrouwen
het leven geeft je ieder moment alle steun
en stort bij iedere ademhaling al haar zegeningen over je uit
het leven zelf is het bewijs van deze zegen
ga naar binnen...ga naar binnen...ga naar binnen
vol liefde en in diep vertrouwen

innerlijk vertrouwen zal je innerlijke gevoeligheid en je wezen vergroten
je bent een wezen van licht...vergroot je bewustzijn en leef meer door te zijn

hoe klein je innerlijke vlam ook is...het is jouw innerlijke vlam

leen hem niet van een leraar of een goeroe of een meester
ze kunnen je niets geven

jouw levensvonk ontbrandt vanuit de tempel die diep binnenin jou zit
niemand kan daarbij komen behalve jij
het is jouw innerlijke heiligste der heiligen...daar ben jij je eigen meester
alleen jij kan daar komen en jouw vuur ontsteken

een echte meester
kan je hoogstens alleen inspireren
om jouw wezen te leven...om in jouw licht te leven

je gevoel als individu groeit uit tot collectief mededogen
en collectief mededogen groeit uit tot kosmische goddelijkheid

de reis is eenvoudig
van alle versnipperde deeltjes...naar het ene individu...naar het kosmisch geheel

leef het leven...hou van het leven...accepteer het leven lach en maak plezier
het leven viert feest puur om jou...viert feest om het feit dat jouw wezen
ieder moment leeft in deze dans van dit universum

kijk eens naar je eigen innerlijke heelal
voordat je aan de zoektocht begint
om opnieuw te ontdekken wat je al hebt

jij bent de ultieme uitdrukking van dit universum
en draagt alle ervaringen van deze kosmos in jouw wezen met je mee
de mens is een microkosmos
ieder atoomdeeltje waaruit je bestaat vindt zijn oorsprong in deze schepping
en heeft als een organisch geheel ieder stadium van de evolutie doorlopen

je draagt binnenin je
het zaad en de vruchten en alle kennis van het bestaan met je mee

de vijf zintuigen waarmee je de buitenwereld waarneemt zijn de deur naar buiten
via het zesde zintuig opent de deur naar nieuwe waarnemingen vanbinnen
naar het innerlijke heelal dat veel onmetelijker is dan wat daar buiten was
aangezien het nu degene die de ervaring ondergaat zelf is die wordt waargenomen

de letterlijke betekenis van educatie
is het naar boven halen...van je innerlijke bron van kennis
het innerlijke heelal bevat alle schatten

neem voordat je meer gaat leren een duik naar binnen
zodat je kunt begrijpen en ervaren welke schatten je al hebt
jij bent het universum

wetenschap is een zoektocht van de wetenschapper die buiten zichzelf kijkt
de uiterlijke wetenschapper onderzoekt de buitenwereld met instrumenten
en hij gebruikt daarbij zijn vijf zintuigen

meditatie is een zoektocht van een wetenschapper die naar binnen kijkt
de innerlijke wetenschapper onderzoekt de innerlijke wereld met inzicht
en gebruikt daarbij zijn zesde zintuig

de wetenschapper leert meer en meer en weet uiteindelijk alles over niets
de mysticus weet minder en minder en weet uiteindelijk niets over alles

de wetenschapper zoekt naar de concrete bouwstenen van het bestaan
de wetenschap van de buitenkant...kennis...is enkel materie

de mysticus gaat op zoek naar de innerlijke ruimtes van het bestaan
meditatie en naar binnen gaan...weten...daar gaat het om

nadat hij zijn waardeloze opleiding voltooid heeft moet het kind
dat inmiddels volwassen is zijn studieschuld terugverdienen 21 tot 24
werk vinden...hard werken...geld verdienen...een vriendin vinden wordt 25 tot 32
zijn leven op orde krijgen trouwen en kinderen krijgen wordt 32 tot 40
verantwoordelijkheden en zijn opgroeiende kinderen opvoeden wordt 40 tot 45
piekert over de zin van het leven 45 tot 50
wordt wijzer en gaat op zoek naar de waarheid 50 tot 60
vindt het leven zinloos...staat met één been in het graf

ha le lu ja...ha le lu ja zingen de engelen welkom in de hemel...kort samengevat

dit bijna onvermijdelijke patroon werkt uitstekend voor de traditionele
samenleving...ze hebben een gezond reproducerend exemplaar gevonden
die zijn steentje heeft bijgedragen en iemand anders heeft achtergelaten
om zijn werk over te nemen...houd de maatschappij in stand

het gezin is verantwoordelijk voor het creëren van vijanden
jij bent mijn zoon en jij bent mijn dochter...mijn bloed
dat zijn andermans kinderen...andermans bloed

en zo begint de grote verdeeldheid tussen de volken

verdeelde kinderen...verdeelde gezinnen...verdeelde buurten
verdeelde provincies...verdeelde landen...verdeelde naties...verdeelde religies

ouders verdelen de kinderen...in gezinnen
politici verdelen de landen op aarde...in naties
religies verdelen fictieve landen in de hemel...in hemelse koninkrijken

alles maar dan ook alles wordt verdeeld
jou wordt geleerd om anderen lief te hebben...dat liefde verenigt
wat een huichelarij

de verbazingwekkende hebzucht van de menselijke geest
onze normen en waarden staan op zijn kop

sommige mensen eten om te leven en sommige mensen leven om te eten
sommige mensen werken om te leven en sommige mensen leven om te werken

de bedelaar met zijn nap en zijn vragende armen gaat met een lege nap naar
huis...heeft niets en slaapt de hele nacht aan één stuk door

de bedelende miljonairs hebben zakken vol die ze meer en meer willen vullen
hebben slapeloze nachten met hun hoofd vol onrust en innerlijke armoede

de doden die begraven zijn leven in vruchtbare gebieden
terwijl de levenden met moeite een plek kunnen vinden om te wonen

er worden miljoenen gegeven aan gouden tempels voor goden die het paradijs
bezitten terwijl de armen hoop gegeven wordt voor een plekje in het paradijs

de gever struikelt omdat hij geeft vanuit zijn ego
de ontvanger veert op door te buigen voor wat hij ontvangt

de mens zoekt antwoorden die van verre komen

de mens heeft de maan bereikt mars bereikt en verre planeten
maar heeft zich niet eens verdiept in de stilte van zijn eigen wezen

hij beluistert golflengtes en frequenties om buitenaardse intelligentie te ontdekken
maar heeft nog nooit een moment naar zijn eigen ademhaling geluisterd

hij beklimt de mount everest
maar is bang om af te dalen in zijn eigen wezen

de allerhoogste intelligentie gewoon binnenin zijn eigen navel
het innerlijke mechanisme van de mind en no-mind wordt niet verkend
we leven in een vreemde wereld...van grote onderzoekers en avonturiers

deze mensheid leeft in een permanente staat van oorlog
een slagveld op aarde
een slagveld in de lucht

een spiegelzaal in een mijnenveld...vanbinnen heerst verwarring

religies voeren een psychologische oorlog met elkaar in de hemel
de grootste oorlogen die gevoerd worden vinden plaats binnen de mens zelf
de strijd van innerlijke duisternis en onbewustheid

een mijnenveld in een spiegelzaal...vanbuiten heerst verwarring

als dat nog niet genoeg is vertrouw dan op onze politici
die creëren oorlogen om de mens eraan te herinneren wie de macht heeft
en sturen professionele huurmoordenaars erop uit om te moorden
onder het mom van de internationale wetten van de grote naties

met een kernoorlog
belonen we dit goddelijke bestaan voor de zegeningen die zij over ons uitstort

met een kernoorlog
laten we zien hoe dankbaar wij zijn voor de overvloed van deze aarde
dieren natuur bomen oceanen

met een kernoorlog
geven we uiting aan onze liefde en compassie
en de grootsheid van het menselijk ras

denk maar aan hiroshima en nagasaki

wij zijn allemaal doodgravers...die deze eeuw naar het kerkhof gebracht worden

wij zijn de wereld...we zijn allemaal verantwoordelijk...ieder van ons afzonderlijk

gewoon één enkele druppel
die dit onmetelijke goddelijke bestaan weerspiegelt
één enkele druppel van pure eeuwigheid

ieder van ons een druppel
een traan van liefde...een traan van vreugde

ieder individu is verantwoordelijk
druppel voor druppel...kunnen we een oceaan worden

druppel voor druppel...druppel voor druppel...druppel voor druppel

onze oceanen zullen oceanen van pure liefde worden vol vreugde

het jaar gaat voorbij in overpeinzing en de stilte wordt dieper

ik bereid mezelf voor op de volgende kwantumsprong
drie keer per week diepe weefselmassages
die alle weefsels en alle spieren losmaken
op de uitademing stroomt de energie van iedere spier weer
door waardoor adem en spierweefsel in balans komen

klassieke ayurvedische oliebaden met hete medicinale oliën
en kloppend hete kruidenpakkingen en diepe massages
twee jaar van intensief lichaamswerk en voorbereiding

een streng dieet van simpel eten en sappen en fruit

slapen in een pikdonkere kamer
een uur weken in een heet bad

verfrissende wandelingen in het bos
naast de rivier zitten
de longen openen door diep adem te halen
ontgiften en het lichaam helemaal reinigen

het lichaam heeft een grondige voorbereiding nodig
de explosieve openingen van het bewustzijn
hebben onmetelijke ruimtes nodig waarin ze kunnen opgaan
het lichaam moet helemaal ontspannen en open zijn
iedere spier sponsachtig poreus en absorberend
één ademend organisch geheel
een reusachtige ademhaling...één ademhaling

er verzamelt zich een enorm reservoir van krachtige stilte
ik ben me ervan bewust dat er een innerlijke storm komt
opzetten en zal imploderen in nog een samadhi

een week vóór iedere volle maan
verhuis ik naar span resort een paradijselijke kuuroord
in de himalaya's met luxe huisjes en lange wandelingen
langs de rivier waar osho woonde toen hij terugkeerde naar
india...zijn kamer is te heilig voor mij om in te wonen
ik neem de kamer ernaast

iedere dag exploderende lichten en veel frisse lucht
en mijn lichaam wordt weer lichter en lichter

de zwaartekracht verdwijnt en mijn voetstappen
krijgen weer vleugels...het lichaam verdwijnt in de ijle lucht

jarenlang had ik niet naar muziek geluisterd
had ik niet gedanst

vroeger danste ik altijd uren en uren elke dag
muziek en dans bepaalden mijn leven
en waren de afgelopen twintig jaar mijn beste metgezel
ik luisterde naar kitaro, deuter, karunesh, prem joshua,
kamal, anugama, shastro, hari prasad, zakir hussain,
omar farrouk, patrick o'harn, yanni, yama shirogumi,
zij zijn de creatiefste mensen op deze planeet
ik had intense bewondering voor hun passie
en geweldige bijdrage aan de innerlijke menselijke groei

ik begin weer te dansen zoals vroeger

ik kom dichter en dichter bij een nieuwe piek
ik wil naar een onbekend jungleachtig gebied gaan met een stromende rivier
waar de energie wild is en geen mensen zijn met hun gedachten en hun drukte

ik zoek een nieuwe plek in de bergen
arriveer in het bergstadje riwalsar aan een meer
waar de grootste tibetaanse meester de uit een lotus geboren padmasambhava
mediteerde en onderricht gaf vanuit zijn grot
in dit afgelegen gebied in de himalaya's liggen honderden grotten verspeid
er hangt een hele hoge energie en overal heerst een immense stilte
het meer dat als een waterbekken in het midden ligt
fungeert als een klankschaal die 's avonds alle geluiden riwalsar inkaatst
en ook de collectieve energie van honderden mediterende tibetaanse monniken
aantrekt waardoor dit berggebied net een enorm boeddhaveld is

ik wil in een tibetaans klooster wonen zodat ik dichtbij de reciterende monniken
ben die duizenden olielampen en wierookstokjes aansteken bij de honderden
goden en standbeelden van hun vereerde meesters en boeddha's

ik vind een prachtige rustige kamer in een klooster
en ga de volgende dag naar de grot van goeroe padmasambhava

als ik de lange trappen naar boven ben opgeklommen
vind ik een grot waar het water omlaag druppelt en die klam is van het vocht

ik ga naar binnen en voel meteen hoe duizenden draden aan mijn kruin trekken
moet heel stil zitten...de energie in de grot is sterk en krachtig
het water van de grot drupt op mijn lichaam
er gaan uren voorbij...in diepe stilte
ik word van alle kanten vastgegrepen door een kracht als van een bankschroef
mijn lichaam wordt met grote kracht naar boven getrokken
draait ver naar links en vervolgens draait mijn ruggengraat opeens naar rechts
goeroe padmasambhava heeft de enorme knoop die in mijn rug zat losgemaakt
er komt een samengebalde explosieve kracht vrij in mijn lichaam
ik moet snel naar buiten
de grot is nu te klein en ik stik
ik heb bomen en bossen en een stromende rivier nodig nu

ik buig in diepe dankbaarheid aan zijn lotusvoeten...goeroe padmasambhava

ik weet dat ik naar een gewijdere en stillere plek in het bos moet gaan
en vertrek naar de parvati vallei vlakbij
waar lord shiva en parvati ooit woonden
naar het mystieke stadje kasol in het bos waar veel rugzaktoeristen komen
in het hart van de paradijselijke vallei van de parvati rivier
die met grote snelheid naar beneden stroomt vanaf de khir ganga via manikaran
waar de heilige baba goeroe nanak devji en mardana voorbijkwamen

ik vind een eenvoudig en schoon guesthouse alpine
op maar een paar meter afstand van de kolkende geluiden van de parvati rivier

ik wist dat het hier zou zijn
hier zou het opnieuw op mij neerdalen

ik ben weer in het paradijs...de lucht is transparant en schoon
en vol met dansende deeltjes van de snelstromende rivier die bruist van energie

een maand lang zit ik in stilte en drink en verdrink
in het heerlijke geluid van de rivier die voorbijstroomt

ik explodeer in extase
hoor hemelse muziek en de dans begint
zes tot acht uur de hele nacht door tot het licht wordt
de danser en de dans lossen op
in een pure vlam van bewegingsloze beweging

de dans gaat voort en gaat nacht na nacht voort
de muziek brengt me in extase en explodeert in een dans

een gevoel van gelukzaligheid komt over mij
de rivier trekt aan me...het bos trekt aan me
de hemel trekt aan me...de stilte trekt aan me
ik word groter en groter en word alle kanten opgetrokken

een explosie van gelukzaligheid komt over mij
de rivier danst...het bos danst
de hemel danst...de stilte danst
de dans duurt voort...de dans duurt voort en voort

de innerlijke ruimte implodeert
de rivier glinstert van diamanten...een stroom van diamanten
het bos straalt van diamanten...diamanten glinsteren
de hemel stort diamanten uit...het regent diamanten
uit de stilte dalen diamanten neer...zwevende diamanten

de hemel stort zich over me uit ik dans alleen

overal explodeert licht...overal wit...puur wit licht

pure schoonheid pure gelukzaligheid pure stilte daalt op mij neer
de stilte wordt dieper en dieper en dieper

ik word opgetild boven de rivier en de dennenbomen
en de besneeuwde bergen en de wolken tot in de blauwe lucht

pure schoonheid ontvouwt zich voor mij
een visioen van het geweldige leven dat voor mij ligt
ik word vervuld van een mystiek wonder...mijn oog is open...ik ben ontwaakt
en wacht slechts op het moment dat ik terugkeer in de wereld

dit adembenemende schouwspel dat voorbijzweeft voor mijn open oog
de hemelse grootheid van deze diamanten pieken van bewustzijn

ik sta alleen
de meerderheid van één

sat chit anand
ultieme waarheid....ultiem bewustzijn...ultieme gelukzaligheid

ik verdrink in stilte
om om om om om
het universum verdrinkt
om om om om om
de hele ruimte vibreert

ik was verloren
ik vond het

verdronk

ben weer verloren

wie ben ik

zwevende diamanten pure leegte
ik kijk naar boven

daalt neer

osho...osho...osho

tranen van gelukzaligheid

tranen van de mystieke roos

ik buig met oneindige dankbaarheid

osho meester der meesters

boeddha meester van eindeloos mededogen

krishnamurti meester van je eigen meester zijn

osho

nooit geboren
nooit gestorven
bezocht alleen de
planeet aarde tussen
11 dec 1931 – 19 jan 1990

rajneesh

geboren 20 januari 1961
gestorven 19 januari 1990
herboren 19 januari 1990

zal nooit sterven

rajneesh een vriend

r a j n e e s h

op een gouden dienblaadje

aanvankelijk zou rajneesh tijdens avondsatsang spreken voor een klein gezelschap
hij zou beginnen op 20 november tot osho's verjaardag op 11 december 2007

het bestaan veranderde van koers

toen hij op een avond spontaan wat aan het schrijven was op zijn laptop
leidde dit tot een plotselinge onbewerkte stortvloed
86 uur 181 pagina's in een tijdsbestek van 24 dagen

zijn eerste poging ooit om te schrijven...rauw onbewerkt en spontaan

eenvoudig op de ongeraffineerde ongepolijste manier waarop hij zichzelf uit
zonder woorden van wijsheid te lenen van zijn meester
hij wil dat het onaangetast ruw en schoon blijft

een mysterieus verhaal van zijn reis onthuld om medereizigers te inspireren

tranen van de mystieke roos
naar de drukker gestuurd op 11 december 2007
wordt gepubliceerd op 19 januari 2008

nederlandse vertaling maart 2009

kronkelende paden

er was eens een maan 2
vuurflitsen 14
360° naar het paradijs 20
de spirituele lifter 30
lotus in de boeien 41
een duik in de peilloze diepte 44
afdaling in het zwarte gat 60
een spoor van kometen 72
het geheim van de mystieke roos 78
verdronken in zijn ogen 91
2500 jaar de maitreya hier nu 106
o grote witte zwaan 115
doornen en rozen 126
het gebrul van de leeuw 133
rimpelingen in een vreemd universum 148
cocon kamp één 157
onzichtbaar kosmisch stof 164
geruchten over rode jurken 172
wijze maan wassende maan 185
diamanten als bliksemstralen 194
kracht 9 op de schaal van richter 204
meesterdief paradox 212
krijgers in ballingschap 226
armoede rijkdom armoede 237
kameleon maan 245
parel in de oester 254
synchroniciteit nul 260
druppel voor kosmische druppel 272

op een gouden dienblaadje 284

nederlandse vertaling

amrita & peter
amritanl51@yahoo.it

afbeeldingen

ekin
www.ekinart.com
ekinart@yahoo.com

grafische vormgeving

soma
www.walkingonthinice.net
soma@diptica.com

www.oshorajneesh.net

ebook
osho rajneesh new man vision
6 d estoril court two 55 garden road hongkong

deze tekst mag door iedereen gebruikt worden
zonder voorafgaande toestemming van de auteur
behalve voor commerciële doeleinden

tranen van de mystieke roos is een boodschap van compassie en liefde
voor alle fellow travelers op het pad

door de hoge kosten om een boek als dit te maken
ontwerpen drukken publiceren verdelen en rondsturen
kunnen de meeste zoekers naar waarheid het niet kopen

er is van tranen van de mystieke roos een ebook gemaakt
dat iedereen gratis kan downloaden

iedere kleine bijdrage of donatie van jouw kant kan ons helpen
en is als blijk van steun heel waardevol

donaties via paypal aan “ newman@oshorajneesh.net ”

neem alsjeblieft contact met ons op als je meer informatie wilt
over hoe je kunt meehelpen

oshorajneesh new man vision – holland

als je een donatie per cheque, postorder of bankoverschrijving wilt doen
stuur dan een email aan:
rajneesh@oshorajneesh.net

www.oshorajneesh.net

permission to use all paintings lovingly given by ekin www.ekinart.com

kracht 9 op de schaal van richter

diamanten als bliksemstralen

rajneesh onthult osho
mystiek liefdesverhaal